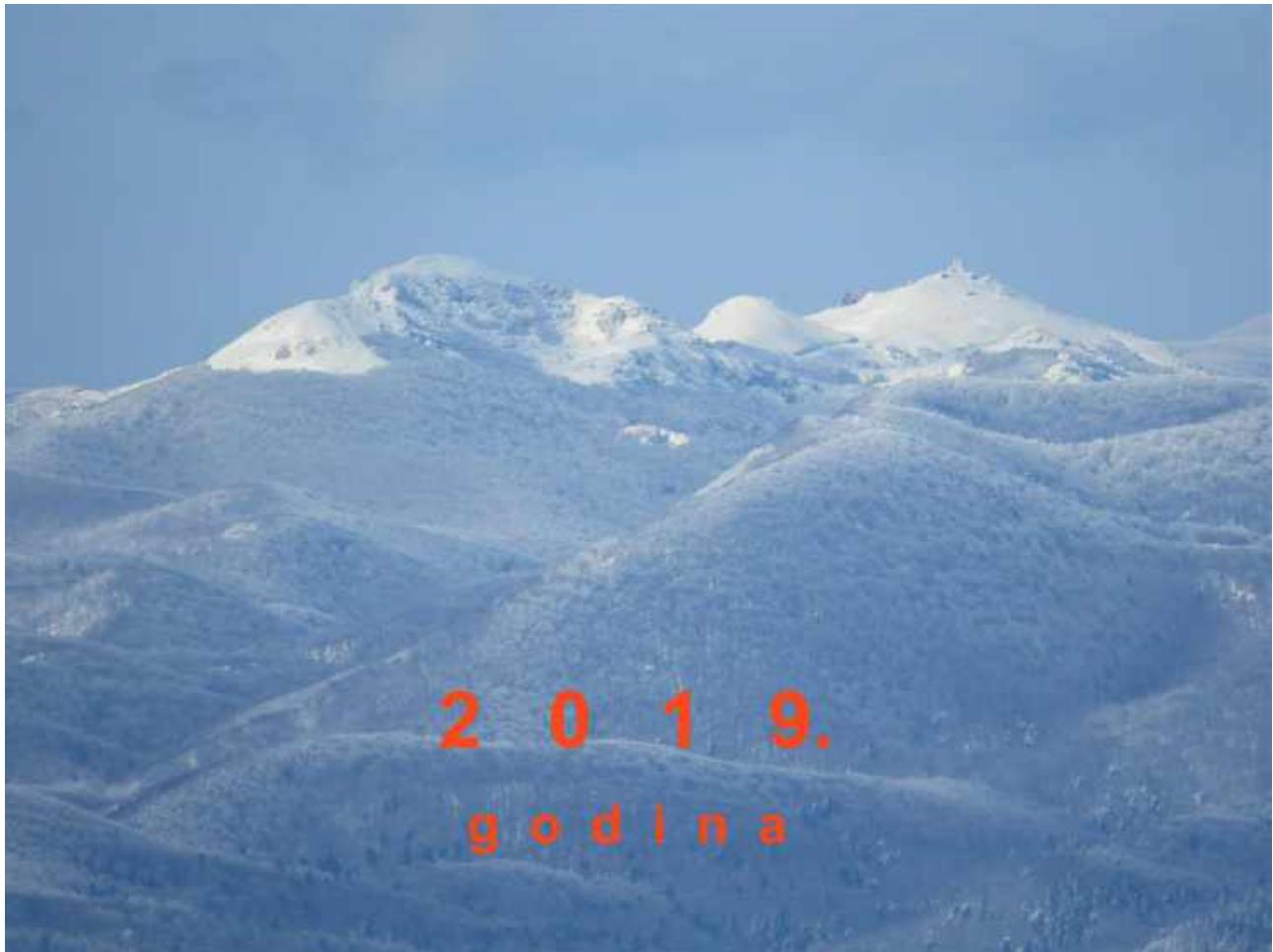

PLANINARSKO DRUŠTVO

«ERICSSON – NIKOLA TESLA» ZAGREB

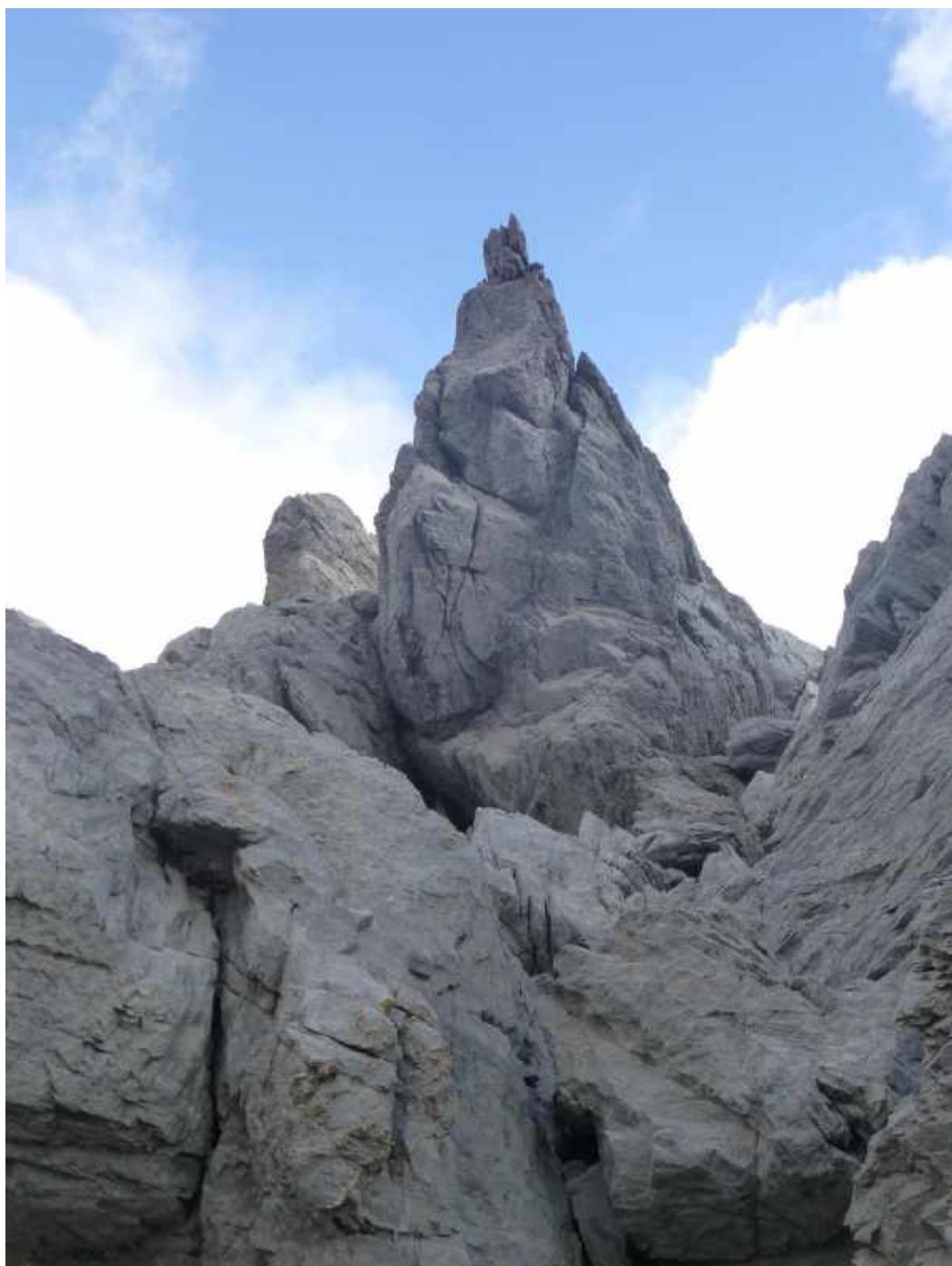

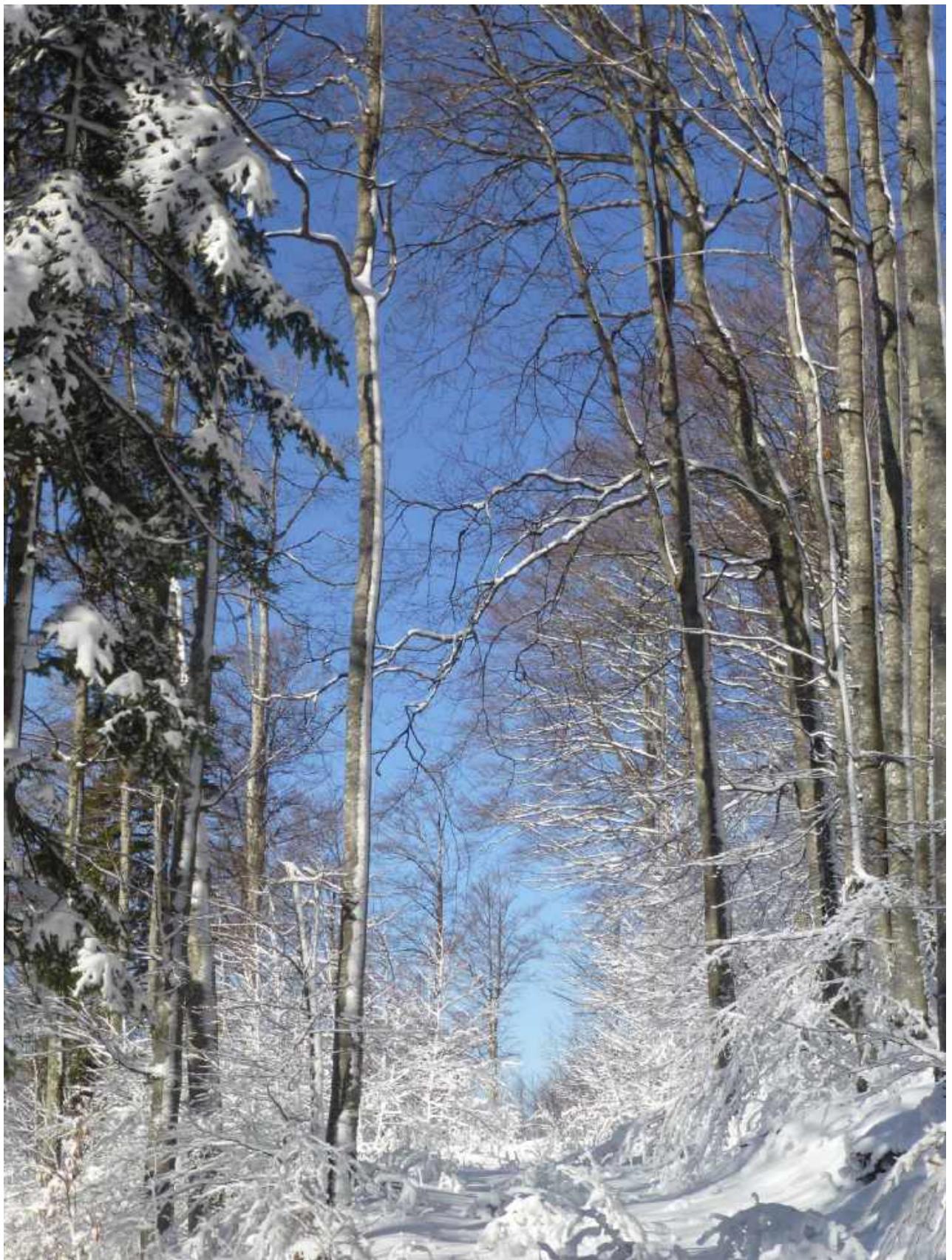
Zagreb, siječanj 2020. godine

S A D R Ž A J

	Stranica
I. UVOD	5
II. OPĆI PODACI	6
III. O DRUŠTVU	8
IV. SKUPŠTINA DRUŠTVA	10
V. NAJBOLJA PLANINARSKA DUŽNOSNICA	11
VI. PLANINARSKA OBILAZNICA "MEDVEDNIČKE NADSTREŠNICE I RUSOV POHOD	13
VII. KODEKS PLANINARSKE ETIKE	15
VIII. PLAN IZLETA ZA 2019. GODINU	17
IX. DRUŠVENI IZLETI	18
1. Podravina – novogodišnji pohod po Ludbreškoj obilaznici	19
2. Medvednica – Horvatov pohod na Lipu	22
3. Gorski kotar – zimski uspon na Viševicu	29
4. Dolenjska – Cvičkov pohod	37
5. Hrvatsko zagorje – Stazama Gupčevih puntara	39
6. Lika – Plitvička jezera, Oštari i Tupi Medvjedak	43
7. Goriško, Notranjsko, Snežniško hribovje - Krim	46
8. Samoborsko gorje i druženje članstva na Poljanicama	53
9. Istra - Veliki Planik, Šikovac, Sisol	56
10. Slavonija - Papuk	68
11. Gorski kotar – Lukovdol, Lovnik, Orlove stijene, Zeleni vir	73
12. Gorski kotar – Bjelolasica (Proljetni uspon na Kulu)	77
13. Lika/ Dalmacija – Zir, Trtar	79
14. Medvednica – 27. Rusov pohod	83
15. Gorski kotar – Burni Bitoraj	90
16. Gorski kotar – Zagradski vrh	95
17. Samoborsko gorje – pohod HPD "Japetić", Samobor	97
18. Velebit – Bojinac, Vidakov kuk	98
19. Gorski kotar – Kapelski planinarski put	102
20. Karavanke - Košuta	107
21. Hrvatsko primorje – otok Krk	110
22. Gorski kotar – Samarske stijene	112
23. Julisce Alpe – Martuljški slapovi	118
24. Bosna i Hercegovina – Čvrsnica, Vran planina	120
25. Julisce Alpe – Bavški Grintavec, Jalovec	124
26. Predalpsko područje – od Ermanovca do Blegoša	131
27. Austrija – klisura Bärenschützklamm	133
28. Julisce Alpe – Montaž, ferrata Centennario	135
29. Gorski kotar – izvor Kupice, Veliki Drgomalj	141
30. Medvednica – od Petrićeve na Puntijarku	145
31. Medvednica – Sa tri gore ori se jeka (prosvjed za šume)	149
32. Hrvatska/ Srbija – Fruška gora	151
33. Predalpsko područje – Andraški pohod	155
34. Gorski kotar - Klek	157
35. Riječko zaleđe – Vela Pliš, Mlični vrh, Kamenjak, Snježnik, Guslica, Mirnjak, Planina	163
36. Samoborsko gorje- Japetić, Oštrc, Stari grad Lipovec	171
37. Gorski kotar – Špičasti vrh, Okrugljak	175
38. Zasavlje – Grmada nad Celjem	177
39. Medvednica – iz Stubaka na Sljeme	180
40. Hrvatsko zagorje - Ivanščica	185

	41. Medvednica – Polnoćka na Sljemenu	187
	42. Pohorje – Rogla (Pot med krošnjami)	190
X.	ANALIZA DRUŠTVENIH IZLETA	196
XI.	MARKACISTIČKA SEKCIJA	202
XII.	AKTIVNOSTI ČLANSTVA	206
XII.-1.	Proslava 50. godišnjice HPD "Vihor", Zagreb	206
XII.-2.	Hrvatska planinarska obilaznica i Velebitski planinarski put	208
XII.-3.	Izleti naših članova	213
XII.-3.1	Azori	213
XII.-3.2.	Dolomiti	215
XII.-3.3.	Kirgistan	217
XII.-3.4.	Visoki Atlas	219
XIII.	ČLANSTVO	221
XIV.	PLAN IZLETA ZA 2020. GODINU	224

I. UVOD

Prije 15 godina počeli smo naš rad i aktivnost prikazivati u digitalnom obliku. Tadašnju „teku s izvješćima“ zamijenili smo s oblikom i načinom primjerenom vremenu i mogućnostima koje su se tada pojavile. Vremenom se „godišnjak“ mijenjao odnosno poboljšavao u slikovnom i tekstualnom obliku.

Međutim, cilj „godišnjaka“ je uvijek bio isti, a to je na jednom mjestu prikazati sve što se tijekom godinu događalo u našem Društvu, bolje rečeno prikazati aktivnost naših članova i njihov rad. Ipak nije zanemareno niti planinarstvo u širem smislu pa su uvijek obilježavani svi značajni događaji u hrvatskom planinarstvu. Kao što je cilj „godišnjaka“ uvijek bio isti, tako se i osnovno načelo u izradi nije mijenjalo, a to je da „slika govori više od 1000 riječi“. Vjerujem da i pažljiviji čitatelji „godišnjaka“ više pažnje posvećuju slikovnom dijelu nego tekstualnom, iako se niti tekstualni dio ne može smatrati manje važnim. Tekstualni dio o izletima, o događajima na izletu i sudionicima izleta daje informacije koje veoma dobro mogu poslužiti za planiranje budućih izleta. Također, kroz izvješća o izletima koje pišu vodiči, može se vidjeti i različitost doživljaja izleta pojedinih vodiča, njihov pristup i organizacija izleta.

„Godišnjakom“ se želi podsjetiti naše aktivne članove na njihov rad, a istovremeno potaknuti manje aktivne članove da u budućnosti više doprinesu radu Društva. Rad u planinarskim društvima, tako i u našem, temelji se na dobrovoljnosti i takav rad ima posebnu vrijednost i značaj za afirmaciju Društva i planinarstva općenito jer se temelji na istinskom pozitivnom odnosu prema planinarstvu, planinama i prirodi u cijelosti. Vjerujem da su mnogi naši članovi, prvenstveno oni koji se tek „ušli“ u planinarstvo, osjetili taj odnos na društvenim izletima, a to je, između ostalog, razumijevanje i podrška svakome koji je krenuo u planine, bez obzira na stupanj njegovih sposobnosti. U „godišnjaku“ se posebno vodi računa da se prikazom naših aktivnosti, posebno izleta, osjeti pozitivna atmosfera druženja i prijateljstva koja je temelj planinarstva kao humane i civilizirane ljudske aktivnosti.

Početak godine je vrijeme kada naši članovi mogu kroz „godišnjak“ vidjeti rezime svojih aktivnosti u prethodnoj godini. Početak godina je logično vrijeme pojave „godišnjaka“, obzirom da se naše aktivnosti poklapaju sa završetkom kalendarske godine. „Godišnjak“ je prihvaćen među članstvom i svatko može u njemu pronaći nešto zanimljivo, nešto što pamti ili što ga posebno veseli. Vidjeti na jednom mjestu sve što smo radili tijekom godine kao pojedinci i kao Društvo u cijelini, sigurno je zanimljivo, posebno aktivnijim članovima koji su najviše i doprinijeli funkcioniranju Društva. Članovi Društva imaju najznačajniju i najvažniju ulogu u stvaranju „godišnjaka“ i njihov rad potrebno je prikazati na način koji će pozitivno utjecati na buduće članove, na buduće planinare koji će mjesto svojih planinarskih aktivnosti pronaći u našem Društvu. U širem smislu „godišnjak“ daje, kroz uvid u rad Društva, sliku o značaju i ulozi našeg Društva u hrvatskom planinarstvu uz istovremene slike mnogih planinskih područja koje smo posjećivali, a koje imaju i praktičnu vrijednost za planiranje nekih budućih izleta.

Na kraju treba reći da je naš „godišnjak“ ujedno i povijest našeg Društva, mjesto gdje su zabilježeni svi važniji događaji i svi ljudi koji su djelovali i djeluju u Društvu.

Kao i prijašnjih godina u izradi „godišnjaka“ aktivno je sudjelovao Željko Rotar pa mu se ovim putem zahvaljujem, kao i svim ostalim koji su na bilo koji način doprinijeli pripremi i izradi „godišnjaka“.

Uredništvo:
Damir Kuzmanić
Željko Rotar

II. OPĆI PODACI O DRUŠTVU

Naziv : Planinarsko društvo „Ericsson-Nikola Tesla“
Osnovano : 25. travnja 1973. godine
Sjedište : 10000 Zagreb, Krapinska 45

Telefon : 091/ 520-00-02 (predsjednica)
098/ 237-048 (tajnik)
091/ 234-75-72 (blagajnica)

Web : www.ericsson.hr/planinarsko-drustvo

E-mail : kosidasi@gmail.com

zvonimir.tilic@gmail.com

Facebook : [Planinarsko društvo „Ericsson-Nikola Tesla“](https://www.facebook.com/Planinarsko-dru%C5%88to-Ericsson-Nikola-Tesla-100000000000000/)

Predsjednica : Marijana Žnidarec

Dopredsjednik: Veljko Oluić

Izvršni odbor : Jasenka Đuranović (članica)

Mihovil Bratanić (član)

Tajnik :

Zvonimir Tilić

Blagajnica :

Željka Žigman

Nadzorni odbor :

Zvonimir Veber
Bogomir Hrnčić
Željko Rotar

Sud časti :

Sašenka Sardelić
Miljenko Haberle
Damir Kuzmanić

III. O DRUŠTVU

Planinarsko društvo «Ericsson-Nikola Tesla» osnovano je 1973. godine u okviru tvornice telekomunikacijskih uređaja «Nikola Tesla». Do 1995. godine djeluje pod nazivom tvornice, tada se, zbog vlasničkih promjena u tvornici, preimenuje u sadašnji naziv.

Od osnutka bilježimo kontinuiranu planinarsku djelatnost. Svake godine organiziramo između 40 i 50 društvenih izleta tako da smo do sada organizirali preko dvije tisuće planinarskih društvenih izleta. Obiđene su stotine obilaznica i planinarskih pohoda (više naših članova obišlo je preko 100 obilaznica). Mnogi naši članovi su, tijekom godina, postali vodiči, markacisti i svoja znanja i iskustvo prenosili na nadolazeće generacije planinara. U 2019. godini imamo 111 registriranih članova.

Naši članovi bili su na Kilimandžaru, Mont Blancu, Elbrusu, Himalaji, te mnogim planinama Slovenije, Austrije, Italije, Islanda, Španjolske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Bugarske, Grčke, Slovačke, Poljske, Makedonije, Švicarske, Njemačke, Rumunjske, Argentine, Čilea, Kirgistana, Maroka...i naravno, Hrvatske.

Povodom 20. godišnjice Društva (1993. godine) pokrenuli smo pohod na Medvednicu pod nazivom «Tragom prvog izleta planinara PD «Nikola Tesla» koji je postao tradicionalan. Od 2003. godine pohod se održava pod imenom «Rusov pohod», nazvan po nadimku inicijatora i organizatora pohoda, našeg zaslužnog člana Antuna Željka Matišina- Rusa koji je preminuo 2002. godine. Danas je Rusov pohod najznačajniji i najposjećeniji planinarski pohod na Medvednici.

Pohod je veoma popularan u planinarskim krugovima, posebno u Sloveniji tako da kontinuirano bilježimo više stotina sudionika. Ove godine, uz izuzetno nepovoljne vremenske prilike, sudjelovao je 301 planinar iz 53 planinarska društva iz Slovenije, Madžarske, Bosne i Hercegovine, Srbije i Hrvatske.

Povodom 30. godišnjice Društva pokrenuli smo obilaznicu pod nazivom «30 vrhova za 30 godina i Rusov pohod» koju su do sada obišla 344 planinara.

Povodom 40. godišnjice Društva (2013. godine) pokrenuli smo obilaznicu pod nazivom „40 vrhova za 40 godina i Rusov pohod“ s popularnim nazivom „XL obilaznica“ (XL je rimskim brojevima broj 40). Do kraja ove godine obilaznicu je obišlo 117 planinara.

Prilikom održavanja 14. Rusovog pohoda 22. travnja 2006. godine službeno smo predstavili i otvorili novu obilaznicu pod nazivom «Najviši vrhovi hrvatskih županija». Obilaznica obuhvaća 22 najviša vrha hrvatskih županija (izuzetak je Sisačko-moslavačka županija). Naša obilaznica je jedna od tri planinarske obilaznice za čiji obilazak je potrebno planinariti po cijeloj Hrvatskoj. Uz navedeno, našom obilaznicom omogućili smo planinarima posjećivanje nekih dotad potpuno nepoznatih ili vrlo malo poznatih dijelova naše Domovine. Do sada je 101 planinar obišao sve vrhove i dodijeljena im je odgovarajuća značka.

Ove godine, prilikom održavanja 27. Rusovog pohoda (13.travnja) pokrenuli smo obilaznicu „Medvedničke nadstrešnice i Rusov pohod“ za čiji obilazak je potrebno obići u cijelosti, našu domaću, zagrebačku planinu Medvednicu. Do kraja ove godine obilaznicu je obišlo 30 planinara.

Veliki broj naših članova je aktivan u planinarskoj organizaciji i u ekološkim udrugama. Damir Kuzmanić je član Izvršnog odbora Planinarskog saveza Zagreba, Ronald Schreiner Komisije za putove HPS-a, a Marijana Žnidarec je administrator Hrvatske planinarske obilaznice, najveće planinarske obilaznice u Hrvatskoj. U redovnoj aktivnosti Društva je održavanje staza 41 i 42 na Medvednici i staze na Budakovo brdo na Velebitu, te novih staza koje smo trasirali i označili prilikom pripreme „županijske“ obilaznice.

Društvo je član Hrvatskog planinarskog saveza i Planinarskog saveza Zagreba. Godine 2005. dobili smo priznanje – plaketu Planinarskog saveza Zagreba, a 2006. godine priznanje Hrvatskog planinarskog saveza kao najbolje planinarsko društvo u Hrvatskoj. Ove godine posebno priznanje je dobila Marijana Žnidarec kojoj je Izvršni odbor HPS-a dodijelio godišnju nagradu za „najboljeg dužnosnika HPS-“. Za rad i djelovanje u planinarskoj organizaciji i mnogi naši članovi su dobivali priznanja Hrvatskog planinarskog saveza i Planinarskog saveza Zagreba, te priznanja koja dodjeljuju pojedina planinarska društva.

Uz sudjelovanje u aktivnostima drugih planinarskih društava, posebno koje imaju socijalni element u sebi, pokrenuli smo 2005. godine inicijativu za održavanje planinarske noći zagrebačkih planinara koja je održavana sedam godina, ali zbog problema organizacijske prirode, posljednjih godina se više ne održava. Cilj je bio promicanje druženja i suradnje među planinarima. Inicirali smo 2011. godine i raspravu o stanju i perspektivama razvoja hrvatskog planinarstva, posebno s aspekta utjecaja zakonske regulative na planinarstvo. U svom radu često naglašavamo potrebu suradnje među planinarima bez obzira radi li se o domaćim ili inozemnim planinarima. Od 2002. godine imamo Sporazum o prijateljstvu i suradnji s PD «Planika» iz Maribora koji je dobar primjer kako planinarstvo ima dimenziju koja prelazi uobičajene okvire prisutne u svakodnevnom životu.

IV. SKUPŠTINA DRUŠTVA

Na temelju članka 18. Statuta PD „Ericsson-Nikola Tesla“ održana je godišnja, redovna skupština u lovačkom domu na Poljanicama, a u okviru godišnjeg druženja članstva. Izvještaj o radu i aktivnostima Društva u prethodnoj godini podnijela je predsjednica Marijana Žnidarec.

Izvješće o radu PD „Ericsson – Nikola Tesla“ za 2018. godinu

1. U protekloj 2018 godini Društvo je brojilo 55 žena i 52 muškarca, ukupno 107 članova, relativno dosta manje u odnosu na prethodnu godinu.

2. Realizirano je 46 od 55 planirana izleta.

3. Imali smo 14 vodiča (organizatora) izleta: Marijana (9), Damir K. (6), Frenki (5), Jasenka (4), Biba (4), Krešo (3), Miljac (3), Zdravac (3), Mirjana M. (3), Rotar (1), Oluja (1), Godec (1), Brigita (1) i Vesna (1). Hvala im!!

4. Nažalost nije organiziran godišnji izlet.

5. I ove godine su naši članovi bili aktivni i van društvenih izleta, te su osvajali Kilimanžaro, Himalaju, Apenine, Dolomite, Korziku – Sardiniju, Kretu, Madeiru, Rtanj – Đerdap.

6. Markacička sekcija (Zdravko Ivanović – pročelnik) je u 2018. godini organizirala tri markacičke akcije na Medvednici. Uz obnovu markacija na putovima 41 i 42 odrđeno je:

- Medvednica - uređenje staze 41 od Srneca do Oštice, 8.svibnja;
- Medvednica - uređenje staze 42 od Oštice do Činovničke livade, 12.rujna;
- Medvednica - uređenje staze 42 od Gornje Bistre do Oštice, 28.rujna.

Društvo je „bogatije“ za još jednog markacista – voditelja – Krunoslava Zovko.

7. 17. veljače 2018 godine naši članovi markacičke sekcije prisustvovali su sastanku s Komisijom za planinarske putove HPS-a.

8. Predsjednica Društva – Marijana Žnidarec od veljače 2018. preuzima ovjeru dnevnika Hrvatske planinarske obilaznice u sklopu HPS-a.

9. 15. prosinca 2018 na podjeli priznanja u organizaciji Hrvatski planinarskog saveza Mirjani Muštri dodijeljeno je visoko priznanje za obiđenih 125 vrhova HPO.

10. Sudjelovanje na 3.sajmu sekcija „Ericsson-N.Tesla“ i prezentiranje rada Društva. Hvala Valdi Kalafatić na pomoći u komunikaciji i koordinaciji između Kompanije i našeg Društva.

11. U travnju nas je nakon duge bolesti napustio dugogodišnji član i predsjednik Društva Nikola Živčić – Nidžo.

12. Napravljen godišnjak za 2018. – hvala Damiru i Rotaru.

13. Hvala svim članovima koji na bilo koji način doprinose promicanju i radu društva.

Predsjednica Društva:
Marijana Žnidarec

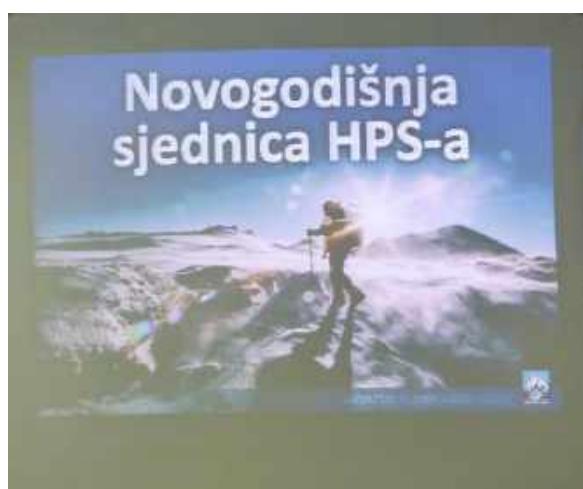

V. NAJBOLJA PLANINARSKA DUŽNOSNICA

U ponedjeljak 16.prosinca.2019. godine održana je novogodišnja sjednica Izvršnog odbora HPS-a na kojoj su dodijeljene nagrade odnosno priznanja za razna značajna planinarska dostignuća u ovoj godini. Naša članica i predsjednica MARIJANA ŽNIDAREC dobila je PRIZNANJE za najbolju planinarsku dužnosnicu u HPS-u u 2019. godini.

Njezin predani i vrijedni rad kao administratorice Hrvatske planinarske obilaznice prepoznao je Izvršni odbor HPS-a i dodijelio Marijani vrijednu nagradu odnosno priznanje. Hrvatska planinarska obilaznica je najveća i najznačajnija planinarska obilaznica u Hrvatskoj i rad na obradi podataka i evidenciji obilaznika zahtijeva mnogo vremena, truda i strpljenja što je naša Marijana imala uvijek i u svakom trenutku kao administratorica. ČESTITAMO !!!

U očekivanju priznanja

Dužnosnici HPS-a: Grundler, Berljak, Čaplar (slijeva)

Glavni tajnik izvještava o radu Saveza

Prvo pusa, a onda slika s predsjednikom HPS-a

Bilo je puno čestitara

Prema
starim,dobrim
običajima, a koje
planinari čuvaju,
njeguju, poslige
službenog dijela
treba nešto i
prezalogajti

Damir Kuzmanić

VI. PLANINARSKA OBILAZNICA „MEDVEDNIČKE NADSTREŠNICE I RUSOV POHOD“

Prilikom održavanja 27. Rusovog pohoda u travnju ove godine otvorena je naša nova planinarska obilaznica pod nazivom „Medvedničke nadstrešnice i Rusov pohod“. To je naša četvrta planinarska obilaznica. Autor obilaznice je Ronald Schreiner.

Zamisao o *Medvedničkim nadstrešnicama* začeta je potkraj prosinca 2018. godine. Nakon što je Darko Grundler promovirao interaktivnu kartu Hrvatske na naslovniči mrežne stranice HPS-a, uočio sam na njoj da nedostaju neki planinarski putovi na Medvednici. Slijedom toga potražio sam podrobnosti o jednom od njih – bivšem planinarskom putu br.46 (G.Bistra-Falat) na karti Medvednice, (HGSS, 1:25000, Zagreb 2011.g.). Tom prilikom, nakon brojnih ranijih pregleda, tijekom kojih sam nezainteresirano preskakao uvid u neke znakove - ma svi su mi valjda poznati,

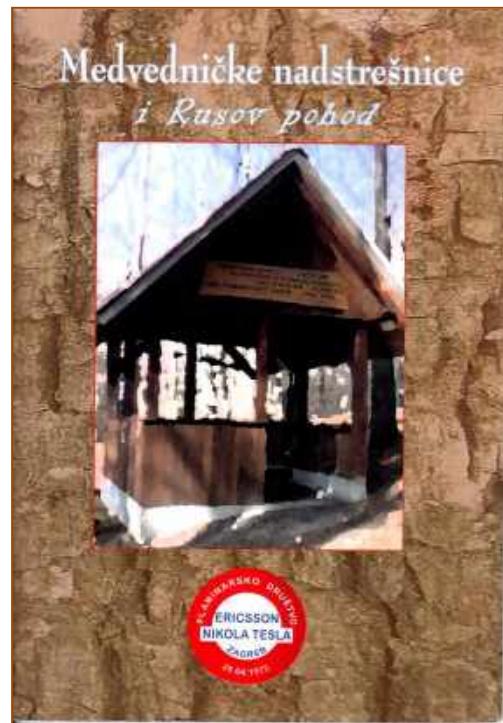
pozornost mi je privukao ovaj: Što je to? Sličilo je na rampu. No da je uistinu znak za rampu bilo bi logično da je ucrtan na šumskim cestama, a na temelju letimičnog pogleda bilo je uočljivo da ih je podosta izvan njih. Tumač znakovlja časkom rješava zagonetku: to je *planinarska nadstrešnica*. Iako sam pokraj njih prolazio, čak i višekratno, ipak me iznenađuje nadstrešnička brojnost. Transverzalni poriv u meni odmah ključa – bilo bi ih dobro pretočiti u kontrolne točke planinarske obilaznice. Tu zamisao obznanjujem užem krugu „ericssonovaca“ na „bruklinskem“ novogodišnjem susretu i nakon verbalne potpore krećem u realizaciju.

Isprva nastojim doći do podataka od nadstrešničkih vlasnika – Parka prirode Medvednica i Uprave šuma, Podružnice Zagreb, Radne jedinice Hortikultura. Ono što dobijam je šturo i podosta razočaravajuće.

Naslovica dnevnika

Očekivao sam, dakako, znatno više. Drugi je korak – snimanje i određivanje koordinata za svaku nadstrešnicu. Prve snimke datirane su 30. prosinca. Nema snijega pa je lakše. No polovicom siječnja – eto i bjeline na Medvednici pa i nadstrešnice kralji bijeli štih. Višekratna snimanja okončana su polovicom ožujka.

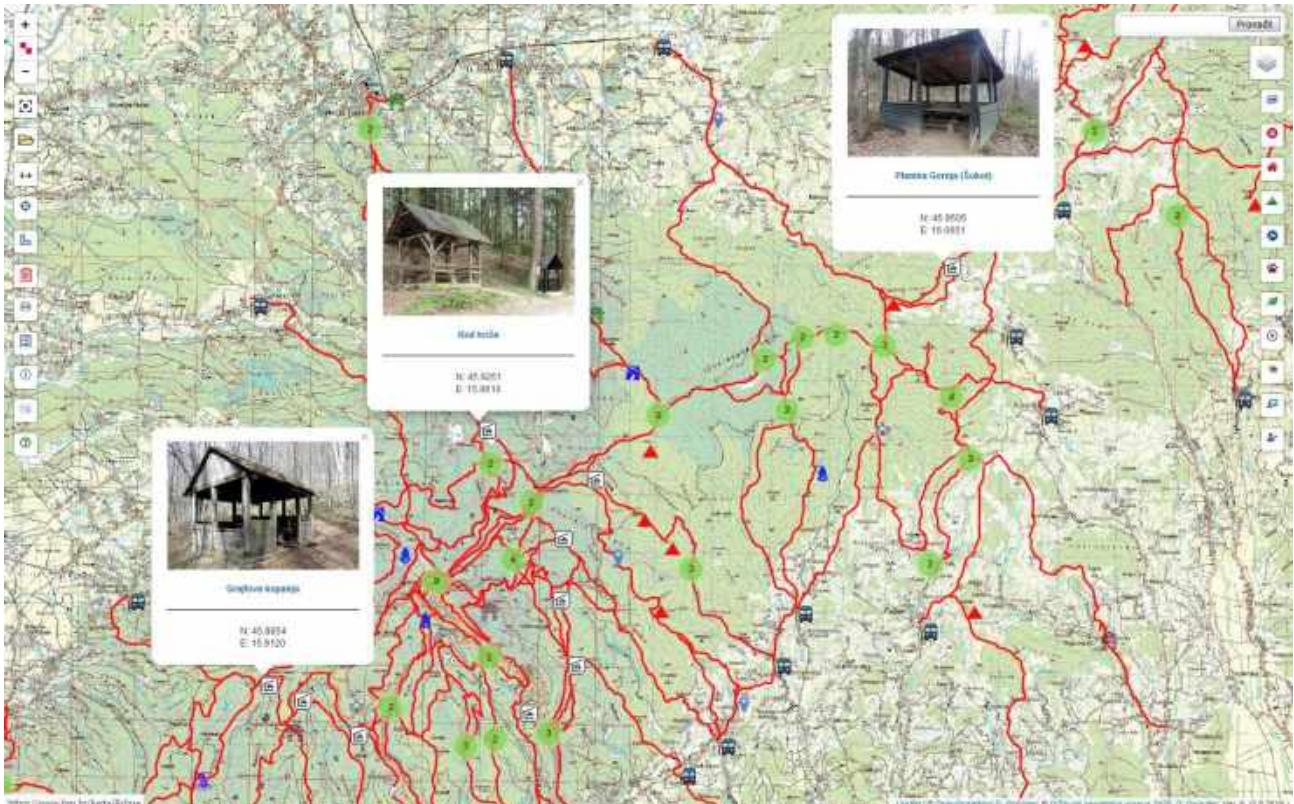
Na sastanku Komisije za planinarske putove (14. ožujka 2019.) ističem detalje o Medvedničkim nadstrešnicama i pitam Darka Grundlera može li njihovo znakovlje uvrstiti na interaktivnu kartu Hrvatske. Darko potvrđuje, a ja mu sutradan šaljem koordinate. Njegova poruka koju mi je odaslao sutradan potpuno me osupnula - na žalost interaktivna karta ne prihvata koordinate u tom obliku. Pokušaj pretvorbe – ne uspijeva. Novo snimanje?! Gubim svaku nadu da bi *Medvedničke nadstrešnice* mogle biti spremne za promociju do Rusovog pohoda. Nakon posvemašnjeg beznađa sjetih se spasonosnog rješenja. Idemo obratno. Povećavam interaktivnu kartu do krajnjih granica i mišem „klikam“ lokaciju svake nadstrešnice. Učitavam koordinate i šaljem i Darku. Sutradan već su sve na interaktivki. Super. Darko iznenađuje nekolicinom snimaka nadstrešnica koje priključuje koordinatama. Obogaćeni podatci aktiviraju se *klikom miša* na svaki nadstrešnički znak ucrtan na interaktivnoj karti (neki su doduše nevidljivi na temeljnom izgledu karte – „naški“ po *defaultu*, pa je potrebno uvećati zor). Šaljem mu snimke za ostale pa je ova rabota zaključena.

Ostalo je znatno lakše: opis lokacija pomoću brojkovanih putova, izrada naslovnice, ostalih stranica, znaka obilaznice, predlošci žigova i značke, prijelom i ... Zvonko pomozi !! Dvadesetak dana uoči Rusovog pohoda predajem cjelokupnu građu Zvonku Tiliću, a on od svojih poslovnih suradnika za tiskarske posle (Intergrafika TTŽ) dobija obećanje da će tisak biti dovršen blagovremeno. Sve bojazni nestaju 4. travnja kada pristiže korekturni otisak. Dan ranije pristiže i suglasnost Komisije za planinarske putove.

U zadnji čas putem e-stranice Gojzerica obavještavamo transverzalni puk – sve redom „mrske žigomanke i žigomane“ o novoj planinarskoj obilaznici uz dobrodošlicu na Rusov pohod.

Od promocije pa do konca 2019. godine *Medvedničke nadstrešnice* je okončalo 30 obilaznika od kojih - petorica članova PD „Ericsson – Nikola Tesla“.

Medvedničke nadstrešnice na interaktivnoj karti

Ronald Schreiner

VII. KODEKS PLANINARSKE ETIKE

Među redovitim posjetiteljima planina postoje nepisana pravila ponašanja koja se zasnivaju na humanizmu, poštenju, drugarstvu i altruizmu, a odraz su ljudskih kvaliteta svakog pojedinca. Svaki planinar treba poznavati načela planinarske etike definirana ovim kodeksom :

1. Tempo hoda prilagodi najslabijem pješaku u društvu. Savjetuj ga i ponudi mu svoju pomoć.

2. Ne ostavljam u planini samoga člana društva; u slučaju nesreće snosiš moralnu i krivičnu odgovornost.

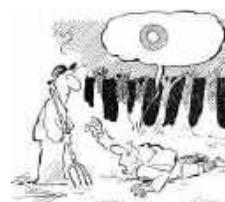
3. Pri susretu u planini planinari se međusobno pozdravljaju: mlađi pozdravljaju starije, muškarci žene, oni koji se penju onoga tko silazi čime simbolički odaju priznanje za izvršeni uspon.

4. U susretu s mještanima budi osobito pristojan i prijazan, imaj na umu da su pravila ponašanja gorštaka stroža nego u gradu.

5. Gorštacima se oduži za usluge i hranu na prikladan način vodeći osobito računa o njihovom slabijem imovinskom stanju.

6. Putujući planinskim stazama, u granicama svojih mogućnosti, uklanjaj napadalo kamenje i granje, popravljaj putokaze i rubno kamenje na putu.

7. Ne viči i ne deri se u planini; pjevanje treba biti umjereno i nenametljivo.

8. Ne loži vatru u šumi, ne pravi čitave lomače, ognjište ogradi kamenjem, a prije odlaska vatru brižljivo ugasi.

9. Ne beri cvijeće jer je to znak egoizma. Ubrani cvijet – ubijen cvijet.

10. Otpatke ne ostavljam razbacane, nego ih skupi i ponesi sa sobom u dolinu.

11. U slučaju nesreće u planini odreci se svojih planova i solidarno pristupi akciji spašavanja.

12. Ne ističi sebe i svoje sposobnosti, pogotovo ne tako da nagovaraš druge na natjecanje u brzini uspona. Planinarstvo nije sport, u planini jači trebaju pomagati slabijim.

13. Na vrhovima gdje postoje kutije s upisnim knjigama, prije odlaska pažljivo spremi knjigu i žig; kloni se upisivanja neukusnih primjedbi.

14. Poštuj zaštitni režim u nacionalnim parkovima, strogim rezervatima prirode i parkovima prirode, pridržavaj se uputa lugarskog i čuvarskog osoblja, ne trgaj zaštićeno bilje, brižljivo gasi opuške cigareta.

15. Na cisternama u kraškim krajevima zadovolji se čuturom vode za piće; ne proljevaj vodu i ne zahtijevaj vodu za umivanje.

16. Planinarsko sklonište nakon upotrebe očisti, prije odlaska opskrbi ga gorivim drvetom i ostavi višak hrane budućim posjetiocima.

17. Pri dolasku u planinarski dom predstavi se opskrbniku, poštuj njegov autoritet, za vrijeme boravka budi umjeren u zahtjevima, a na odlasku ga pozdravi i obavijesti o smjeru svog dalnjeg putovanja.

18. U planinarskoj kući poštuj kućni red, ne zalazi u spaonice s cipelama, ne zauzimaj više mjesta nego što ti je nužno potrebno; prednost kod noćenja imaju žene, djeca, starije i iscrpljene osobe.

19. Poslije 22 sata poštuj apsolutni mir, ne remeti odmor umornim putnicima, poštedi ih od izraza svog veselog raspoloženja; pijancima i egoistima nije mjesto u planinarskim domovima.

VIII. PLAN IZLETA ZA 2019. GODINU

R.B	MJESEC	DATUM	PODRUČJE IZLETA	VODSTVO /ORGANIZAC/ TELEFON
1.	Siječanj	06. 13. 20. 27.	Podravina: Novogodišnji pohod po Ludbreškoj obilaznici Medvednica : Horvatov pohod na Lipu Gorski kotar : Zimski uspon na Viševicu Dolenjska : Cvičkov pohod	Marijana Žnidarec 091/520-0002 Vesna Jurišić Posarić 091/5177-926 Željko Rotar 098/371-255 Brigita Balog Grozdek 091/6266-952
5.	Veljača	03. 09. 17. 23.	Medvednica : Stazama 41 i 42 Hrvatsko zagorje : "Stazama Gupčevih puntara" Lika : Plitvička jezera i Oštari Medvjedak Druženje PD "ENT"	Damir Kuzmanić 091/529-2075 Jasenka Đuranović 099/1964-691 Marijana Žnidarec 091/5200-002
9.	Ožujak	02. 09. - 10. 16. - 17. 24. 31.	Dolenjska/Zasavje : Pohod po Jurčičevoj poti Istra : Šikavac i Sisol iz Čepić polja Slavonija : Papuk, Petrov vrh, Crni vrh (županijski vrhovi) Gorski kotar : GPP/ dionica Severin na Kupi, Lukovdol, Lovnik Dolenjska : Pohod po Brežiškoj poti	Damir Kuzmanić Željko Rotar Marijana Žnidarec Krešo Božić 091/618-4346 Zdenko Godec
14.	Travanj	06. – 07.	Dalmacija: Oko Šibenika (Trtar, Krtolin)	Damir Kuzmanić
15.		13.	Medvednica : 27. Rusov pohod	PD "ENT"
16.		20. 21. 22.	Hrvatska/Srbija: Fruška gora	Oliver Franic
17.		28.	Gorski kotar: Viševica , Zagradski vrh	Zdravko Ivanović
18.	Svibanj	02. - 05.	Dalmacija: Biokovo, Omiška Dinara (Zip Line)	Krunoslava Zovko 098/299-348
19.		12.	Gorski kotar: Samarske stijene – južna skupina	Željko Rotar
20.		19.	Samoborsko gorje: Pohod HPD "Japetić"	Vesna Jurišić Posarić
21.		25. – 26.	Velebit: Rujno, Bojinac (Bojin kuk), Vidačak kuk	Zdravko Ivanović 098/178-6256
22.	Lipanj	01. – 02.	Gorski kotar: Dio Kapelskog puta i Vinište	Maja Bratanić
23.		08. – 09.	Karavanke: Košuta (Veliki vrh, Tolsta Košuta)	Mihovil Bratanić 098/561-678
24.		16.	Gorski kotar: Burni Bitoraj	Oliver Franic
25.		20. 21. 22. 23.	Karavanke: Po grebenu Karavanki (od Kepe do Zelenice)	Mihovil Bratanić
26.		29. – 30.	Kamniške Alpe: Velika Baba	Biserka Podlipiec 091/571-5010
27.	Srpanj	06. – 07.	Juliske Alpe: Zapadni dio	Veljko Oluić 091/377-0365
28.		13. - 14.	Kamniške Alpe : U spomen na Andreja Rajha	Miljenko Haberle 098/982-9860
29.		20. - 21.	Juliske Alpe: Razor, Planja	Jasenka Đuranović
30.		26. 27. 28.	Bosna i Hercegovina: Čvrsnica	Krunoslava Zovko
31.	Kolovoz	03. 04. 05.	Juliske Alpe: Kanin i Rombon	Jasenka Đuranović
32.		10. – 11.	Juliske Alpe: Vrhovi oko Staničeve koče	Željko Rotar
33.		15. 16. 17. 18.	Juliske Alpe: Bavški Grintavec, Jalovec	Mihovil Bratanić
34.		22. – 29.	Godišnji izlet :	
35.	Rujan	31. – 01. 06. 07. 08.	Pohorje: Pohod PD "Planika" Austrija: Sauleck i Ankogel	Miljenko Haberle Marijana Žnidarec
36.		14. - 15.	Juliske Alpe: Put "Anita Goitan"	Veljko Oluić
37.		22.	Gorski kotar: Izvor Kupice, Veliki Drgomalj	Željko Rotar
38.		28. – 29.	Juliske Alpe: Ponce	Jasenka Đuranović
39.		29. alt.	Medvednica: Od Petrićeve na Puntijarku	Miljenko Haberle
40.				
41.	Listopad	05. – 06. 06.	Hrvatsko primorje : Otok Krk	Damir Pošta
42.		12. - 13.	Samoborsko gorje: Pohod HPD "Željezničar"	Miljenko Haberle
43.		20.	Sjeveroistočna Slovenija: Andraški pohod	Damir Kuzmanić
44.		26. – 27.	Gorski kotar: Klek	Marijana Žnidarec
45.			Riječko zaleđe: Vela Pliš, Kamenjak, Platak	Željko Rotar
46.	Studeni	03.	Gorski kotar: Kobiljak	Vesna Jurišić Posarić
47.		09. – 10.	Lika: Obilaznica "Lički gorski biseri"	Željko Rotar
48.		16.	Gorski kotar: Hahlići, Fratar	Zdenko Godec
49.		24.	Gorski Kotar: Špičasti vrh	Krešo Božić
50.	Prosinac	01.	Predalpsko područje: Zavetišće GS na Jelencih	Zdenko Godec
51.		07.	Medvednica: Iz Stubaka na Sljeme	Damir Kuzmanić
52.		15.	Hrvatsko zagorje: Ivanščica	Jasenka Đuranović
53.		22.	Samoborsko gorje / Žumberak	Biserka Podlipiec
54.		24.	Medvednica : Polnočka na Sljemenu	Miljenko Haberle
55.		29.	Izlet iznenađenja	

Oznake izleta : Hrvatska Slovenia Italija Austrija Srbija Bosna i Hercegovina Rusov pohod

IX. DRUŠTVENI IZLETI

PODRUČJE IZLETA
Podravina – novogodišnji
pohod po Ludbreškoj obilaznici

Izlet br.	1
Datum:	06.siječnja 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	7.	Todorović Svetlana
2.	Aralica Gorana	8.	Bratanić Mihovil
3.	Balog Brigita	9.	Kuzmanić Damir
4.	Bratanić Marija	10.	Oluić Veljko
5.	Oluić Romana	11.	Petković Ivan
6.	Posarić Vesna	12.	Podhraški Mario

Krenuli smo u 07:05 s parkinga "Ericssona" nakon što smo probudili Krunu i zaključili da ipak neće s nama na izlet. Šum u komunikacijskom kanalu ☺. U Zagrebu je sipila ledena kiša koja nas je pratila skroz do Ludbrega. Putem smo stali na jutarnju kavu i stigli na mjesto okupljanja, dovoljno za upis i "piće i iće" domaćina. Nešto iza 9 sati počeo je pohod. Podijelili smo se u dvije grupe. Vozači su se odlučili za hodnju kraće ture oko 14 km, a ostali su krenuli na nešto dužu turu, oko 24 km. lako se sunce ukazalo, pa je i samo hodanje bilo ugodnije bili smo u blatu do grla. Putom smo imali punktove na kome nas je dočekala okrjepa, što u tekućem, što u krutom stanju. Gubitaka nije bilo ☺. Na povratku u Ludbreg u hotelu "Amalija" utoplili smo se uz grah koji nam je osigurao domaćin. Zapravo kad bolje razmislim dobro se taj dan i pojelo i popilo. Pred sam polazak uručili su nam Zahvalnicu, a Rotar i ja smo se upisali na listu obilaznika Ludbreške obilaznice pod PD "Ericsson-Nikola Tesla". U Zagreb smo stigli oko 19:30, na vrijeme i s voljom.

U Ludbregu na početku pohoda

Ludbreg je grad u Varaždinskoj županiji i s okolnim naseljima ima oko 8.500 stanovnika. Naziv grada potječe od kajkavske riječi Ljubreg. Prema legendi grad je osnovao plemič Ludbring oko 1100. godine nakon povratka iz Križarskih ratova. Tijekom vremena Ludbreg je promijenio mnogo vlasnika, a danas je moderan grad i središte Ludbreške Podравine. Najznačajnija znamenitosti grada je dvorac Batthyanyi iz 18. stoljeća u kojem se nalazi kapelica Sv.Križa u kojoj se 1411.godine dogodio čudesan događaj pojave Presvete Krvi Isusove. Prema legendi se grad smatra središtem svijeta, obzirom da su mnogi gradovi udaljeni od Ludbrega u koncentričnim krugovima (Zagreb, Beč, Trst...).

Na Ludbreškom planinarskom putu

Koriste se i sajle da bi se došlo do najvišeg vrha Ludbreških gorica – Lijepa gorica (352 m)

Ludbreg

Pred i u vinskom podrumu Makar

Spomenik Sv. Vinku, zaštitniku vinograda

Uz rijeku Bednju vraćamo se u Ludbreg

←U hotelu "Amalija" u Ludbregu

S legendom
ludbreškog
planinarstva
Damirom
Klarićem

Marijana Žnidarec
21

PODRUČJE IZLETA
Medvednica - Horvatov pohod
na Lipu

Izlet br.	2
Datum:	13.siječnja 2019. godine

Vođa puta:

Sudionici:

1. Posarić Vesna	4. Haberle Miljenko	7. Vuković Dragica - gošća
2. Fleiss Marija	5. Rotar Željko	
3. Žnidarec Marijana	6. Schreiner Ronald	

Sudionici pohoda sastali su se u Sesvetama u lokalnom kafiću nedaleko spomenika Hrvatskim braniteljima. Nakon uobičajenih formalnosti: upisivanja sudionika, zdravice, krafni i pozdravnog govora, počelo je pješačenje uz pratnju vodiča koje su osigurali organizatori iz HPD "Lipa", Sesvete.

Trasa pohoda je markirana planinarska staza Sesvete – Dobrodol – Jalševac – Frčkovec - planinarski dom na Lipi (700 m). Na početku se prolazi šumom uz blagi uspon. Središnji dio je hodanje kroz sela sesvetskog podsljemenskog područja. Završni dio je malo strmiji uspon oko jednog sata do doma. Za pješačenje nam je bilo potrebno oko 4 sata i 30 minuta. Vrijeme je bilo sunčano, a vidljivost odlična. Staza je bila uglavnom suha i dobra za uspon i silazak. Spustili smo se u Vidovec. Autobus nam je pobegao, a "birtija" nije radila. To nas nije obeshrabrilo pa smo nastavili hodanje cestom oko 3 km do restorana "Dva potoka" na brzinsko piće. Ubrzo je stigao bus kojim smo krenuli do Dubrave, a odatle "kuda koji mili moji".

Početak nije obećavajući - predsjednica djeluje nervozno, Miljenko spava

Već smo izgubili jednog člana – Roni odjurio u potjeru za žigovima

Iz Sesveta u šumu, a nervоза траје ли траје....

Prema Lipi uz Božju pomoć

Zanimljivi detalji podsljemenskog kraja

Još nismo uspjeli oraspoložiti predsjednicu

Još malo pa smo kod Peje

Pritajeni (?) žigomani

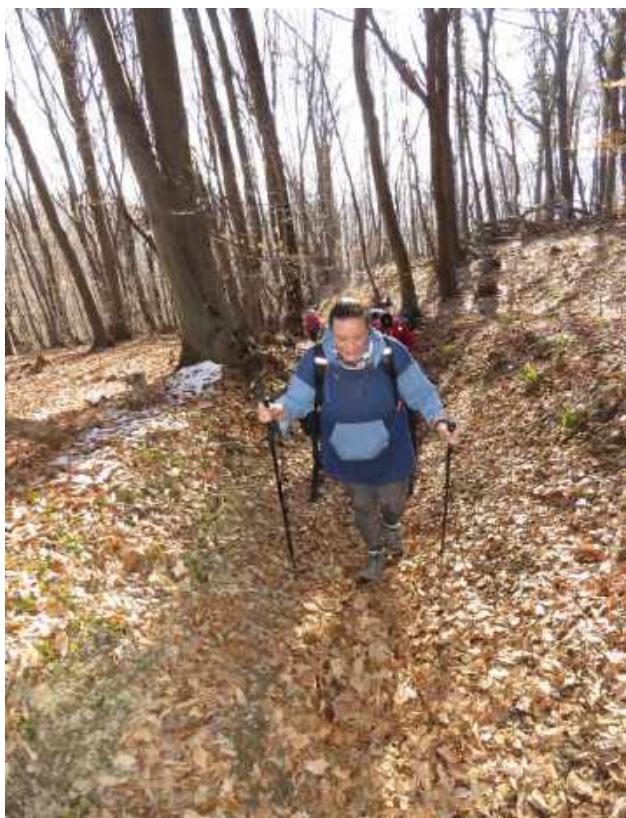

Daj više to vino !

Joooj kak su spore, užasss !

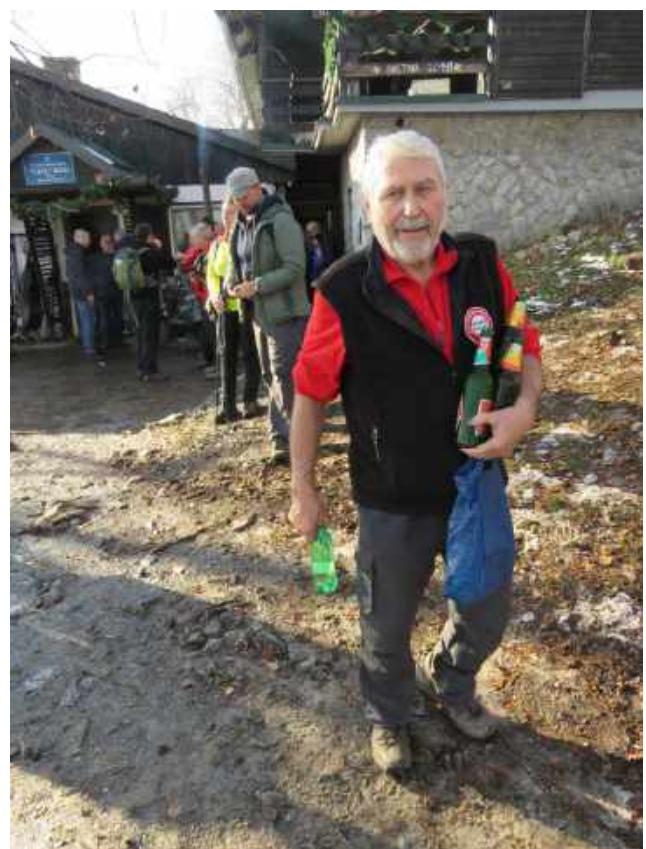
Ajmo mi na Lipu

I sad je još i strmo – kakav dan

Roni + grah + Radler = konačno osmijeh na licu

Važni razgovori obilaznički

Opskrba

Veselo ispred doma i u domu na Lipi

Na povratku puno veselije nego na usponu

Završno pranje u Vidovcu

Vesna Posarić

PODRUČJE IZLETA
Gorski kotar - zimski uspon na
Viševicu

Izlet br.	3
Datum:	20.siječnja 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Rotar Željko	6.	Posarić Vesna
2.	Aralica Gorana	7.	Todorović Svetlana
3.	Balog Brigita	8.	Zovko Krunoslava
4.	Bratanić Marija	9.	Božić Krešimir
5.	Đuranović Jasenka	10.	Bratanić Mihovil
			11. Godec Zdenko
			12. Ivanović Zdravko
			13. Kuzmanić Damir
			14. Šimrak Janko
			15.

Osvanuo je povijesni dan za naše planinarsko društvo – prvi puta smo umjesto Vincekovog pohoda odabrali zimski uspon na Viševicu. Uspon je već 25-ti puta organiziralo PD „Strilež“ iz Crikvenice, a koordinatoricom za vezu imenovali smo našu Brižit koja je ujedno i njihova članica. Sve je trebalo izgledati jednostavno, idemo na pohod, drugi nas vode i baš nas briga. Ali ne lezi vraže! Niže potpisani sastavljač ovog izješća, ujedno i organizator izleta, napravio je jedan mali previd - ni više ni manje nego u broju ljudi. Došavši na mjesto okupljanja u Krapinsku 45, ispostavilo se da nam je Vesna prekobrojna i da za nju nije predviđeno mjesto kod Janka, a javila se među prvima. Srećom pa se našlo mjesto u mom autu, a ovim putem se još jednom ispričavam Vesni zbog stresa koji je doživjela ranom zorom. Bilo kako bilo, nešto iza predviđenih 6:30 krenuli smo oko „rotora“ u izgradnji na auto cestu i za malo više od sat vremena stigli u Vrata. Osim krivog brojanja organizator je „malo falija“ i s preranim kretanjem pa smo imali vremena u izobilju, za kave, čajeve, navlačenje „gamašni“ - što je uvijek poprilična gnjavaža zbog pivskih trbuha – a bilo je izvjesnih „persona“ koje su višak vremena iskoristile za ono što nisu stigli doma. Nakon njihove akcije jedno izvjesno vrijeme neću ulaziti u inače lijepi i ugodni lokal „Furman“. Sretni, zadovoljni, siti, napiti, neki malo isprazni, krenuli smo prema Vagabundinoj kolibi u selo Ravno.

Ravno (864 m)

Organizatori uspona priredili su tople napitke i kolače, gužva je ispred doma, temperatura 6 Celzija ispod nule, grize za lice, štipka za noge i ruke (rekla bi Rosa) i jedan dio ekipe je ubrzo nestao sa bržom skupinom koja je krenula nešto ranije.

Ispred Vagabundine kolibe

Po starom dobrom običaju u PD „ENT“, nitko se nikom ne javlja pa smo odlučili i mi lagano krenuti za njima da se previše ne pothladimo. Već nakon pola sata postaje nam toplo i skidaju se prvi slojevi odjeće, a dolaskom na sunčani dio snježne staze (oko 20 cm snijega) skidanje se nastavlja i ne možemo vjerovati da nam je vruće. Kod prvog žešćeg uspona srećemo našeg „najbržeg“ člana koji se već vraća s uspona i odlazi na zasluženi odmor do „Vagabunda“.

Vrijeme je da se krene prema Viševici

Viševica se ističe izgledom i visinom (1428 m) od okolnih planina. Stožastog je oblika, a strmim zapadnim obroncima spušta se prema istočnom rubu Ličkog polja. Južnim obroncima Viševica se spušta ka selu Ravno gdje se na visini od 864 m nalazi planinarski dom Vagabundina koliba.

I dok smo mi tek počeli „puhat“, „najbrži“ se već vraćaju

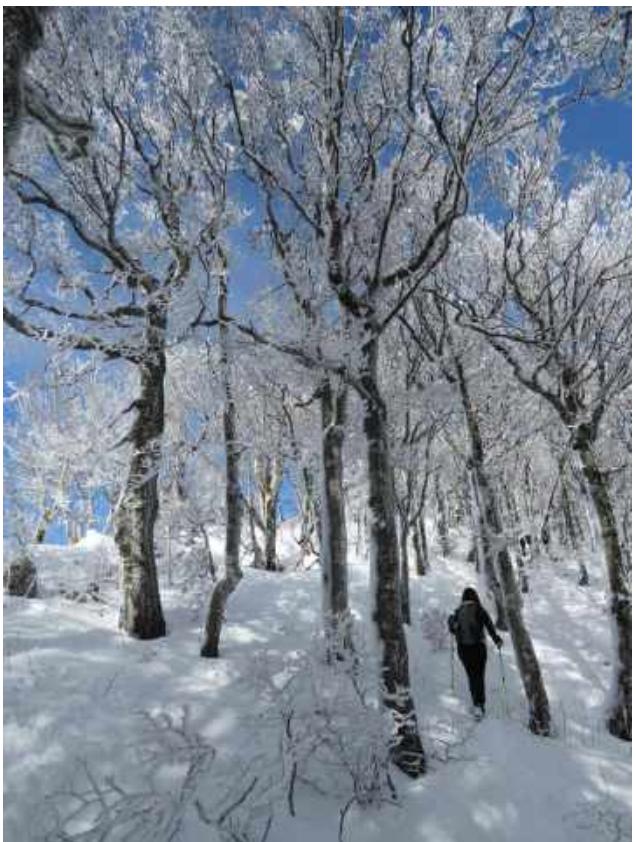

Nakon oštrog uspona potrebna je lagana okrjepa

Nastavljamo prema vrhu

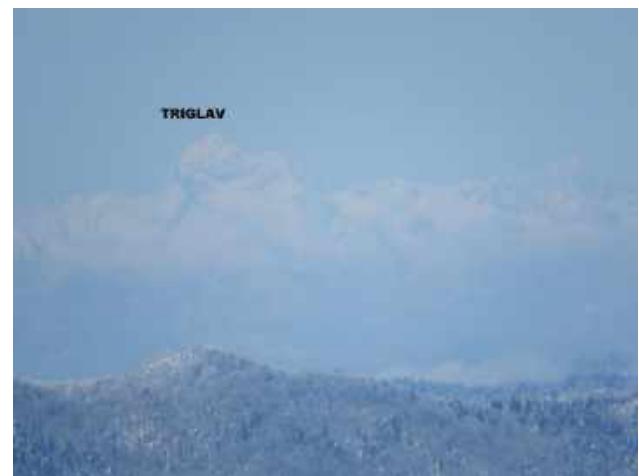
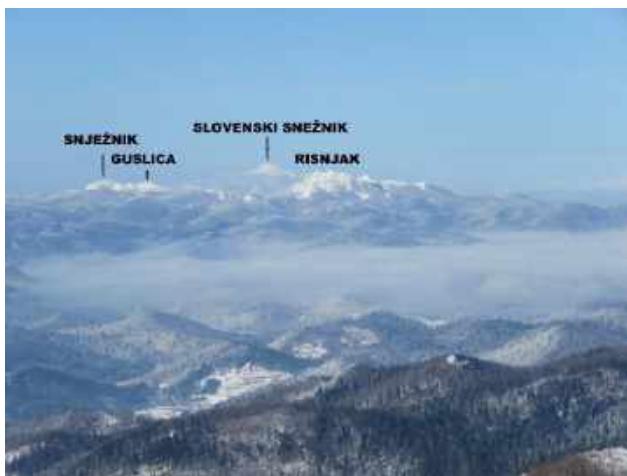
Snježna idila pod vrhom Viševice

Još par koraka i eto nas na vrhu

Pogledi „pucaju“ na sve strane

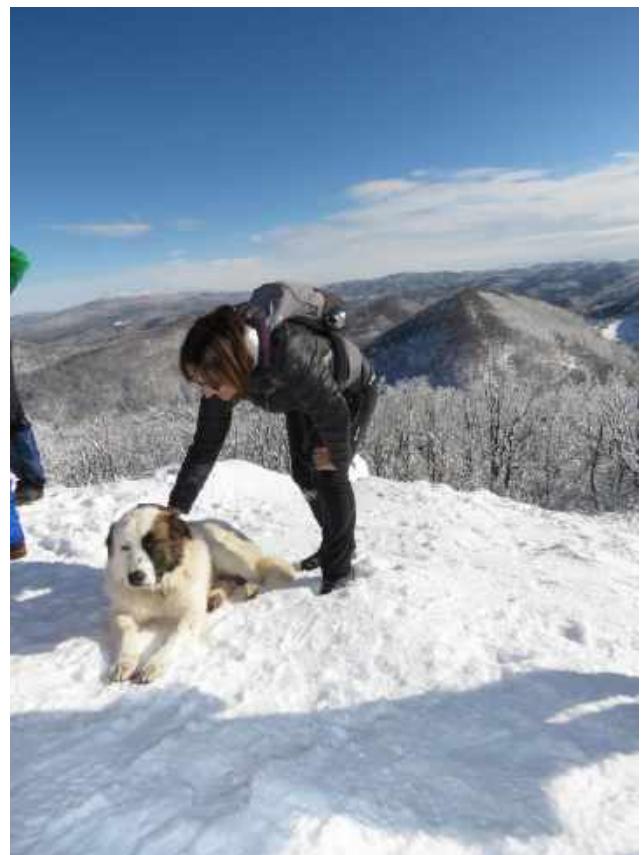
I tako, s noge na nogu za malo više od dva sata hodanja stigosmo na vrh Viševice. Na vrhu prekrasna slika – stotinjak planinara, svi dobre volje, oraspoloženi fenomenalnim vremenom, opijeni suncem i raznim supstancama koje nas fino griju - i nitko, osim naših „jurišnika“, ne pomišlja na silazak. Pogledi su izvrsni, vidimo Kamniške Alpe, Julijske Alpe s Triglavom, Učku, Risnjak, Snježnik, Bjelolasicu, Velebit, Liku, more naše Jadransko sa sjevernim otocima...

Uobičajene planinarske aktivnosti na vrhu

Ekipa PD „ENT“ na vrhu Viševice

Sklopljena su i neka nova prijateljstva

Nekolicina nas ostaje na vrhu više od sat vremena, ostali bi još, ali znamo da će biti nervoznih i gladnih kod „Vagabunda“ pa se i mi odlučujemo za silazak po ugaženoj i sada već jako skliskoj stazi. Neki koriste dereze, neki svoje skijaške vještine i sretno prizemljujemo do „Vagabunda“ nešto prije 15:00. Nakon hodanja planinari ožedne pa smo morali konzumirati još malo tekućine, što je dodatno iživciralo one koji su prerano došli u Ravno i smrzavali se čekajući nas.

Pripreme za silazak po skliskom terenu

Derez su metalni dodaci za cipele koji sprječavaju klizanje po ledu. Planinarske dereze su predviđene za hodanje, a alpinističke za penjanje uz okomite stijene. Broj zuba na derezama može varirati od 4 do 15, a najčešće su one s 12 zuba. Najbolje su dereze od čelika, ali za manje zahtjevne terene je moguće koristiti i one od aluminijskih legura, koje su i mnogo lakše.

Oko vatre kod "Vagabunda"

Nazdravljamo usponu

Svaka bajka, pa tako i ova današnja, ima sretan završetak. Ovoga puta to je bilo u konobi „Volta“ u Fužinama gdje su se ljudi utoplili juhicom i odličnim, obilnim gulašom od divljači (bilo je tu i vegetarijanskih obroka za potrebite), a kad nahraniš planinare oni zaborave na sve nedaće koje su ih zadesile taj dan. Ponovno siti i napiti, sretni i veseli krenuli smo prema Zagrebu. Janko je krenuo malo ranije, putnici iz našeg vozila izrazili su želju za još jednom rountom što im je i omogućeno, te smo nakon konzumacije iste krenuli na put. O detaljima našeg povratka neću pisati (ovo bi mogla čitati i djeca) – uglavnom svi smo živi i manje-više zdravi stigli u jedinu nam našu metropoli.

Konoba „Volta“ u Fužinama

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA Dolenjska – Cvičkov pohod

Izlet br.	4
Datum:	27.siječnja 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Balog Brigita	4.	Božić Krešimir
2.	Psarić Karmela	5.	Godec Zdenko
3.	Salkić Zrinka Marija	6.	Močiljanin Mirko
		7.	Šimrak Janko
		8.	Livada Borka-gošća
		9.	Kuzmanović Višnja-gošća

Krenuli smo u 7 sati s parkirališta u Krapinskoj. Vozač je bio Janko. Vrijeme je obećavalo sunčani dan i raspoloženje na visini.

Krenuli smo prema Bregani, a uvjeti na cesti su bili izvrsni pa smo oko 8:00 stigli u Otočec ob Krki. Jutarnja kavu "obavljena" je u kafiću na ulazu u mjesto.

Nakon kave krenuli smo točno u 9:00 sa startnog mjesta pored vatrogasnog doma, bez formalne prijave za pohod (startnina je iznosila 10 eura). Put je vodio po cesti pa kroz šumu do prve kontrolne točke pri Starom gradu. Nakon toga po cesti pored vinograda kroz Herinju vas. I tako smo malo, pomalo napredovali po prekrasnom sunčanom danu i temperaturi od oko 10 stupnjeva, sunčajući se u pauzama s tekućom okrijepom koje su organizirali domaćini, Turistička zajednica Otočec u dogovoru s lokalnim vinarima/domaćijama. Oko 11:15 stigli smo i do cilja, vikendice naših domaćina Jure i Ivanke. Okrjepa je zamamno mirisala i nije nas trebalo dugo nagovarati za degustaciju. Jure se brinuo za "tekuća pitanja" jer zna se da doma nitko ne smije krenuti žedan. Jura nas je zabavljao i pričama o svojim usponima na Triglav (do sada ih broji 43, a sudeći po kondiciji bit će tu još koji).

Hvala Ivanka, hvala Jure bili ste divni kao i uvijek i bez vas više ne možemo zamisliti ovaj pohod!

Nakon duge i ugodne pauze odlučili smo krenuti jer nas je čekao još dugi put. Srećom, Jure nas je pristao povesti novom rutom poprješko kroz šumu koja samo djelomično slijedi asfaltni put. Malo po malo stigli smo do crkve Svete Marije na Trškoj gori gdje smo nakon kratke stanke krenuli prečicom iza crkve. Jure na čelu, a mi ostali kako je tko stigao! Za razliku od stog spusta kojim smo išli prošle godine ovaj nas je put vodio malo dužim, šumskim putom, ali za umorna koljena daleko prikladnijim putem. Negdje iza 16:30 okupili smo se u pizzeriji u mjestu, te nakon kratkog osvježenja krenuli put Zagreba gdje smo stigli oko 18:30

Kolona "pohodnika"

Jedna "vatrogasna"

Kod Ivanke i Jureta

Snijeg nije prepreka nakon okrjepe kod Jureta

Kod crkve Sv. Marije na Trškoj gori

Kod Starog grada

Brigita Balog

PODRUČJE IZLETA
Hrvatsko zagorje – Stazama
Gupčevih puntara

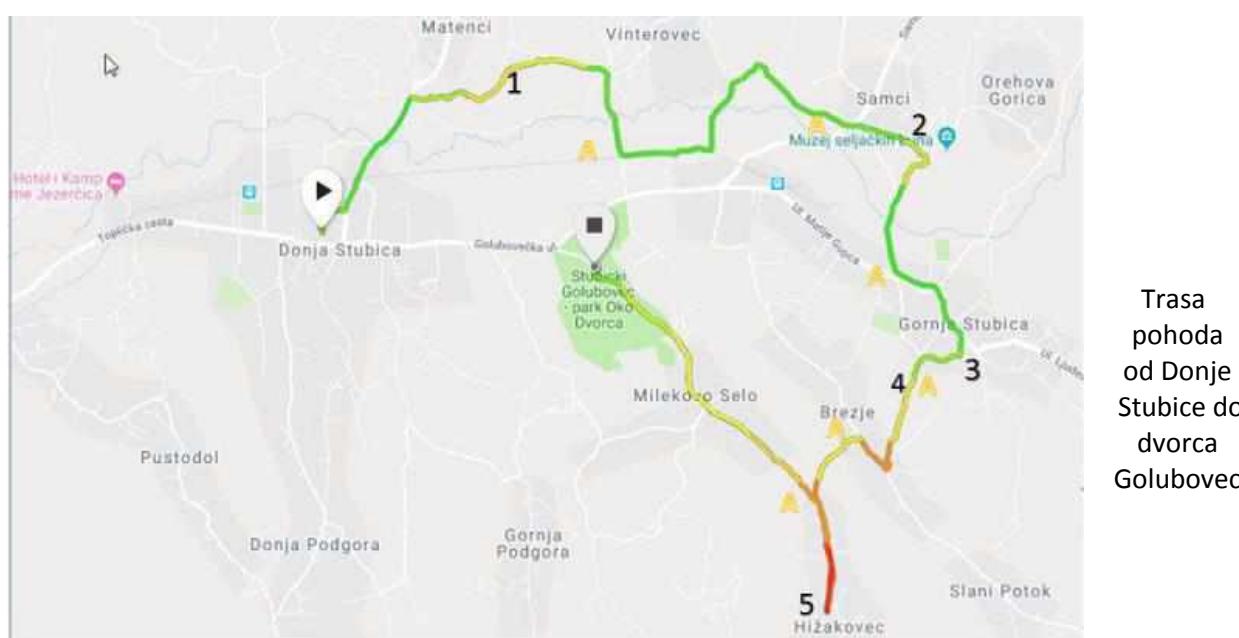
Izlet br.	5
Datum:	9.veljače 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Kuzmanić Damir	7.	Žnidarec Marijana
2.	Balog Brigita	8.	Božić Krešimir
3.	Hobar Sanja	9.	Ferin Stjepan
4.	Ledić Luca	10.	Godec Zdenko
5.	Posarić Vesna	11.	Hobar Duško
6.	Zovko Krunoslava	12.	Olujić Veljko
			13. Petković Ivan
			14. Rotar Željko
			15. Slovenc Marijan
			16. Tilić Zvonimir
			17. Veber Zvonimir
			18. Zajec Štefica - gošća

Prohладно jutro, temperatura normalna za ovo doba godine – 5 stupnjeva. Većina sudionika ide na izlet vlakom s Glavnog kolodvora u 7:33 prema Donjoj Stubici. Stižemo u 9 sati i nakon jutarnje kave u kolodvorskem kafiću "Skretnica" odlazimo u središte mjesta gdje započinje pohod. Upoznajemo domaćine, dajemo doborovoljne priloge i "grickamo" jutarnje delicije koje su pripremili članovi PD "Stubičan" iz Donje Stubice.

Pohod je organiziran tako da nas vode "žuti prsluci" odnosno domaći planinari odjeveni u dobro uočljive prsluke.

Pohod ide pitomim zagorskim krajem, područjem odakle su se seljaci-puntari priključivali buni koju vodi Matija Gubec. Zagorski brežuljci su veoma idilični, ali je šteta da pohod ide uglavnom asfaltiranim cestama.

Tijekom pohoda u nekoliko navrata nas vodiči informiraju o seljačkoj buni, obilazimo spomenik Seljačkoj buni koji je postavio Antun Augustinić prilikom proslave 400.godišnjice bune 1973. godine, a u Gornjoj Stubici smo vidjeli spomenik Rudolfu Perešinu i njegovom MIG-u kojim je preletio u Hrvatsku u vrijeme početka Domovinskog rata. Dulje zadržavanje imamo kod Gupčeve lipe iznad Gornje Stubice gdje dobivamo prigodni "gablec" – kruh s masti, pekmezom, čokoladnim namazom, te čaj, žesticu i pečene kestene. Pohod smo nastavili posjetom Gupčevoj rodnoj kući u Hižakovcu i potom stigli do dvorca Golubovec gdje će se održati inscenacija posljednje bitke Gupčevih puntara i plemićke vojske. Kod dvorca je velika gužva jer su došli mnogobrojni turisti, obzirom da su iz Zagreba vozili i besplatni autobusi. Malo smo pogledali "bitku" i otišli prema Donjoj Stubici na "klopu i pijaču". U 17:15 krećemo vlakom prema Zagrebu, koji prepun, stiže na Glavni kolodvor u 18:45.

Na željezničkoj stanici u Donjoj Stubici

Upute organizatora pohoda

Prva "odmorišna" točka s prigodnim nazivom

Kod spomenika Seljačkoj buni koji je izradio kipar
Antun Augustinčić povodom 400. obljetnice
Seljačke bune 1973. godine

Seljačka buna je buna koja je izbila na susedgradsko-stubičkom vlastelinstvu zbog povećanja rente i terora Franje Tahija, 1573. godine. Za vođu bune izabran je Ambroz Gubec (kasnije nazvan Matija) iz Gornje Stubice. Ustanici se nisu samo ograničili na rušenje nepravednog feudalnog poretka nego su ustrojili program po kojem su planirali ukinuti vladavinu plemstva, te se boriti za stvaranje samostalne seljačke države sa sjedištem u Zagrebu. Nakon početnih uspjeha, feudalna vojska je ubrzo slomila bunu. Gubec je s dijelom ustanika između 29. siječnja i 2. veljače 1573. godine iz Donje Stubice krenuo prema Zaboku. Završna bitka bila je 9. veljače kod Stubičkih toplica gdje je plemićka vojska pod vodstvom Gašpara Alapića porazila Gupčeve puntare, a Matija Gubec je zarobljen i odveden u Zagreb gdje je 15. veljače pogubljen na Trgu Svetog Marka na okrutan način – "okrunjen" užarenom krunom.

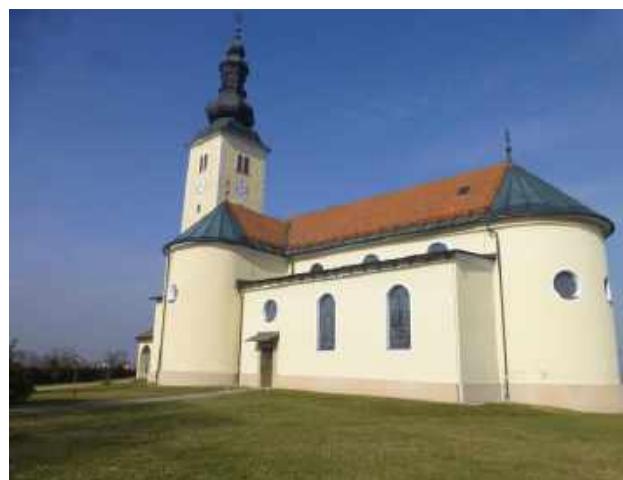

Nekadašnja "zvijezda" naših
cesta

U Gornjoj Stubici - MIG 21, zrakoplov kojim je R. Perešin preletio u Austriju

Rudolf Perešin (1958.-1995.) bio je pilot JNA koji je 25.listopada 1991. godine MIG-om 21 preletio iz Bihaća u Klagenfurt ne želeći sudjelovati u agresiji JNA na Hrvatsku. Izabrao je hrabriji i rizičniji put kako bi oslabio agresiju JNA koje je tada bila u punom jeku. Njegov pothvat odjeknuo je u međunarodnoj javnosti kao i njegova izjava po slijetanju u Klagenfurt: "Hrvat sam, ne mogu i ne želim pucati po svom narodu". Svojim potezom zauvijek će ostati u sjećanju svog naroda kao pilot-vitez Domovinskog rata. Rođen je u Gornjoj Stubici, a poginuo je tijekom operacije "Bljesak" 2.svibnja 1995. godine.

Crkva Sv.Jurja u G.Stubici koja se spominje još
u 13. stoljeću

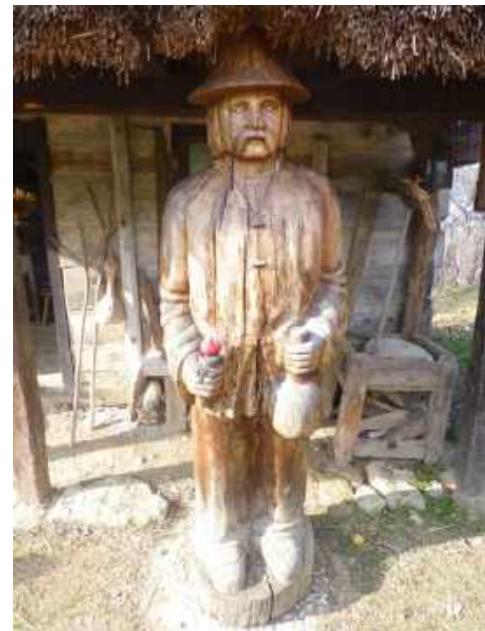

Gupčeva lipa jedini je živi svjedok Seljačke bune. Prema narodnoj predaji ispod lipe je Gubec okupljaо svoje istomišljenike. Lipa je visoka 9 m, opseg debla iznosi 4,9 m, a prsní promjer 1,57 m. Starošću i dimenzijama, te karakterističnim izgledom, predstavlja izuzetnu prirodnu rijekost pa je 1957. g. proglašena spomenikom prirode,a zbog povijesnog značaja i spomenikom kulture.

Rodna kuća Matije Gupca u Hižakovcu

Pripreme za završnu "bitku" kod dvorca Golubovec

U iščekivanju "bitke" uz odgovarajuću okrjepu

Pregovori nisu uspjeli, "bitka" počinje

Dosta je bilo
"nasilja", idemo doma!

Damir Kuzmanić

PODRUČJE IZLETA
Lika – Plitvička jezera, Oštri i
Tupi Medvjeđak

Izlet br.	6
Datum:	16.veljače 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Đuranović Jasenka	8.	Posarić Vesna
2.	Aralica Gorana	9.	Sardelić Sašenka
3.	Balog Brigita	10.	Todorović Svetlana
4.	Bratanić Marija	11.	Topić Marina
5.	Fabbri Dubravka	12.	Zulim Ana
6.	Muštra Mirjana	13.	Božić Krešimir
7.	Podlipec Biserka	14.	Bratanić Mihovil

U nedjeljno jutro oko 7:30 kreće busom brojna ekipa na izlet u kršnu Liku. Kavu pijemo u "Degeniji" gdje je za kasnije dogovoren i ručak.

Koristim pravo vodiča na promjenu plana izleta pa prvo krećemo u obilazak Oštrog (889 m) i Tupog Medvjeđaka (869 m) dok su planinari odmorni i orni za hodnju. Laganim tempom smo odradili stazu dugu oko 8 km. Vrijeme je bilo prekrasno pa smo uživali na oba vrha.

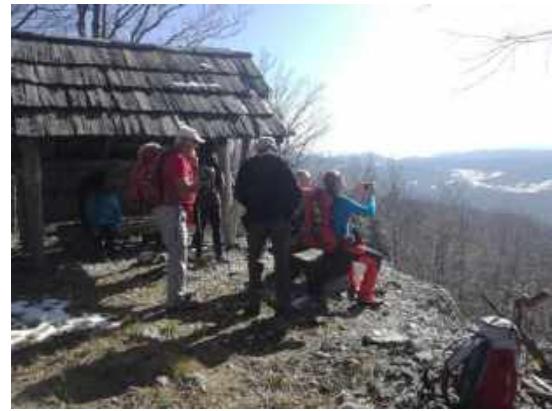
U NP "Plitvička jezera" stižemo oko 14:00, hodamo do turističko brodića koji nas prevozi preko jezera Kozjak (oko 20 minuta vožnje). Kako imamo još dosta vremena do povratka, vraćamo se pješice uz jezera do ulaza u NP.

U 16:30 odlazimo busom do prije dogovorenog ručka u restoran "Degenija" koji je prethodno dogovorila Brigita. Hvala! Oko 17:30 krećemo prema Zagrebu gdje stižemo u 20:30 sati.

Pohvale svim sudionicima izleta! Nitko se nije odvajao, nitko izgubio, svi smo bili "kao jedan".

Na ulazu u NP "Plitvička jezera", ekipa je spremna za oba Medvjeđaka

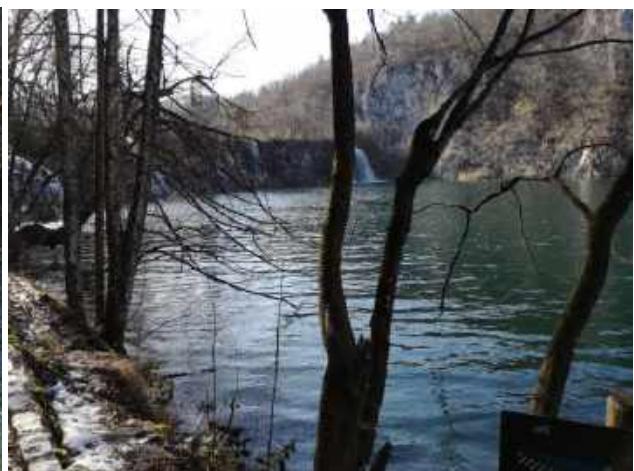

Brzo je "osvojen" Oštri Medvjedak (889 m), a na Tupom Medvjedaku (869 m) uslijedilo je opuštanje i uživanje u prekrasnim vidicima

Šetnja uz jezera i slapove

Plitvička jezera su jedinstveni splet prirodnih ljepota koje čine najljepši nacionalni park jugoistočne Europe. Jezera su poredana u terasama pa se voda s većim ili manjim slapovima ruši iz jednoga u drugo stvarajući izuzetnu prirodnu ljepotu. Površina jezera iznosi 191 ha, a cijelog nacionalnog parka gotovo 30.000 ha. Plitvička jezera okružena su masivima Plješivice i Male Kapela, najviša točka je 1280 m, a najniža 367 m. Ima 16 većih jezera s više od 40 slapova. Nacionalni park utemeljen je 1949. godine, a od 1979. su dio Svjetske baštine pod zaštitom UNESCO-a. Godišnje ih posjeti preko milijun turista.

Nakon
ugodne
hodnje, ekipa
je spremna za
ručak

PODRUČJE IZLETA
Goriško, Notranjsko i Snežniško
hribovje - Krim

Izlet br.	7
Datum:	23. veljače 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	4.	Posarić Vesna
2.	Abramović Gordana	5.	Bratanić Mihovil
3.	Bratanić Marija	6.	Godec Zdenko
			7. Podhraški Mario
			8. Rotar Željko
			9. Đapić Maja – gošća

Zbog gužve u zagrebačkom prometu, na put za Sloveniju krenuli smo malo kasnije od predviđenih 7 sati. Vrijeme je hladno i vjetrovito pa nam svima odgovara toplina Mariovog kombija. Ali ne za dugo. Dvadesetak kilometara prije Ljubljane auto otkazuje poslušnost i jednostavno staje nasred auto ceste. Ipak smo se nekako uspjeli dovući do startne pozicije u mjesto Jezero gdje smo našli automehaničara koji je stavio vozilo na tester i rezultat je b.o. Kombi je ispravan (!??). Iako malo sumnjičavi, odlučili smo da svi idemo na vrh, a povratak kako bude–bude. I tako smo nakon čaja u lijepoj „gostilni“ kraj jezera, po krasnom, sunčanom, ali hladnom i vjetrovitom vremenu krenuli prema Krimu.

Krećemo iz Jezera

Skretanje strmo u šumu

Staza najprije vodi asfaltom kroz selo i nakon 20-ak minuta skrećemo strmo u šumu. U šumi je sasvim ugodno – vjetar samo čujemo. Nakon 45 minuta hoda dolazimo u selo Planinca gdje nas na čistini opet dobro „brije“ pa jedva čekamo ulazak među stabla. Nakon 2 sata i 30 minuta smo na vrhu.

Crkva Sv.Tomaža u Planinci

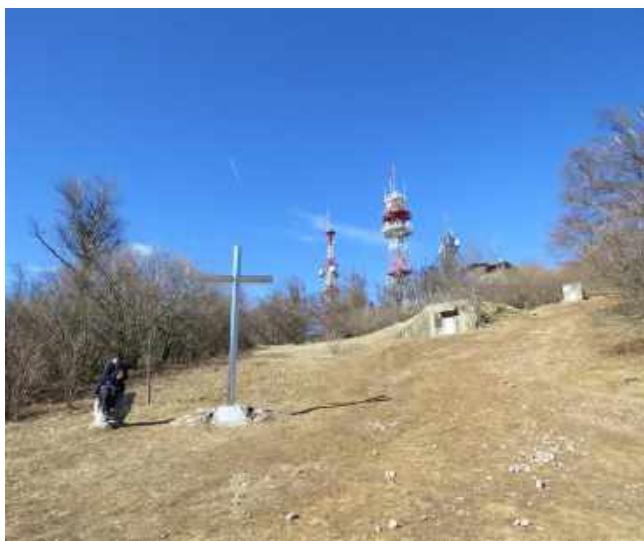

Put je dobro osiguran

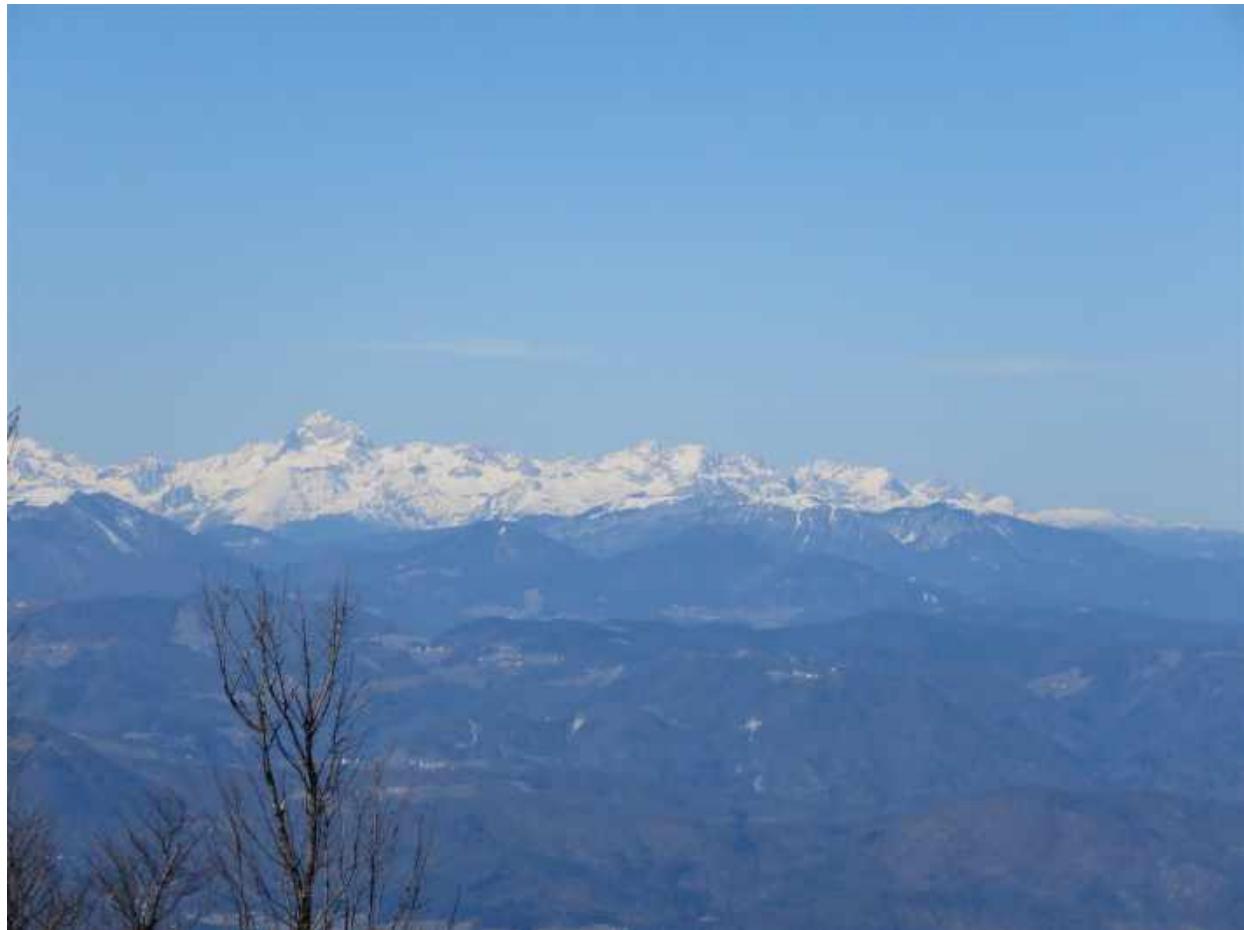
Na samom vrhu (1107 m) nalazi se planinarski dom iz kojeg „puca“ jedan od najboljih pogleda u Sloveniji. Mnogo iskusniji planinari nisu imali prilike na takav način vidjeti sve slovenske Alpe, od Julijskih Alpi, preko Karavanki pa sve do Kamniških Alpi. Sve se vidi kao na dlanu pa je za neke članove društva održan i sat zemljopisa. Šteta je samo što se ne može izaći na terasu pa fotografiramo kroz staklo.

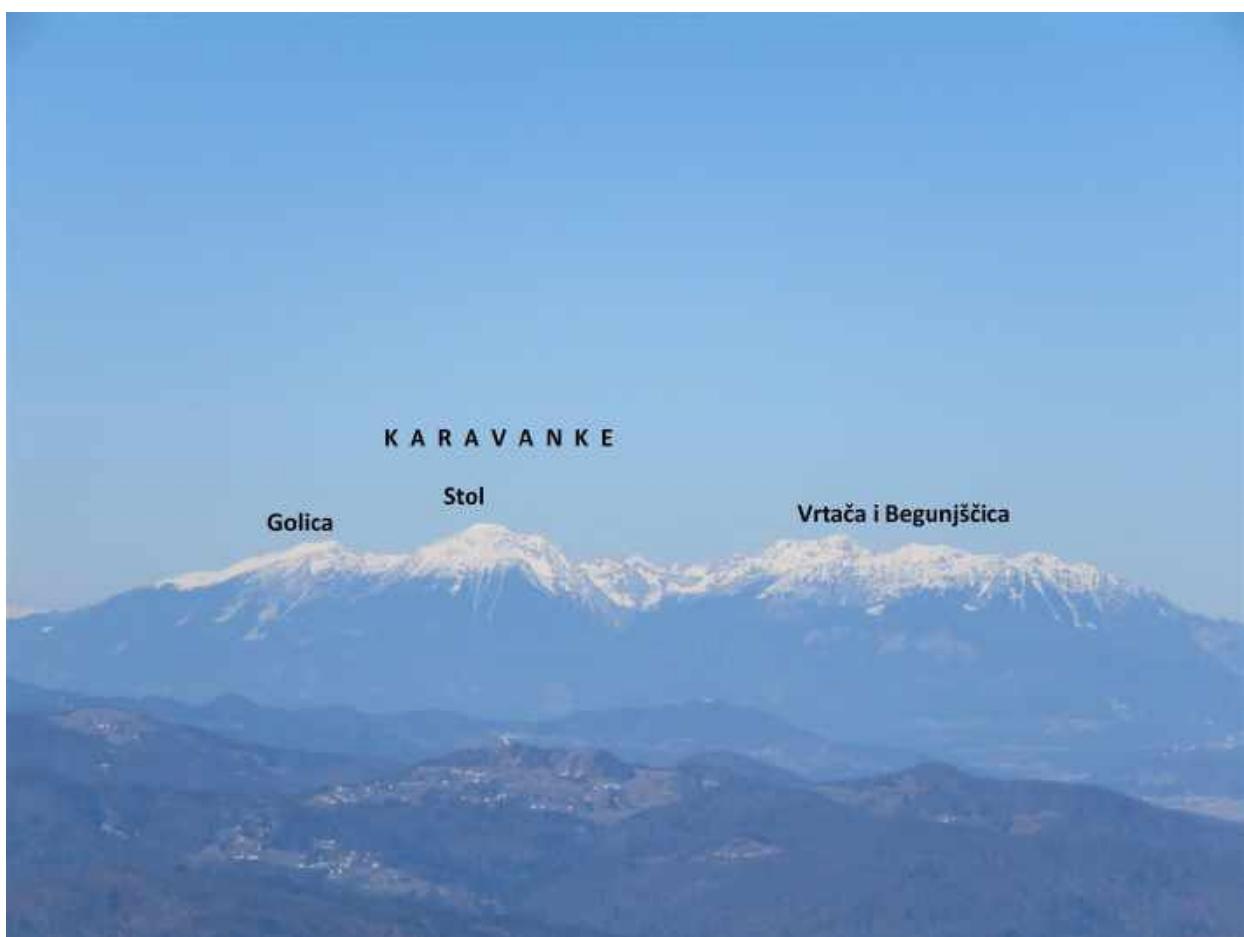
„Puhanje“ prema vrhu

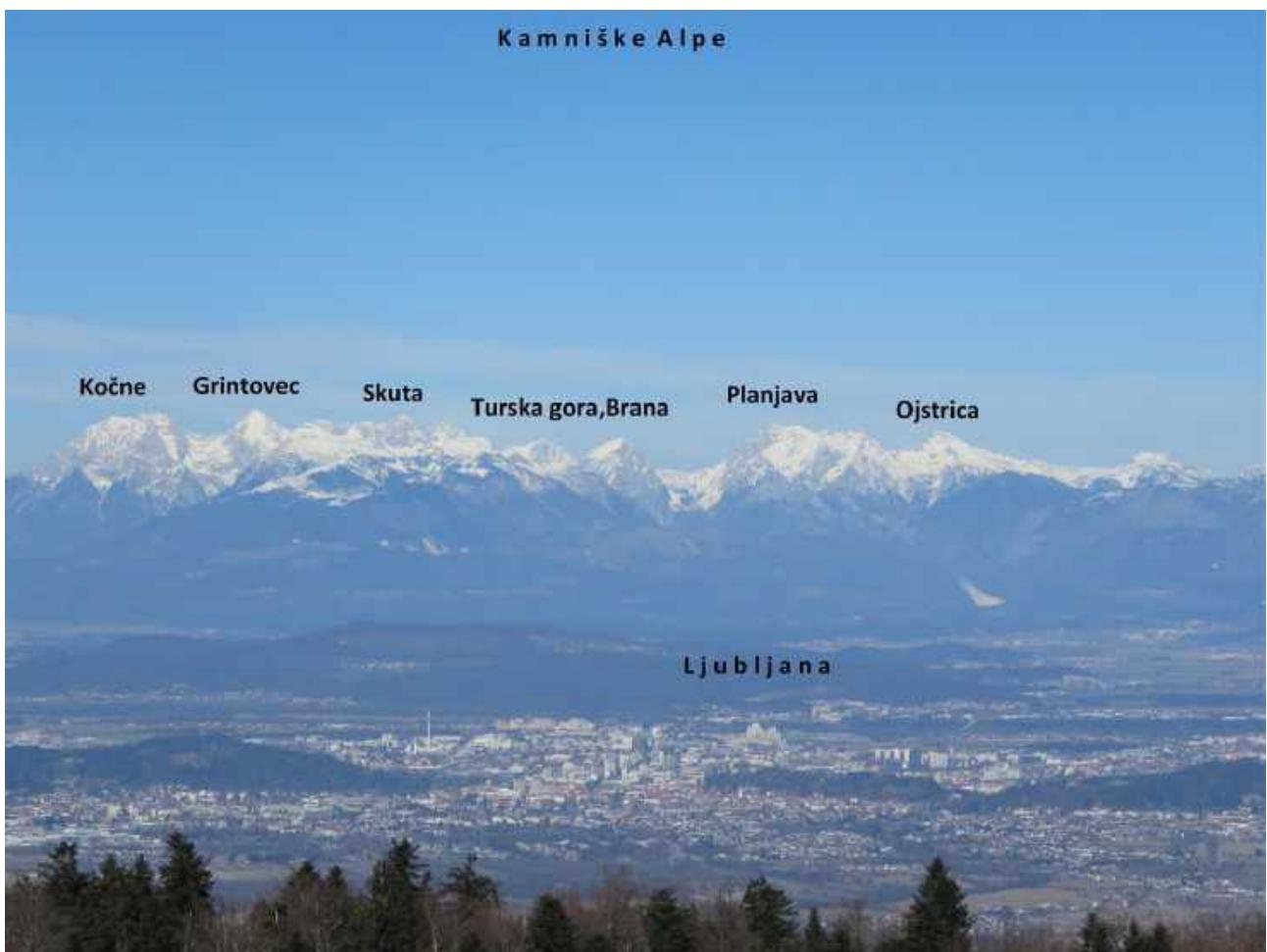
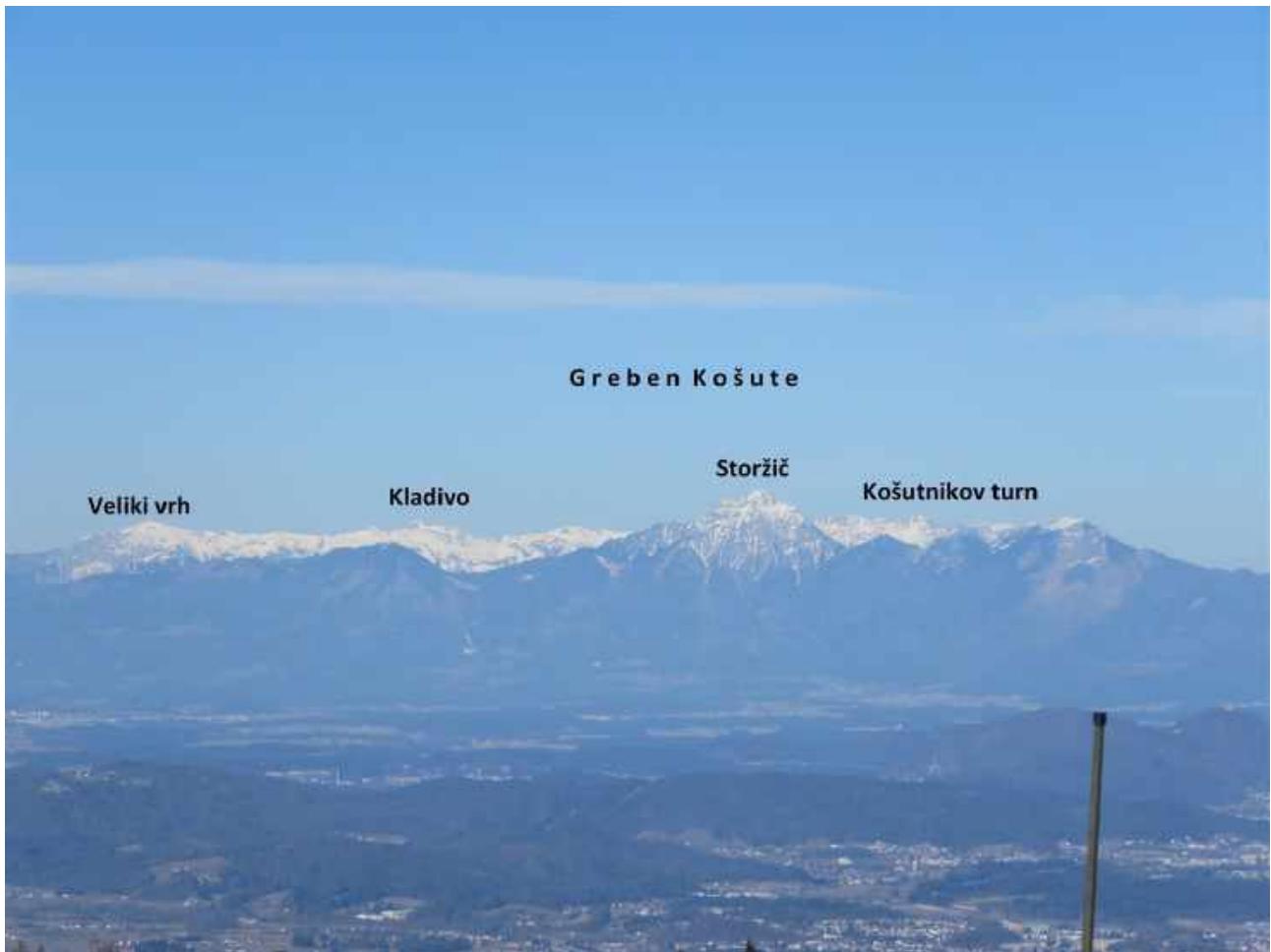

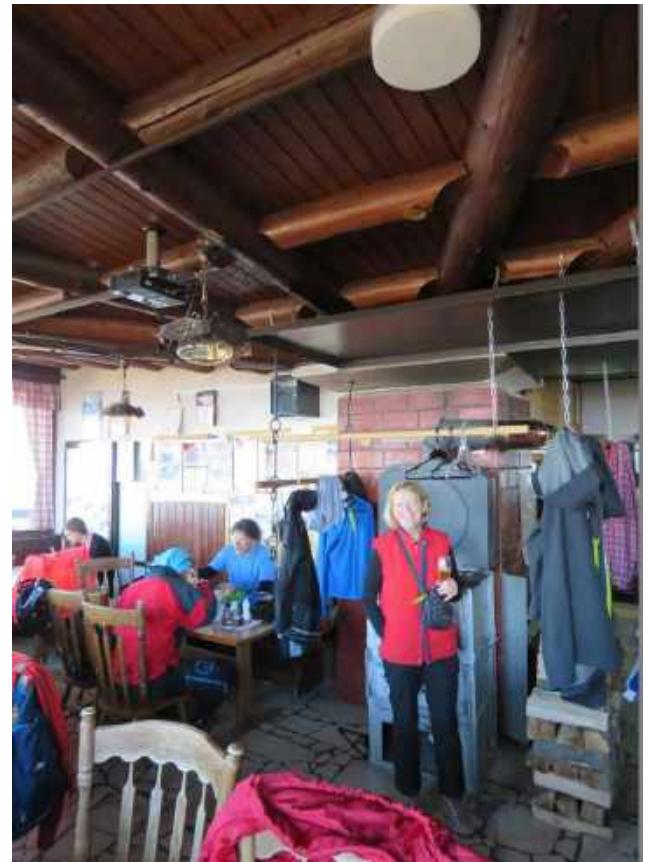
Krim je 1107 metara visoki vrh na južnom obroku Ljubljanskoga barja. Radi svoje lokacije i oblika jedna je od najprepoznatljivijih planina u okolini Ljubljanske kotline. Sredinom sedemdesetih godina prošlog stoljeća JNA je zatvorila vrh za posjetitelje i na njemu postavila radiotelegrafski centar. Od 1991. su vrh i planinarski dom ponovno otvoreni za planinare.

Pogled na Triglav (gore) i Karavanke (dolje)

Frenki i Maja u planinarskom domu na Krimu

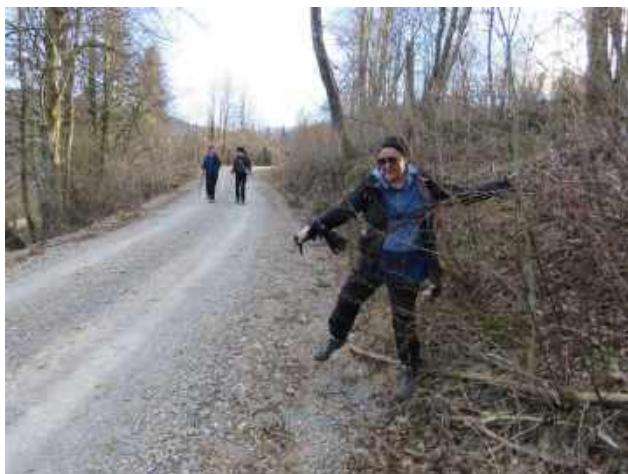

Naša ekipa ispred doma na Krimu

Sve što je lijepo kratko traje, pa tako i mi nakon „urce pa pou“ uživancije u razgledu i dobroj klopi krenusmo natrag prema Jezeru i jezeru. Do Planinice idemo istim putem, gdje se odvaja put prema Ledenoj jami – još jednom interesantnom krškom detalju na putu.

Disciplinirano, kao i uvijek (sic!) napuštamo vrh

Disciplina vrlo brzo popušta – svatko ide svojim smjerom

Silazak i kratka pauza u Ledenoj jami

Jama – speleološka pojava s vertikalnijim pružanjem kanala (prema nekim definicijama, ako je prosječni nagib kanala veći od 45 stupnjeva). Međutim neke špilje ili jame imaju vertikalne ulaze i često ih se onda definira kao jame bez obzira na ukupno prosječno pružanje kanala.

Dolaskom u Jezero odmah „napadamo“, sada već prepunu, „gostilnu“ i navalujemo na tekuća pitanja, a neki koji nisu „marendali“ u domu odlučuju se za kasni ručak. Mario strepi kako ćemo natrag, hoće li kombi izdržati, a nas baš briga. Srećom se kombi ponašao sukladno testu – sretni i više nego zadovoljni izletom, stižemo u Zagreb oko 20:00. Oni koji moraju „peglati“ odmah trče doma, a nekoliko najjačih ide na analizu izleta u jedan od renomiranih zagrebačkih kafića - „Mali raj“.

Povratak u Jezero i na jezero

Maja zadovoljna pastrvom ali ne i zemljovidom Slovenske dežele

Kozler Peter (Kočevska Reka, 1824. – Ljubljana, 1879.) je dan danas vjerojatno najpoznatiji kao autor Zemljovida slovenskih dežel, nastaloga od 1848. do 1852. i kao osnivač svima nama važne i značajne "Pivovarne Union". Iako snažnog nacionalnog naboja , istovremeno se zauzimao da bi u "Zedinjeni Sloveniji" jednakopravno živjele, kako slovenska tako i njemačka kultura.

Marijana Žnidarec

PODRUČJE IZLETA
Samoborsko gorje i druženje
članstva na Poljanicama

Izlet br.	8
Datum:	02.ožujka 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	10.	Zovko Krunoslava
2.	Bratanić Marija	11.	Žigman Željka
3.	Đuranović Jasenka	12.	Bratanić Mihovil
4.	Hrnčić Nedeljka	13.	Franić Oliver
5.	Lepan Dubravka	14.	Godec Zdenko
6.	Lepan Željka	15.	Gold Hrvoje
7.	Novak Emilija	16.	Haberle Miljenko
8.	Podlipec Biserka	17.	Hrnčić Bogomir
9.	Posarić Vesna	18.	Ivanović Zdravko
			19. Jurman Željko
			20. Kranjčević Krešimir
			21. Kuzmanić Damir
			22. Lepan Boris
			23. Lisičar René
			24. Oluić Veljko
			25. Podhraški Mario
			26. Veber Zvonimir
			27. Kranjčević Iva - gošća

Okupljanje po običaju kod "Starog" u Rudama. Nakon obilne "meze" (kao na Božić ujutro) zaputili smo se preko Oštrca do Poljanica. U sklopu druženja, između juhe i glavnog jela, održana je izvještajna skupština i neizostavna tombola. Ove godine je predsjednica osvojila prve tri nagrade...Nekima je bilo to malo sumnjivo, ali ja se držim one stare: pusti neka selo priča!!😊

Oko 20 sati ekipa se razišla.Bilo je to još jedno lijepo druženje. 😊😊

Kod Miljenka se "ćaskalo i mezilo"

Oštrc iz Ruda

Hodački dio članstva je spremam

Okrjepa na Velikom dolu

Hofmanovom stazom na Oštrc

Još malo i stižemo

Druženje na Poljanicama

Blagajnica drži sve pod kontrolom ☺

Ručak počinje....

...a uskoro počinje i tombola

U službeni dio druženja uključena je i izvještajna skupština Društva. Predsjednica Društva Marijana Žnidarec podnijela je izvještaj o radu koji je jednoglasno prihvaćen. Nakon toga uslijedio je najveseliji dio druženja, a to je**PLES** u našem žargonu **ČAGA**.

Plesalo se solo, u parovima, a nije izostao niti ples na otvorenom

Marijana Žnidarec

PODRUČJE IZLETA
Istra - Veliki Planik, Šikovac,
Sisol

Izlet br.	9
Datum:	09.-10.ožujka 2019. god.

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Rotar Željko	6.	Posarić Vesna
2.	Aralica Gorana	7.	Todorović Svetlana
3.	Đuranović Jasenka	8.	Žnidarec Marijana
4.	Kalafatić Valdi	9.	Franić Oliver
5.	Ljubičić Ana	10.	Godec Zdenko

09.ožujka (subota) – Županj vrh, Veliki Planik

Oblačno jutro u Rijeci. U 6:30 dolazi poruka iz glavnog grada: Janko i Mario ispred "Ericsson"-a ukrcali su putnike i kreću put Istarske županije. Dočekujem ih na Vratima Jadrana gdje se piće toliko željena jutarnja kava. Put nastavljamo kroz tunel Učka prema Lupoglavi i dolazimo u selo Brgudac koje je ishodišna točka današnjeg planinarenja. Dok se društvo svlači, preoblači i priprema za hodanje, Oliver i ja pozvani smo na rakiju kod none koja je jedva dočekala da netko dođe u selo.

Brgudac - svatko se na svoj način priprema za hodanje

Točno u 10:00 ekipa je spremna pa krećemo prema Koritima gdje stižemo za 45 minuta laganog hoda. Planinarska kuća je otvorena i po starom dobrom običaju malo ćemo stati, upoznati domara i njegove klince, a popiti će se i poneko piće. Nastavljamo južnim putom na Županj vrh (1138 m) gdje stižemo za narednih 45 minuta. A na vrhu se mora malo odmoriti, nešto popiti, ima već i jako gladnih. Vrijeme je ugodno pa se ljudi lijepo izležavaju uz ugodne razgovore planinarske.

Uvijek on-line

Korita pod Brajkovim vrhom

Ispred planinarske kuće na Koritima

Izležavanje na Županj vrhu

Županj vrh

Nakon pauze spuštamo se, ovoga puta sjevernim putom, na stazu koja vodi na Veliki Planik. Staza je ugodna za hodanje, malo preko livada, malo kroz šumu, nešto malo "velebitskih" pejzaža i za dva sata hodanja od Županj vrha dolazimo na Veliki Planik, vrh koji je sa svojih 1272 m najviši vrh Istarske županije. Vrijeme je sve bolje, pogledi prema grebenu Učke i prema Kvarnerskom zaljevu su sve ljepši, "lupaju" se žigovi, pije se, jede se, smije se – raspoloženje je odlično. Mogao bi to na kraju biti jedan dobar izlet. Obzirom na dobru atmosferu odlučujemo se za uspon na "nagradno brdo" – Mali Planik (1259 m) udaljen 15-ak minuta. Vraćamo se na pomalo dosadnu stazu (šumska cesta) i krećemo prema Poklonu gdje je predviđeno spavanje. Nakon pet i pol sati hodanja ljudi su umorni i gladni pa navaljuju na namirnice iz ruksaka, a jedan dio odlazi u obližnji pansion "Učka" na večeru. Nakon večere nastavlja se druženje s veselim domaćinima koje se ubrzo pretvara u urnebesnu plesnu večer. Pleše se rock and roll, polke, "potresujke", valceri, "sentiši"...ma svi mogući plesovi, plešu i oni koji nikad nisu. Dom je rezerviran samo za nas pa kršimo pravila i tulum traje do pola noći kada odlazimo na spavanje.

Spuštanje sjevernim putom

Prema Velikom Planiku

Pogled na Vojak

Žig naše "Županijske obilaznice"

Na vrhu raznorazne vrste meditiranja

Veliki Planik , najviši vrh Istarske županije

Nije lako od Velikog do Malog Planika

PLESNA VEČER (no comment)

PLESNO JUTRO (no comment)

Ispred doma na Poklonu (922 m)

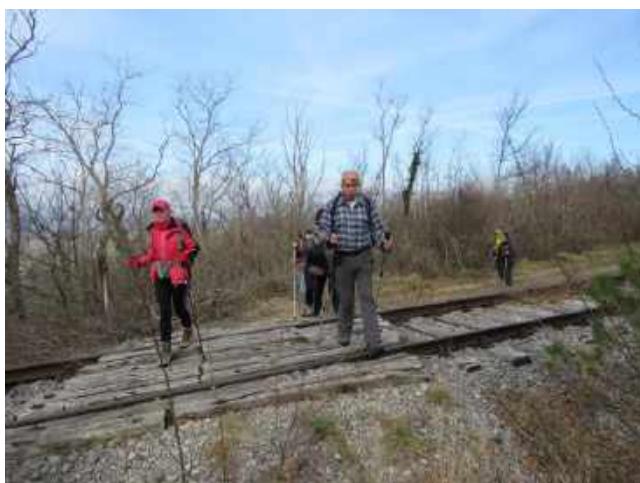
10.ožujka (nedjelja) – Šikovac, Sisol

Svanulo je još jedno mamurno jutro. Pojedinci itekako osjećaju posljedice tulumarenja. Zaista više nego ljubazni domaćini već su pripremili čaj i kavu koji se tiho ispijaju u dnevnom boravku. Samo najhrabriji uzimaju travaricu. Atmosfera je nekako pala, sve si mislim da bi danas mogao biti jedan težak dan za hodanje. Međutim, kako se pune „želučki“, a vidim da se smanjio i nivo travarice u boci, raspoloženje se toliko popravlja da se od domaćina oprštamo, ni manje ni više nego – jutarnjim plesom!? Ludnica u 8:00, praši Halid, praši Nives...i tko zna kako bi to završilo da nismo morali oslobođiti dom do 8:30 radi planinarske škole. Prekidamo ples, još jedno zajedničko fotografiranje i kombijima odlazimo u Kožljak.

„Donat“ je zakon

Uz kratkotrajne pripreme i okrjepu Jankovim „Donatom“ krećemo na planiranu turu : Kožljak – Šikovac – Sisol – Plomin. Staza kreće lagano, pa prelazi željezničku prugu koja je nekad vodila do Raše i za 30-ak minuta dolazimo da srednjovjekovnog kaštela Kožljak. Vrlo zanimljiva utvrda (prvi put se spominje 1102. godine), sa crkvom i gospodarskim zgradama unutar kaštela, a penjanjem na vrh zidina otvara se prekrasan pogled na Čepić polje, nekadašnje Čepičko jezero koje je isušeno 1932. godine. Idealno mjesto za kraći predah i uživanje. Markacije nas vode dalje kroz zidine i počinje lagano penjanje prema sedlu. Prva grupa je već poodmakla, nas nekolicina kaskamo za njima, usporava nas sinoćnji party. Staza je lijepo, serpentinasto izvedena i za otprilike sat vremena se spajamo sa Istarskim planinarskim putom koji vodi grebenom Učke prema Plminu.

Preko pruge u planine

Na ulazu u kaštel Kožljak

Crkva unutar zidina

Pogled na Čepić polje sa zidina Kožljaka

Nastavljamo prema sedlu koje smo jedva dočekali

Penjemo se dalje i ulazimo u pravi alpski ambijent, kamen po kamen po grebenu i stižemo na vrh Šikovac (780 m) gdje nas čeka naša, sada već pomalo promrzla ekipa onih najbržih. Na žalost, greben je u oblaku i prema moru je vidik NULA. Brzinsko žigosanje, slikanje ostataka razbijene ekipe i pokret prema Sisolu (835 m).

U alpskom stilu prema Šikovcu

Gorana među visibabama

U zavjetrini Šikovca

Put od Šikovca prema Sisolu

Sisol je stjenovit vrh strmih strana koji dominira u južnom dijelu hrpta Učke, tamo gdje se hrbat sužava u oštar greben. Na istarsku se stranu Sisol ruši strmim stijenama prema Čepićkom polju, a s kvarnerske strane „kao odrezan“ tone u more.

Put do vrha „popločen“ je kamenim gromadama, idemo oprezno i žalim za vidicima koje sam obećao ekipi. Vremenske prilike, ovoga puta, nisu nagradile naš trud. Nakon pauze na vrhu, spuštamo se malo kamenom, malo travnatom stazom i dolazimo do protupožarne ceste koja nas vodi do Plomina. Odlazimo u restoran „Dorina“, dio društva odlazi na ručak, dio se zadržava kod šanka. Najgori posao za svakog vodiča je obračun troškova, ali što se mora – mora se. Rastajemo se na Vratima Jadrana i vrlo brzo dobivam poruku iz Zagreba da je društvo sretno stiglo svojim kućama. Izgleda da šoferi nisu štedjeli gorivo. Još jedan uspješan izlet je za nama, predobra „škvadra“, lijepo druženje, izvanredna atmosfera i lijepo planinarske staze. Ostaje žal za pogledom sa Sisola i svi se slažemo da je to znak kako se kad - tad moramo vratiti. Ne dao Bog dugog čekanja.

Pogled na Cres

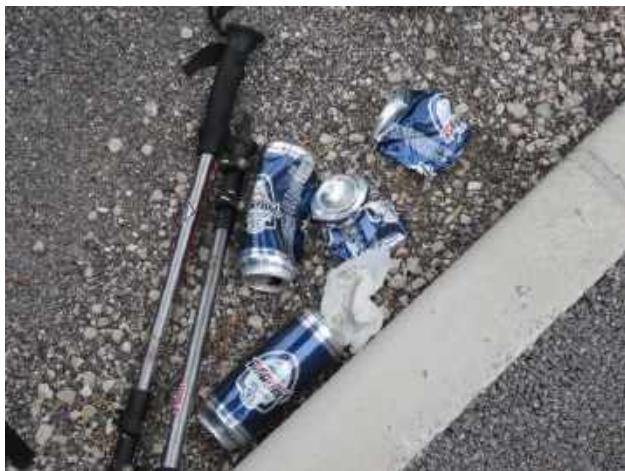

Na Sisolu (835 m)

Malo kamenja, malo livada i eto nas na kraju puta - Plomin

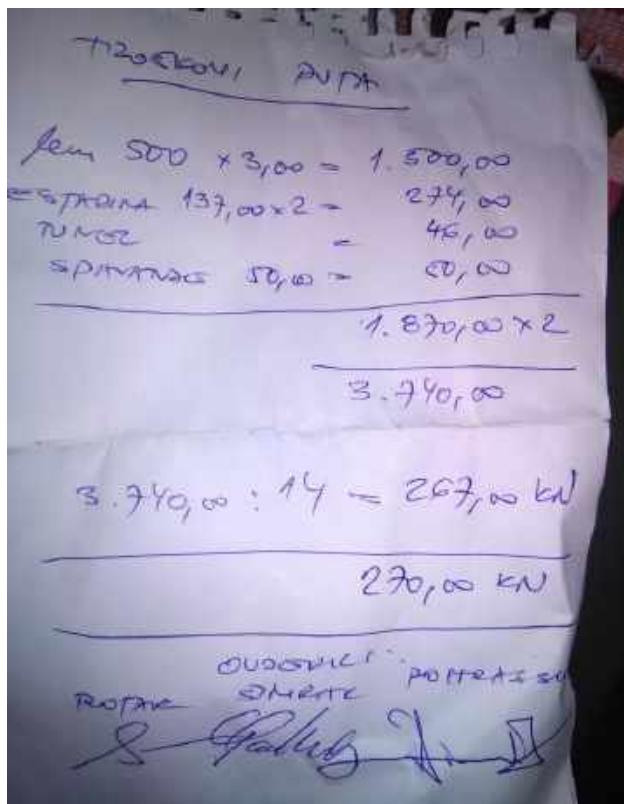
Iz čijeg je ruksaka ovo ispalo?

Možda je krivac na ovoj slici?

U restoranu „Dorina“

Obračun je transparentan

Zadovoljni nakon obračuna

Plomin

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA Slavonija - Papuk

Izlet br.	10
Datum:	16.-17.ožujka 2019. god.

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	4.	Zovko Krunoslava
2.	Posarić Vesna	5.	Franić Oliver
3.	Pušić Mara	5.	Godec Zdenko
		7.	Ivanović Zdravko
		8.	Rotar Željko
		9.	Šimrak Janko

16.ožujka (subota) - zapadni Papuk : Crni vrh (865 m) i Petrov vrh (614 m)

Polazak u 7:00 s parkirališta "Ericsson-Nikola Tesla". Vožnja prema Daruvaru, usputna kava, a nekom i zelena piva. Hodanje kreće iz izletišta Skoblar do Crnog vrha. Nakon odmora i uživanju u vidicima na Podravinu i brdo Mescek u Mađarskoj krećemo prema planinarskom domu Petrov vrh. Nakon odmora uz pivicu Janko nas vozi na Jankovac.

Vrijeme hodanja:

Izletište Skoblar – Crni vrh..... 1:30
Crni vrh - Vrani kamen..... 1:00
Vrani kamen - Pl.dom..... 3:00
Pl. dom – Petrov vrh.....0:10

Nakon fine i obilne večere relativno rano odlazimo na spavanje jer treba se poštivati kućni red. Na večeri malo mijenjamo plan za drugi dan. Odluka pada da zbog kasnijeg doručka koji nude iskoristimo zoru kako bi obišli Grofov stazu i vidjeli slap Skakavac.

Od izletišta Skoblar strmo do Crnog vrha

Administrativni poslovi na Crnom vrhu

Nismo shvatili čemu služi ova građevina

Vran kamen

Struka gleda kamo dalje

Struka je odlučila – pauza

Vrani kamen je područje netaknute, živopisne prirode koja je velikim dijelom zaštićena od svjetlosnog onečišćenja. Kako bi se očuvalo ovaj prirodni dragulj i zauvijek ugasila svjetla, a upalile zvijezde, potrebno je podizati svijest o važnosti noćnog neba bez svjetlosnog onečišćenja. Ova inicijativa uz sebe vezuje brojne aktivnosti koje čine, angažiranim i ispunjenim, gotovo desetogodišnji rad Astronomskog društva „Kumova slama“ iz Daruvara. Društvo je pokretač ideje da se područje „Vrani kamen“ proglaši međunarodnim parkom tamnog neba. Time bi ga sačuvali od nepotrebnog i onečišćujućega svjetla, ujedno bi osigurali prostor za promatranje neba i zvijezda entuzijastima astronomima i zaljubljenicima u nebo i zvijezde.

Pivica na Petrovom vrhu....

...i onda kavica na Jankovcu

17.ožujka (nedjelja) - središnji Papuk: Ivačka glava (913 m) i Papuk (954 m)

Jutarnja šetnja je trajala nekih sat vremena pa se jučerašnja odluka pokazala više nego dobrom. Nakon doručka vozimo se do raskršća koje s kojeg se račvaju putovi za Nevoljaš i na Ivačku glavu. Krećemo na Ivačku glavu i Papuk, te istim putom natrag. Raspoloženje je bilo na nivou, vrijeme nas je dobro poslužilo a za sve ostalo je tu bio Zdravac .Vrijeme hodanja ukupno 6 sati. Još jedan uspješan izlet je iza nas. Hvala svima.

Obilazak Grofove staze na Jankovcu

Slap Skakavac na Jankovcu

Na putu prema Ivačkoj glavi

Čekaj malo...na karti je ta Slavonija ravna

Ivačka glava – uživanje na proljetnom suncu

Brzo na vrh Papuka....

....i još brže u horizontalu

Ova slavonska voda niš' ne vredi

Grofica od Jankovca

Papuk - vrhovi su Papuka u vrijeme negdašnjega Panonskog mora stršili iznad njegove razine kao otoci, a do danas su diljem planine ostala vidljiva važna svjedočanstva o geološkoj prošlosti ovih krajeva – njegove stijene i fosili u njima svjedoče o burnim geološkim promjenama tijekom prošlosti Zemlje kao nigdje drugdje u Hrvatskoj. Pa ipak, glavna prirodna obilježja Papuka nisu oštare stijene, već je to ponajprije pitoma priroda. Ne treba zaboraviti da je Papuk jedan od najočuvanijih krajolika u Hrvatskoj, a njegove su padine i staze mirno utočište za sve željne spokoja i odmora u iskonskoj prirodi. Idilična dolina Jankovac, najljepše mjesto u slavonskom gorju, pravi je gorski fenomen.

Marijana Žnidarec

PODRUČJE IZLETA
Gorski kotar - Lukovdol, Lovnik,
Orlove stijene, Zeleni vir

Izlet br.	11
Datum:	24.ožujka 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Božić Krešimir	6.	Posarić Vesna
2.	Bratanić Marija	7.	Sardelić Sašenka
3.	Fabbri Dubravka	8.	Zulim Ana
4.	Muštra Mirjana	9.	Bratanić Mihovil
5.	Podlipec Biserka	10.	Ferin Stjepan
			11. Godec Zdenko
			12. Tilić Zvonimir
			13. Pintar Branka - gošća
			14. Sardelić Marija - gošća
			15. Lukinac Antun - gost

Krenuli smo u 7:00 s parkirališta "ENT"-a i nakon kave u Bosiljevu obišli smo Lukovdo, te nastavili u Hajdine gdje počinje staza za Lovnik. Nakon sat i pol hoda po dobro markiranoj stazi stigli smo na vrh. Poslije odmora za 30-ak minuta spuštanja vratili smo se u Hajdine i kombijima nastavili do Brod Moravica i sela Razdrto. Odatle smo hodali oko pola sata do Orlovih stijena. Nakon pauze i uživanja u lijepom pogledu na dolinu Kupe vratili smo se do auta, te produžili do Zelenog vira. Na žalost, osim "munjare" sve je bilo zatvoreno pa smo se prilično žedni vratili u Skrad na predah poslije napornog planinarenja. U Zagreb smo se vratili u 20:00.

Lukovdol – potjera za žigovima

Ima li tu neka birtija?

Lukovdol, selo u Gorskom kotaru, (349 m) sa stotinjak stanovnika, najpoznatije kao rodno mjesto pjesnika Ivana Gorana Kovačića (1913. – 1943.) . Njemu u čast tu se svake godine održava pjesnička manifestacija "Goranovo proljeće".

Pripreme za teški uspon na Lovnik

U pozadini Bijela kosa

Nije lako obići GPP

Jedan od strmijih dijelova uspona

Ima tu prepreka svih mogućih vrsta

I konačno vrh, Lovnik (902 m)

Odmor na vrhu

Vozači su brzi i žestoki – već smo u Razrtom

Iz Razrtog prema Orlovim stijenama

Pogled s Orlovih stijena na dolinu Kupe

Orlove stijene - vidikovac

Svi u nekom sjetnom raspoloženju....da li se to za nečim žali?

U Zelenom viru radi samo "munjara", ajmo mi doma

Krešimir Božić

PODRUČJE IZLETA
Gorski kotar – Bjelolasica
(Proljetni uspon na vrh Kulu)

Izlet br.	12
Datum:	31.ožujka 2019. godine
Vođa puta:	Sudionici:
1. Godec Zdenko	2. Aralica Gorana
	3. Slovenc Marijan

U nedjelju 31. ožujka je prema našem Planu izleta bio predviđen „Pohod po Brežiškoj poti“. Međutim, Slovenci su svoj pohod planirali za 24.03.2019.?

Umjesto Brežiškog pohoda predložio sam „Proljetni uspon na vrh Kulu“, najviši vrh Gorskog kotara i Velike Kapelle.

Planirao sam polazak iz Jasenka (Plančica) do vrha skijališta (Gomirkovica) i zatim hrptom Bjelolasice do skloništa Jakoba Mihelčića (oko 3 sata). Nastavili bi do vrha Kule visine 1536 m (oko 20 min) i spustili se do Vrbovskog polja (oko 1 sat), te dalje do Begovog Razdolja (još 1 sat), a umornije bi u Vrbovskom polju čekao kombi.

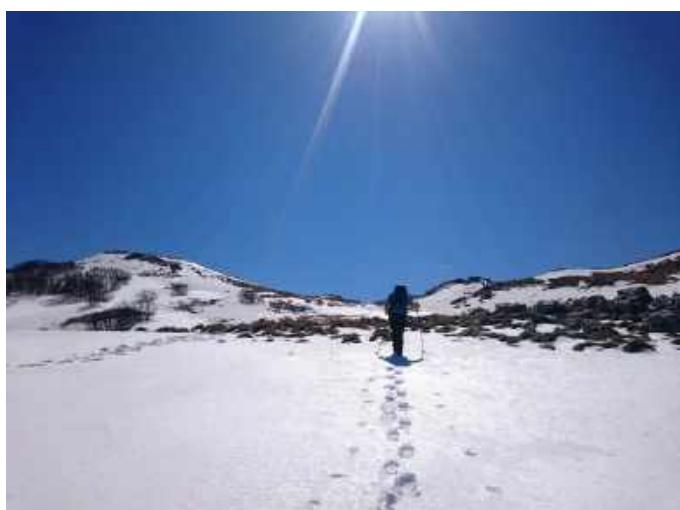
Međutim, na izlet su se javili samo Gorana i Marijan, pa sam morao promijeniti plan: autom do Ogulina (kratka pauza) i dalje do Jasenka i sela Vrelo (Olimpijski centar Bjelolasica), gdje bi u podnožju skijališta parkirali auto. Desnom stazom preko Gričevite drage popeli bi se do Kule (oko 3 sata) i onda odmorili u skloništu Jakob Mihelčić.

Vratili bi se po hrptu Bjelolasice preko Gomirkovice i skijališta do polazne točke (auta), za što bi nam trebalo oko 3 sata. Polazak s parkirališta ENT-a je planiran u 8 sati.

Kako vrijeme baš i nije bilo proljetno (na Bjelolasici je bio snijeg), a prije šest dana je napadalo još malo novog snijega i temperature su bile ispod nule, pratio sam svih tih dana prognoze. No na našu sreću dva dana prije predviđenog izleta se temperatura popela iznad nule, pa se snijeg djelomično otopio. Za nedjelju je prognozirano “vedro i sunčano vrijeme sa slabim vjetrom i temperaturom od 2 do 9 stupnja celzija”.

Problem je bio što se snijeg prošlih dana nije potpuno otopio, pa nećemo hodati po travi i kamenu kako sam bio zamislio proljetni uspon, nego po plitkom snijegu za koji nismo znali da li je smrznut ili ne. Zato sam preporučio da, osim štapova, ponesemo i “žabice” - za svaki slučaj. Vodiča je još mučilo u kakvom su stanju markacije i da li će se vidjeti obzirom na snijeg.

No, vrijeme je bilo odlično. Hodali smo prvu polovicu staze po zemlji, a drugu strmu po snijegu. Snijeg je bio u dva sloja. Onaj ispod je bio napolna smrznut, pa smo s vremena na vrijeme propadali do “guze”. “Žabice” nisu bile potrebne. Do Kule nam je trebalo 3:30. Vidici su bili izvrsni. Povratak po hrptu Bjelolasice je bio malo teži, zbog nanosa snijega, ali i zanimljiviji. Markacije su se s vremena na vrijeme pojavljivale ispod snijega i na ponekom drvetu. Staza uglavnom vodi po grebenu, pa nije bilo problema. Međutim, obzirom na snijeg, za povratak nam je trebalo 4 sata. Na terenu smo bili oko 9 sati ne računajući vožnju s autom. Bilo je izazovno, neizvjesno, pustolovno, lijepo i naporno.

Zimska idila u proljeće, uspon iz Vrela na Kulu

Kula, vrh Bjelolasice (1536 m)

Vršni greben Bjelolasice

Prema skloništu Jakob Mihelčić

Po
snijegu
i po
kamenju,
uz žičaru
do
početne
točke

Zdenko Godec

PODRUČJE IZLETA

Lika/Dalmacija – Zir, Trtar

Izlet br.	13
Datum:	6.-7.travnja 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Kuzmanić Damir	7.	Sardelić Sašenka
2.	Muštra Mirjana	8.	Todorović Svetlana
3.	Nevolić Verica	9.	Zulim Ana
4.	Posarić Vesna	10.	Žnidarec Marijana
5.	Psarić Karmela	11.	Božić Krešimir
6.	Salkić Zrinka Marija	12.	Ferin Stjepan
			13. Franić Oliver
			14. Godec Zdenko
			15. Olujić Veljko
			16. Podhraški Mario
			17. Šimrak Janko
			18. Rac Mirjam - gost

6. travnja (subota) – Zir, Orlovača, Krtolin

S puno povjerenja u norveške prognozere krenuli smo na planirani izlet. Kažu: subota-sunčano, nedjelja-kiša". Pun pogodak! Točno je takvo bilo vrijeme (šteta da nisu "fulali" za nedjelju).

Zbog takve vremenske prognoze mijenja se plan pa predviđamo prvo odlazak na Zir pa onda obilazak Trtara, s tim da ćemo krenuti iz Rupića umjesto iz Šibenika kako je prvotno bilo planirano.

Krećemo u 7 sati s parking kod "Ericssona" i uz jedno "caffe-zaustavljanje" dolazimo u selu Trkulje odakle počinje uspon na Zir. Ljubazni domaćin nam omogućava kombije parkirati u njegovom dvorištu i po izuzetnom lijepom vremenu počinjemo s usponom oko 10 sati. U početku je blagi uspon do dolaska u podnožje atraktivne stijene Zira. Uspon postaje oštriji i poseban problem su vlažne i skliske stijene na kojima je postavljena stara sajla koja gotovo ničemu ne koristi. Uz puno pažnje, polako prolazimo kritična mjesta i za planiranih sat vremena smo na vrhu. Pogled je veličanstven na Ličko polje i na najimpresivnije vrhunce Velebita koji su dijelom još pod snijegom. Uživamo na vrhu Zira (850 m) i to ne samo u pogledima već i u donešenom "iċu i piċu", a i "žigomani" su došli "na svoje" jer je Zir jedan od vrhova u Hrvatskoj planinarskoj obilaznici.

Vraćamo se istim putom uz povećani oprez na kritičnim mjestima, obzirom da je silazak uvijek opasniji od uspona. Svi uspješno stižemo do naših kombija.

Nastavljamo put prema Šibeniku odnosno zaseoku Rupići gdje je planinarske kuća "Ćiće". U Rupićima nas čeka Krešo koji je već prije došao i koji će nam se pridružiti na planinarenju po Trtaru.

Planirana hodnja je preko oba Trtarska vrha: Orlovača i Krtolin. Veći dio grupe kreće od kuće "Ćiće" lijevo prema nekadašnjoj osmatračnici "Oko sokolovo" iz Domovinskog rata, dok manji dio ide desno tzv. "putom preko lokve".

Nakon polsatnog uspona dolazimo na hrbat koji je prepun vjetrenjača po kojima je Trtar poznat i uočljiv. Koliko su vjetrenjače isplative u proizvodnji struje teško je reći, plaše ptice, ali ne zagađuju okolinu ☺.

Nastavljamo hrptom i stižemo za ukupno oko 1 sat do Orlovače (494 m). Na vrhu nas je dočekala grupa koja je išla "preko lokve". Nakon odmora i uživanja u pogledu na veličanstveni arhipelag oko Šibenika, nastavljamo na najviši vrh na Trtaru – Krtolin. Uz manje-više dobre markacije i brojne makadamske ceste napravljene za potrebe vjetrenjača, stižemo za oko 1 sat do Krtolina (503 m). Za razliku od većeg dijela Trtara, na Krtolinu nema vjetrenjača, ali zato ima lijep pogled prema Šibeniku i obali.

Nakon odmora vraćamo se istim putom prema Orlovači, a s Orlovače svi idemo putom "preko lokve" do Rupića. Pozdravljamo se s domaćinima iz PD "Mihovil" iz Šibenika koji su došli u planinarsku kuću "Ćiće". Kuća je dobro održavana, uredna i u njoj može prenoći 15-ak planinara.

Posebno smo bili ugodno iznenadjeni jednim od domaćina koji ima 91 godinu, ali isto tako sumnjam da bi netko procijenio da je u tako visokoj životnoj dobi.

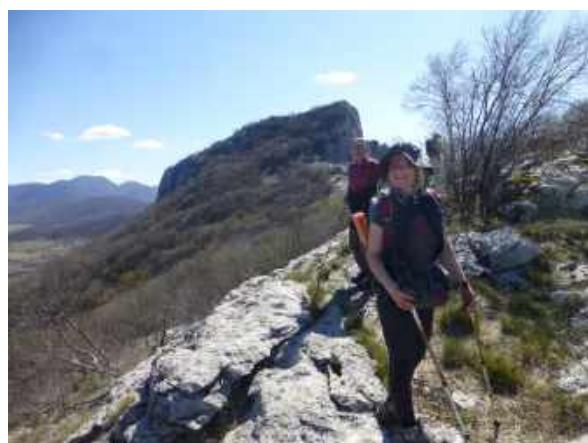
Pozdravljamo se s Krešom koji se vraća u Šibenik i krećemo u dom na Putlju (Kozjak) gdje ćemo prenoći.

Oko 21 sat stižemo u dom, malo jela, malo pića i druženja, te odlazak na zaslужeni odmor uz nadu da su "Norvežani" ipak pogriješili.

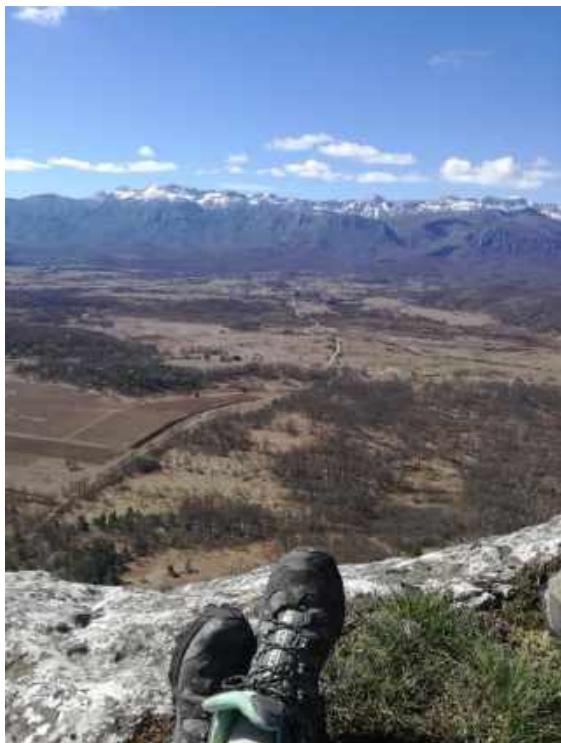

Ekipa je
spremna
za Zir

Krećemo na Zir

Zir – vrh (850 m)

Povratak sa Zira u Trkulje↑

←Velebit i Ličko polje sa Zira

Planinarska kuća "Ćićo" u Rupićima (220 m)

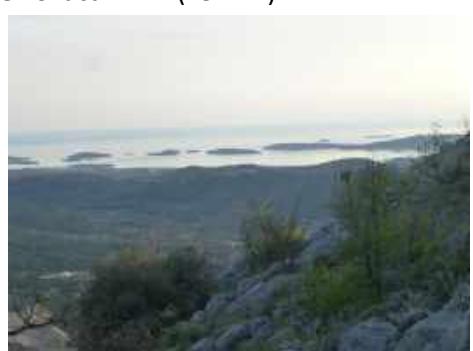

Orlovača – vrh (494 m)

Krtolin – najviši vrh Trtara (503 m)

Panorama s Trtara →

7. travnja (nedjelja) – obilazak Trogira

Jutro je pokazalo da su Norvežani "pogodili". Lagana kišica već pada, vidika nema, sve je u oblacima i magli. Bez puno razmišljanja i uz suglasnost svih, zaključujem da danas neće biti planiranog uspona na Crni vrh na Vilaji. Uspon je strm, kamenit i prolazi makijom pa bi uspon po kiši bio prilično težak i nesiguran.

Odlazimo kombijima do Trogira gdje imamo priliku malo razgledati grad koji zovu "Dubrovnikom srednje Dalmacije". Međutim, kiša je tako pljuštala da smo uskoro svi bili mokri. Oko 12 sati krećemo "laganini" prema Zagrebu i to starom cestom koja je puno ljepša i atraktivnija od autoceste zbog vidika i mjesta kroz koja prolazi. Preko Šibenika, Benkovca i Obrovca, te prelaskom Prezida stižemo u Liku. Nakon Plitvičkih jezera i Korenice stižemo u restoran "Macola" koji je veoma pogodan u cjenovnom i količinskom smislu kada je u pitanju jelo. Dakle, jelo i obračun i u Zagrebu smo oko 19 sati.

Glavno da je Štef zadovoljan

Medvjedi susret kod Macole

Trogir je grad u Hrvatskoj koji administrativno pripada Splitsko-dalmatinskoj županiji. Trogir se sastoji od 8 naselja, to su: Arbanija, Divulje, Drvenik Mali (Ploča), Drvenik Veliki, Mastrinka, Plano, Trogir i Žedno. Smješten je u srednjoj Dalmaciji 25 km zapadno od Splita, na sjeverozapadnom kraju Kaštelanskog zaljeva. Središte je trogirske mikroregije koja zauzima prostor na površini od 250 km².

Grad Trogir osnovali su grčki kolonisti s otoka Visa u III. st. pr. Krista. U srednjoj Europi smatran je najbolje sačuvanim romaničko-gotičkim gradom. Dvorac i kula okruženi zidinama sačinjavaju jezgru Trogira. Najznačajniji kulturni spomenik je trogirska katedrala, čiji je portal zapadnih vrata izradio majstor Radovan.

Damir Kuzmanić

PODRUČJE IZLETA

Medvednica – 27. Rusov pohod

Izlet br.	14
Datum:	13. travnja 2019. godine

Sudionici :

1. Adam Slavko	15. Grubišić Nikola	29. Pošta Damir
2. Balog Brigita	16. Haberle Miljenko	30. Pušić Mara
3. Božić Krešimir	17. Hrnčić Bogomir	31. Rotar Željko
4. Bradač Božidar	18. Hrnčić Nedeljka	32. Salkić Zrinka Marija
5. Bratanić Marija	19. Ivanović Zdravko	33. Sardelić Sašenka
6. Bratanić Mihovil	20. Jurman Željko	34. Schreiner Ronald
7. Dvoraček Josipa	21. Kranjčević Krešimir	35. Šimrak Janko
8. Đuranović Jasenka	22. Kuzmanić Damir	36. Užarević Josip
9. Fabbri Dubravka	23. Lans Arsen	37. Veber Zvonimir
10. Fajdetić Željka	24. Lans Artur	38. Veseli Maja
11. Ferin Stjepan	25. Nevolić Verica	39. Zelenbrz Živko
12. Franić Oliver	26. Oluić Veljko	40. Žigman Željka
13. Godec Zdenko	27. Podhraški Mario	41. Žnidarec Marijana
14. Gračan Nevenka	28. Posarić Vesna	

Travanj je mjesec održavanja našeg pohoda, načelno je to treća subota u mjesecu, a promjena je moguća samo zbog Uskršnjih blagdana. Kako je mjesec travanj poznat po veoma promjenjivom vremenu, tako i naš pohod je ponekad u zimskom, a ponekad u toplov proljetnom ugođaju. Ove godine je "zima bila bliža" pa su uvjeti bili više zimski, nego proljetni. Na sam dan pohoda nije bilo padavina, ali je bilo hladno. Snijeg je "ukrasio" Medvednicu dan/dva prije pohoda. Vremenske okolnosti utječu na broj sudionika pohoda, ali pohod je i dalje masovan i, sasvim sigurno, najveći planinarski pohod na Medvednici.

Ove godine registrirali smo preko 300 planinara iz mnogih dijelova Hrvatske (posebno značajan broj bio je iz varażdinskog "MIV"-a), a uobičajeno su brojni bili i slovenski planinari. Posebno nam je bilo zadovoljstvo pozdraviti i ugostiti planinare iz Sarajeva i Beograda kojima, niti poprilična udaljenost, nije bila prepreka za sudjelovanje na našem pohodu. A što reći o našim vjernim sudionicima iz Mađarske? Godinama su među najbrojnijim sudionicima pohoda, a ove godine i najbrojniji! Čak 49 "naših" Mađara iz Kaposvara je došlo na pohod. Niti ne baš povoljne vremenske prilike nisu utjecale na njihov broj, prijateljstvo koje je počelo prije više od deset godina traje i danas s istim intenzitetom.

Nabrajati sve sudionike pohoda nije lako, a mišljenja sam da nije niti potrebno. Svi sudionici su dobrodošli, bez obzira odakle dolaze i koliko ih ima. Za istinske planinare nema nikakvih "granica" i uživanje u zajedničkom druženju je neprocjenjivo zadovoljstvo. Pozitivna atmosfera je uvijek prisutna, bez obzira jesmo li ponekad u zimskom ili proljetno-ljetnom ugođaju. Nema loših događanja, nema ničega što bi pokvarilo pozitivu koju "proizvode" brojni planinari. Tako je bilo uvijek i tako će uvijek i biti.

Veselimo se ponovnom susretu iduće godine, piće dobrodošlice, čaj i domaći kolači neće izostati kao ni "živa" glazba koja je na neki način "zaštitni znak" pohoda, a koja omogućava planinarima, koji su tradicionalno dobri plesači, zaokruženje zadovoljstva koje im pruža naš pohod.

Označavanje trase pohoda u zimskim uvjetima

Bliznec – upis i mjesto pripreme za hodnju i “energetske” pripreme

Naše vrijedne upisivačice: Mara, Dubravka, Zrinka i Željka

Željko, “šef tekuće logistike”

A kam'to
idemo?

KT u Pilama – zagorska varijanta Blizneca

Upisivači: Maja i Zdravimir

Frenki, "šef tekuće logistike"

S pobratimskim društvom
"Planika" iz Maribora

Vesna

Na kontrolno-
"okrepčevalnoj" točci
Hunjka je pravi zimski
ugođaj

Željka

Do Hunjke još nema snježnog ugođaja

Treba se dobro zagrijati, ali i...

...vratiti energiju

Snježni ugođaj nije prepreka za žustre rasprave

S našim gostima iz Kaposvara

Pravi "proljetni" ugođaj

Naš "dedek" u finom društvu!

Što je bliže Sljeme, sve je više snijega

Uobičajeni završetak pohoda zadnjih godina je u planinarskom domu "Runolist" koji u svakom pogledu ispunjava uvjete za boravak većeg broja planinara, čak i u ovim zimskim uvjetima. Ipak, puno veći užitak je boravak na otvorenom prostoru ispred doma kada je vrijeme ugodnije, ali što se može...na vremenske prilike ne možemo utjecati. Međutim, vremenske prilike i boravak u unutrašnjosti doma nisu niti najmanje utjecali na dobru i pozitivnu atmosferu pohoda. Bilo je pjesme, plesa, veselja, druženja...ustvari sve ono dobro, lijepo i ugodno što se može doživjeti na planinarskim pohodima. Jednom rječu, atmosfera je bila baš onakva kakvu je samo planinari mogu stvoriti.

Planinarski dom "Runolist" – završetak pohoda

Završni "evidentičari"

"Dosta mi je pisanja, hoću plesati"-kaže Željka

Ima još onih koji rade, ali ima i pažljivih promatrača/analitičara i uspješnog poziranja

Pozdravni
govori naše
predsjednice
Marijane i
povjerenika
za pohod
Damira

Naše Društvo je dobilo spomen-poklone
od planinara iz sarajevske "Bjelašnice"

Posebne značke za 20. sudjelovanje na pohodu dobili su
Marjan Chum iz Maribora i naša Nevenka Gračan

I kada smo obavili sve "službene rituale" počela je pjesma i ples uz živu glazbu. Opisivanje uistinu nije potrebno jer slike koje slijede najbolje prikazuju što se događalo u "Runolistu".

A neki su se
ipak odlučili za
mirniju
atmosferu
ugodnog
druženja

**Vidimo se
18.travnja
2020.godine!**

PODRUČJE IZLETA Gorski kotar - Burni Bitoraj

Izlet br.	15
Datum:	22.travnja 2019.godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Franić Oliver	6.	Posarić Vesna
2.	Aralica Gorana	7.	Todorović Svetlana
3.	Bratanić Marija	8.	Veseli Maja
4.	Đuranović Jasenka	9.	Žnidarec Marijana
5.	Janković Višnjica	10.	Božić Krešimir
			11. Bratanić Mihovil
			12. Ferin Stjepan
			13. Godec Zdenko
			14. Slovenc Marijan

Na Uskršnji ponедјелjak organiziran je izlet na Burni Bitoraj, vrh na planini Bitoraj. Prijavljeno je 17 članova Društva, ali su neki odustali zbog bolesti pa je 14 članova Društva išlo na izlet. Unajmljen je mini bus sa 17 mesta, firme „IVKO bus“, Ivana Konjačića, planinara iz PD „Kapela“.

Burni Bitoraj je moguće doseći iz tri smjera: iz Vrata, iz Brestove Drage i s Ličkog polja iza sela Lič, gdje je ujedno i svetište Majke Božje Snježne. Staza s Vrata je najkraća i najčešća, a ona od svetišta Majke Božje Snježne najduža, najmanje poznata i njome se najrjeđe uspinje na vrh (o čemu smo se osvjedočili na vrhu iz popisa i informacija onih koji su se popeli). Ja sam izabrao uspon upravo ovom stazom jer smo imali dovoljno vremena, a želio sam da i iskusnjim među nama priuštim stazu koja je manje poznata.

Staza dijelom ide makadamskom cestom, a dijelom gustim bukovim šumama i proplancima. Dobrim dijelom vodi Goranskim planinarskim putem (GPP), osim na dijelu gdje GPP skreće prema vrhu Viševica, ali se kasnije vraća na isti. Nekoliko puta vodi gore dolje, a u dva navrata gubi se po 50-ak metara dosegnute visine, da bi izbila pod vršni greben, zatim vodi ispod njega i konačno stiže na vrh Bitoraj. Markacije su na mnogim mjestima stare, jedva se vide, izbrisane su ili su stabla na kojima su bile uklonjena. Ovo se pogotovo odnosi na dionice koje nisu na GPP-u. Zbog čestog spuštanja i nekoliko osjetnih uzbrdica, staza je kondicijski nešto zahtjevnija za uspon, a silazak prema Brestovoj Dragi je na mjestima vrlo strm i sklizak.

Svetište Majke Božje Snježne na Ličkom polju

Najprije makadamom pa onda livadama

Tu i tamo treba se i odmoriti

Prema vrhu Bitoraja

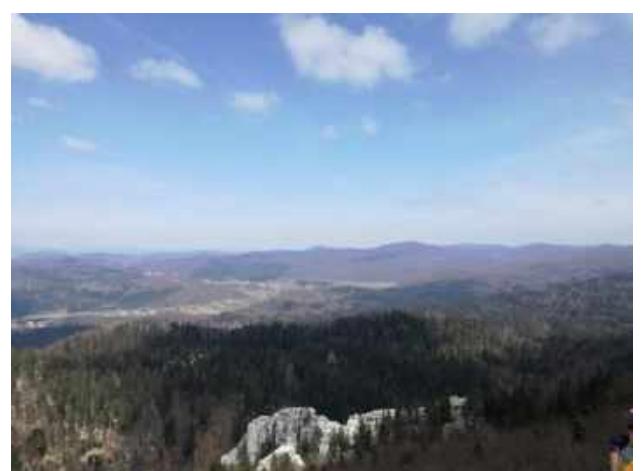
I za kraj – snježni uspon

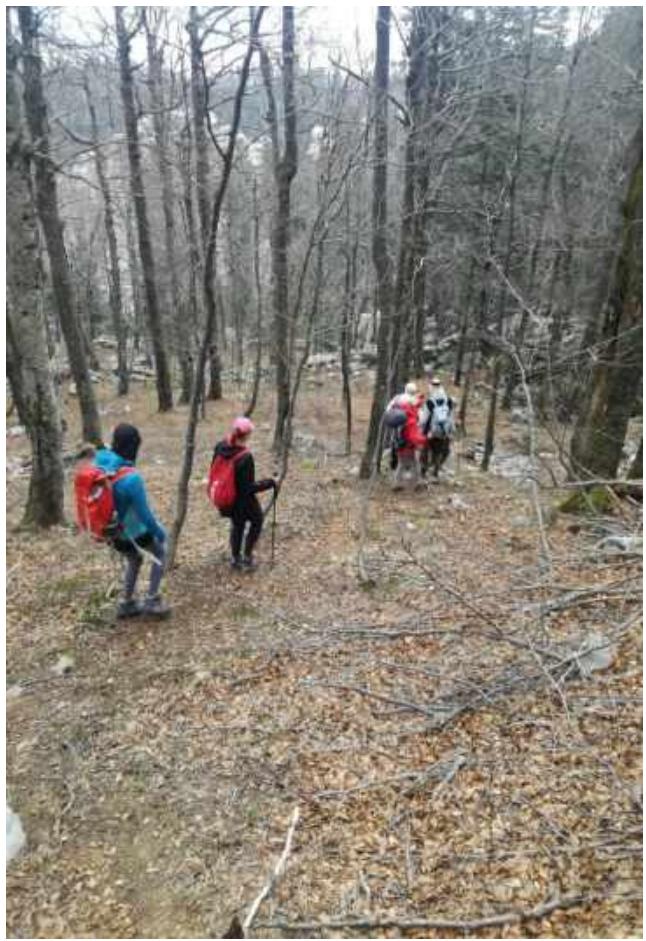

Na vrhu Burnog Bitoraja (1385 m)

Ljudi uživaju u pogledu, vodič obavlja administrativne poslove

Silazak prema Brestovoj Dragi

Oliver Franić

PODRUČJE IZLETA

Gorski kotar – Zagradski vrh

Izlet br.	16
Datum:	11.svibnja 2019. godine

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Đuranović Jasenka	7.	Podlipец Biserka
2.	Geček Josipa	8.	Posarić Vesna
3.	Hudetz Gita	9.	Pušić Mara
4.	Janković Višnjica	10.	Sardelić Sašenka
5.	Ledić Luca	11.	Topić Marina
6.	Muštra Mirjana	12.	Veseli Maja
		13.	Geček Josip
		14.	Godec Zdenko
		15.	Močiljanin Mirko
		16.	Sardelić Marija - gost
		17.	Vidović Ružica - gost
		18.	Janković Dejan - gost

Polazak je bio u 7 sati s "ericssonovog" parkinga s, neočekivano, velikim busom. Nakon kave u Fužinama stižemo do "Vagabunda" u 9:30. Petnaestak minuta kasnije krećemo na Zagradski vrh po lijepom i ugodnom vremenu. Naše "jurišnike" predvode Zdenko i Mirko, a ja sam "vodič-metla" koji brine o našim novim planinarima.

Na vrh stižemo u 11 sati. Pola sata uživanja na sunčanom vrhu, a potom strmo silazimo do križanja s putom na Kurin. Naši "novaci" su sada u sredini (moramo ih malo "ubrzati"), uglavnom se spuštamo i povremeno put postaje stjenovit. Put do Kurina je slabo označen pa smo uz malo lutanja stigli za 3 sata. Na Kurinu susrećemo neobičnu grupu posjetilaca odjevenih u srednjevjekovne odore koji se "igraju" vitezova.

Nakon odmora i ručka nastavljamo put prema Bribiru. Prolazimo područjem gdje žive medvjedi pa smo, u tom smislu, kasnije bili kritizirani u Bribiru jer se nismo najavili da ćemo proći spomenutim područjem. Ne znam je li to bilo zbog naše sigurnosti ili zbog mogućeg plašenja medvjeda...na sreću ništa lose se nije dogodilo.

Staza do Bribira je dobro označena, prolazimo vidikovac Slipica, malo strmih stijena i na kraju kroz šumu stižemo u 17:15 u Bribir. Iz Bribira nam se nekako nije dalo, do 19 sati smo uživali u ugostiteljskim "delicijama". U Zagreb stižemo u 21 sat.

Važno: Naša najmlađa planinarka Gita sve je prošla i odradila bez problema. Zaslužila je puno pohvala!

Rezime:

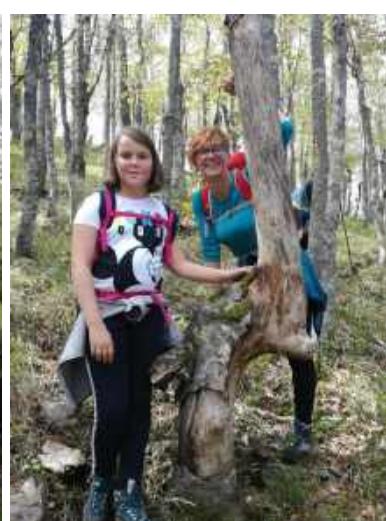
Prohodali smo 18,8 km za 6:30; uspona 323 m, silaska 1.077 m.

Daljinat:

Vagabund – Zagradski vrh.....1:15,

Zagradski vrh – Kurin.....3:00,

Kurin – Bribir.....2:15.

Prema Zagradskom vrhu

Gita s mamom Majom

Zagradski vrh (1187 m)

A
sada strmo
prema
Kurinu i Bribiru

Odmor kod Kurina (830 m)

↑
←Prema Bribiru

Zasluzeni odmor
u Bribiru

Jasenka Đuranović

PODRUČJE IZLETA
Samoborsko gorje – pohod HPD
“Japetić”, Samobor

Izlet br.	17
Datum:	19.svibnja 2019. godine

<u>Voda puta:</u>	<u>Sudionici:</u>
1. Podlipec Biserka	3. Haberle Miljenko
2. Posarić Vesna	4. Godec Zdenko

Oko 10:00, nakon okupljanja u Malom Lipovcu, planinari HPD “Japetić” iz Samobora nas vode nemarkiranim i markiranim stazama preko Belog brega do Maričkinog mlina, pa preko Stražnika do Šoićeve kuće gdje nas očekuje grah i veselica. Sveukupno oko 4 sata hoda.

Svi na okupu

Biserka Podlipec

PODRUČJE IZLETA
Velebit – Bojinac, Vidakov kuk

Izlet br.	18
Datum:	25.-26.svibnja 2019.god.

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Ivanović Zdravko	7.	Posarić Vesna
2.	Aralica Gorana	8.	Sardelić Sašenka
3.	Bratanić Marija	9.	Božić Krešimir
4.	Đuranović Jasenka	10.	Bratanić Mihovil
5.	Muštra Mirjana	11.	Ferin Stjepan
6.	Podlipec Biserka	12.	Franić Oliver

25. svibnja (subota) – Bojinac (Bojin kuk)

Polazna, odnosno ishodišna točka za uspon na Bojin kuk nalazi se na parkiralištu ispod Malog Vaganca. U nedavnoj prošlosti tu je završavala cesta za Veliko Rujno, ali je naknadno, od tog parkirališta, cesta produžena do visoravni Veliko Rujno. Obzirom da cesta nije asfaltirana ne preporuča se „spuštenim vozilima“. Ishodišna točka nalazi se na visini od 650 m, a sam cilj Bojin kuk visok je 1110 m. Planinarska staza uspinje se prema masivu Bojinac prolazeći kroz travnate dolce koje okružuju impozantne kamene glavice i stijene. Bojin kuk, također, je kamena glavica i za uspon na njega vode dva puta. Prvi duži i fizički zahtjevniji i drugi kraći i strmiji, ali osiguran sajlama i klinovima. Plan je bio da se na sam vrh uspnemo kraćim – osiguranim putem, a silazak, dužim, okolnim putem. Nakon uspona na vrh, slijedio je silazak kroz kamenjar i škrape (po mom mišljenju zahtjevnije nego po sajlama) do ravnog dijela, odnosno visoravni Veliko Rujno. Noćenje i večera dogovorena je u kući Peke Marasovića, a bila je osigurana i zavidna količina raznih „tekućina“.

Na Malom Vagancu: spremni smo za uspon na Bojin kuk

Iako je vodič "nemilosrdan",
ipak smo dobili malo odmora

Pa baš moramo tu gore se penjati?

Sigurnost i vještina vodiča motiviraju za uspon

Bojin kuk (1110 m)

Oprezan silazak uz pogled na more

26. svibnja (nedjelja) – Vidakov kuk

Naredno jutro, dan drugi, uputili smo se preko Borove kose i zaseoka Ramići do Vidakovog kuka (864 m). Prvobitni plan je da, nakon silaska s Vidakovog kuka, nastavimo prema Manitoj peći i kanjonu Paklenice, ali zbog pojave tamnih oblaka, a i zbog dužine puta, zamijenjen je kraćim putem preko Bristovca do Starigrada. Na našu sreću, kiša nas nije oprala, te smo izlet, po običaju, završili na terasi restorana u Starigradu .

Jutro na Velikom Rujnu kod kuće Peke Marasovića

Prema Vidakovom kuku

Uspon kroz stijene na vrh

Vidakov kuk (864 m)→

Nakon pogleda s Vidakovog kuka slijedi lagano spuštanje prema Starigradu

Uobičajeno
planinarsko
opuštanje u
"bircuzu" poslije
izleta

PODRUČJE IZLETA
Gorski kotar – Kapelski
planinarski put

Izlet br.	19
Datum:	01.-02.lipnja 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Bratanić Mihovil	4.	Đuranović Jasenka
2.	Aralica Gorana	5.	Posarić Vesna
3.	Bratanić Marija	6.	Franić Oliver
7.	Godec Zdenko	8.	<i>Strilić Tomislav-gost</i>

1.lipnja (subota) – Kolovratske stijene

Polazak je bio u 7:00 s parkirališta kompanije "Ericsson-Nikola Tesla", Krapinska 45. Vazi nas, kao i skoro uvijek Janko Šimrak. Vožnja autocestom do Ogulina, nabavljanje materijala za planirani roštilj, stanka za kavu, a neki obilaze vidikovac iznad Đulinog ponora. Zatim preko Jasenka do Stalka. Ovdje se rastajemo od Janka, koji s viškom stvari odlazi na Vinište.

Hodnja je počela od skloništa zatvorenog tipa PD "Strilež" iz Crikvenice kroz šumu do prve, a zatim i druge šumske ceste. Nastavljamo šumskim putom sve do starog skloništa u Dulibi. "Vlakom" se spuštamo do asfaltne ceste. Do ovog mjesta smo se veći dio vremena mukotrpno provlačili slabo označenim, izrovanim i blatnim putom, prepunim odbačenog granja i oborenih stabala. Markacije i smjerokazi, uglavnom na tlu, truli i izbljedjeli, skoro da ne postoje. Nastavljamo dalje cestom, pa desno uzbrdo "vlakom". Ovdje su markacije odlične. Postupnim usponom stižemo do proplanka na kojem je izbila tiha "revolucija" ("ljudi su gladni, ljudi su umorni"). Nakon par minuta popeli smo se na brije, te na cestu pored koje je smještena lugarnica pod Ričićkim bilom, tzv. Zelena kuća.

Nakon još jednog kraćeg odmora ("ljudi su žedni") pala je odluka. Krećemo prema sjevernom vrhu Kolovratskih stijena i u nastavku grebenom Kolovratskih stijena do južnog vrha (Put Želimira Kanture ili Krampusov put). Započinjemo uspon nešto užom strmijom "vlakom", a zatim izlazimo na šumsku cestu. Nakon toga prolazeći kroz prirodni stjenoviti prolaz izbijamo na greben, kojim dolazimo na najviši vrh Kolovratskih stijena, tzv. Sjeverni vrh (1099 m). Prije vrha je razmjerno zahtjevan stjenoviti predio. Sa Sjevernog vrha spuštamo se do najzahtjevnijeg dijela puta, procjepa u grebenu osiguranog klinovima. Iza procjepa greben se opet širi, te hodamo po otvorenom, razvedenom pobočju. Teren je iznimno težak, vrlo smo spori i uz mnogo napora, za daleko više od 1:00 prema literaturi, dolazimo do izrazite stijene Južnog vrha, svega nekoliko metara nižeg od sjevernog (1090 m). Ponovo kraći odmor, naslikavanje.

S vrha se spuštamo do prijevoja, a zatim niz brije, do spoja s asfaltiranom šumskom cestom. Cestom je trebalo krenuti nadesno, a potom skrenuti nalijevo i nastaviti stazom što se spušta u Kolovratsko polje. Međutim, ni ovdje ne postoje smjerokazi i markacije pa smo izgubili dosta vremena dok smo našli pravi put. Staza vodi kroz polje, pored prevrnute lovačke "čeke" do podnožja brda Černi vrh. Staza se u serpentinama uzdiže na sam prijevoj. U nastavku prelazi novu cestu ravno naprijed, te izbija na proplanak. Tu je trebalo izrazito vidljivim putom doći do smjerokaza gdje se kod gromače skrene udesno. Tog smjerokaza, naravno nije bilo. Put inače dalje nastavlja prema Luci Krmpotskoj, u koju smo, očito po krivoj markaciji, napokon i došli. Kod lovačkog doma, sada zatvorene gostionice "Kod Zvonka", opet odmor i traženje puta. Nakon dužeg traženja, napokon pronalazimo mjesto gdje markacija KPP-a prelazi cestu. Uz suhozid slijedimo put kroz borovu šumu, da bismo se na kraju kroz visoku makiju vidno iscrpljeni zaustavili pred kućom u Viništu. Tu nas dočekuje Janko, koji je satima prije dovršio roštilj, ali ga je zavarana našim tvrdnjama da samo što nismo došli, neprestano podgrijavao. Međutim, to nikome nije smetalo. Jelo se i pilo, prepričavale patnje i otišlo na spavanje. Noć uobičajena, sa svim zvukovima koji se čuju u skupnim spavaonicama.

Ukupno oko 9:00-10:00 hoda.

Pred planinarskom kućom Stalak (1046 m)

Teško prohodan put prema Dulibi

Nekadašnje planinarsko sklonište Duliba

Odmor kod planinarske kuće na Ričićkom bilu

Šumom, pa po stijenama na...

...Sjeverni vrh,
najviši
vrh Kolovratskih
stijena (1099 m)

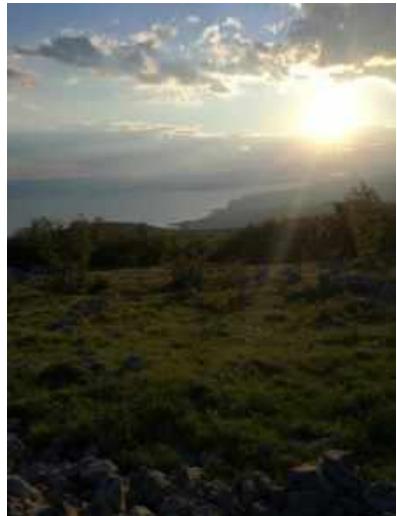

Najzahtjevni dio puta

Južni vrh
Kolovratskih
stijena
(1091 m)

Silazak u Vinište

2.lipnja (nedjelja) – Nebeski labirint, Golubinjak

Ujutro, već za vrijeme doručka, pada odluka da za taj dan planirani izlet Stazom degenije otpada. Kao rezervna varijanta spominje se Nebeski labirint u Krmpotama i Staklena kapelica u obližnjem selu Omar, što se skoro jednoglasno prihvata. Posprema se sklonište, nose stvari u kombi i preko Drinka odlazi u Luku Krmpotsku. Nebeski labirinti su šetnica duga oko 800 metara u sklopu koje se nalazi deset labirinata, s lijepim pogledom na more i Krk. Uz Nebeske labirinte postavljene su ploče koje nude objašnjenje na hrvatskom i engleskom. Zajedničko svima je da liječe sve bolesti i sve probleme u životu. Marljivo se i beskonačno vrtimo u krug, u nadi da će se bar nešto pokazati istinitim. Nakon labarinata, kao novi i bolji ljudi odlazimo do Staklene kapelice. Posebnost ove kapelice je što je u cijelosti izvedena od metala i stakla. Kapelicu je navodno dao podignuti mještanin Petar Krpan-Samac, vlasnik posjeda, početkom 20. stoljeća.

Povratak preko Ravna (stanka u "Vagabundu" za odličan ručak), Fužina i Vrata, s tim što odlučujemo posjetiti Park šumu "Golubinjak" koja se nalazi neposredno uz autocestu, ispod željezničke stanice Lokve. Janko nas iskrcava na cesti iznad Golubinjaka, uz detaljne upute "samo ovdje dolje, preko pruge" i odlazi. Nakon više pokušaja, odustajemo od prelaska pruge i niz cestu, na mjestu koje očito prolazi iznad tunela, silazimo u park, zapravo reprizu jučerašnjeg puta od Stalca do Zelene kuće. Novoizgrađeni šumski putovi, "vlake", hrpe granja i stabala. Prateći kojekakve, zapravo nikakve markacije, napokon dolazimo do uređenijeg dijela parka. Uspjeli smo vidjeti špilju Ledenicu, s dvije dvorane spojene uskim hodnikom i otvorom na vrhu, te na samom početku parka impozantna kamera vrata.

Nakon "razgledavanja" restorana na ulazu, povratak u Zagreb bez problema.

Napuštamo
Vinište uz
lijepu
poruku

Vrtimo se u labirintu...

...posjećujemo Staklenu kapelu...

...kroz blato i granje obilazimo Park šumu Golubinjak

Najatraktivniji dio šume Golubinjak je špilja Ledenica

Mihovil Bratanić

PODRUČJE IZLETA

Karavanke - Košuta

Izlet br.	20
Datum:	08.- 09.lipnja 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Bratanić Mihovil	4.	Đuranović Jasenka
2.	Aralica Gorana	5.	Posarić Vesna
3.	Bratanić Marija	6.	Sever Bojana
			7. Oluić Veljko
			8. Šimrak Janko
			9. Latin Darko - gost

8. lipnja (subota) – Ljubelj, Grunt, Korošica

Polazak u 7:00 s parkirališta kompanije "Ericsson-Nikola Tesla", Krapinska 45. Vozi nas kao i uvijek Janko Šimrak. Vožnja preko Tržiča (stanka za kavu i kupovinu) do graničnog prijelaza Ljubelj. Krećemo (pješice) starom ljubeljskom cestom do koče na Ljubelju. Kratka okrjepa i nastavak puta isprva, laganim usponom kroz šumu, a nakon toga grebenom do pašnjaka Grunta. Put postaje strm, prolazi kroz klekovinu i preko travnatih pobočja i vršnog grebena stižemo do vrha. Prema planu u nastavku puta se trebalo spustiti do Hajneževog sedla i osiguranim putom popeti na Veliki vrh. Velike snježne površine na mjestima gdje prolazi osigurani put, a i naša iskustva s prošlog uspona, u kombinaciji s nedostatnom opremom, ohrabruju me u odluci da tim putom ipak ne idemo. Vraćamo se do odvojka za planinu Korošica (1554 m). Kod kuće kraći odmor, razgovor s Jankom koji je u međuvremenu već stigao na Kofce i dogovor da nas pričeka na Ljubelju. Do tamo strmo nizbrdo, lošim putom. Na cesti uzbrdo do gostionice pokraj koncentracijskog logora, gdje je upravo u toku narodna veselica, popraćena gromoglasnom glazbom. Ubrzo u kombi, pa preko Tržiča, kroz Dovžanovu sotesku i Jelendol nadomak doma na Kofcah (1488 m). Večera i spavanje.

Ljubelj – slovensko-austrijska granica

Planinska kuća na Ljubelju (1369 m)

Pogled na Grunt i Stol

Grunt (1627 m)

Planina Korošica (1554 m)

Planinarski dom na Kofcah (1488 m)

9. lipnja (nedjelja) – Veliki vrh

Ujutro za doručkom pada odluka da se ode na Veliki vrh i nakon toga do planine Spodnja Dolga njiva, a da Tolstu Koštu obavimo neki drugi put. S nama kreće i Janko. Isprva preko pašnjaka, a nakon toga kamenitim putom kroz klekadinu i pri kraju malo strmije njegovim pobočjima do Velikog vrha (2088 m). Za razliku od prošle godine vidici su na sve strane, prekrasno vrijeme. Povratak na Kofce i pokret dolinom, mimo planine Šija (1528 m), pašnjacima s pogledima na masiv Košute do planine Pungrat (1450 m). Obvezno zaustavljanje, osvježenje i put pod noge. Ubrzo ulazimo u šumu, te relativno lakin, ali pomalo monotonim putom do planine Spodnja Dolga njiva (1400 m), gdje nas čeka Janko. "Iće i piće", kratko nizbrdo do kombija, pa u Zagreb.

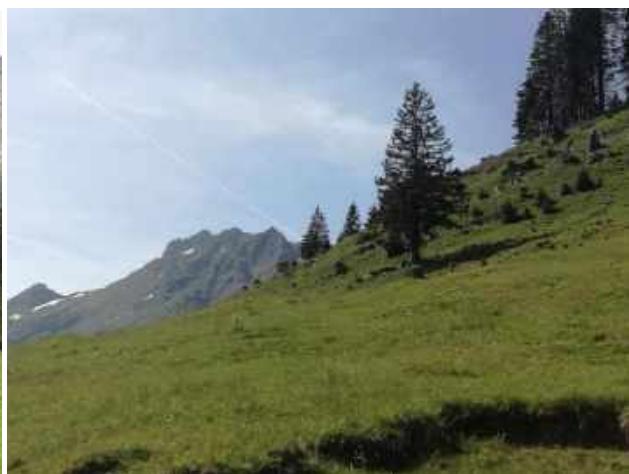
Prema
Velikom
vrhu

Veliki vrh (2088 m)

S Velikog vrha pogled na greben Košute;
Košutnikov turn (zadnji na grebenu)

Pogled na greben Košute s Dolge njive; Veliki vrh, sasvim lijevo

Planina Zgornja i Spodnja Dolga njiva (1580 – 1400 m)

Na Dolgoj njivi zavlada je strašna glad i žeđ

Mihovil Bratanić
109

PODRUČJE IZLETA Hrvatsko primorje – otok Krk

Izlet br.	21
Datum:	15.lipnja 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Pošta Damir	4.	Sever Bojana
2.	Đuranović Jasenka	5.	Žigman Željka
3.	Geček Josipa	6.	Ferin Stjepan

Polazak iz Zagreba u 06:30. Skupljali smo se malo uz put, malo kod "King Krosa". Vozio je Janko.

Plan je bio ići iz Baške, kanjon Vrženica markiranim i ne markiranim putom, vrh Diviška i nazad u Bašku. Putom smo malo izmijenili plan. Otpala je Diviška i odlučeno da odemo do Vela luke na kupanje.

Dosta smo kasno stigli u Bašku zbog gužve na autoputu, uspjeli parkirati i krenuti. Vrijeme je bilo super (za kupanje ☺), sunčano i vruće, iako su se ubrzo pojavili neki oblaci tko zna od kud i malo nas je ohladila kiša. No, to nije dugo trajalo i kroz nekoliko minuta kao da ništa nije bilo. Krećemo kroz kanjon i počinju muke. Zbog velike vrućine i kanjona smo "ko u loncu". Krajolik je odličan, poseban. Putom se počinjemo dogovarati za skraćenje puta. Neki bi na križanju nazad u Bašku, a neki odmah u Vela luku. Na kraju pada odluka da Jasenka, Željka i ja nastavimo prema planu do kraja kanjona nemarkiranim dijelom do platoa i zaokružimo u Vela Luku. Ostatak ekipe je krenuo na kupanje. Drugi dio kanjona je bio puno interesantniji i ljepši za hodanje. Na kraju smo se svi skupili u Vela luci. Palo je dobro i zaslужeno kupanje. Pošto se sve dosta odužilo nazad smo se vratili taxi čamcem koji je ostatak ekipe uspio rezervirati u zadnji čas.

Bilo je naporno i vruće, ali lijepo i interesantno .

Povratak u Zagreb je bio u kasnim večernjim satima.

U Baškoj

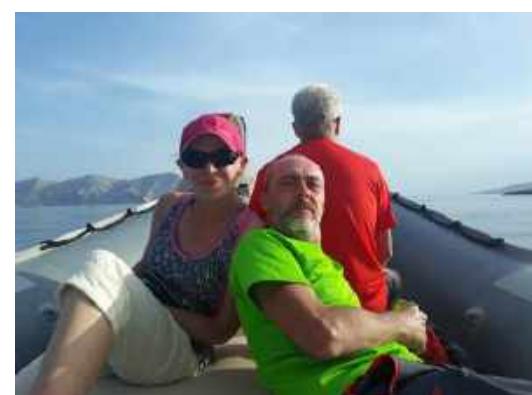

↑
←Krećemo u kanjon Vrženica

Dosta je bilo kamenjara u Vrženici,
idemo na kupanje

“Čamac-taxi” nas
vraća u
Bašku

PODRUČJE IZLETA

Gorski kotar - Samarske stijene

Izlet br.	22
Datum:	29.lipnja 2019. godine

<u>Voda puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Rotar Željko	5.	Posarić Vesna
2.	Bratanić Marija	6.	Bratanić Mihovil
3.	Đuranović Jasenka	7.	Godec Zdenko
4.	Lepan Željka	8.	Kuzmanić Damir

Nakon niza peripetija oko termina ovog izleta, pa onda zamjene s nekim drugim izletima, pa otkazivanja zbog kiše u svibnju, konačno smo se našli u Mrkoplju u svježe subotnje jutro, naravno na jutarnjoj kavici, a trebalo je nešto popiti i za "želuček". Nakon crvenog meteoalarma i paklenih vrućina, u Mrkoplju je ugodnih 20-ak stupnjeva, puše lagana burica i dan je kao izmišljen za "šetnju" po Samarskim stijenama. Kao i uvijek, startamo od "13-og kilometra" šumskom cestom do odvojka za Samarske stijene. O Samarskim stijenama i njihovim ljepotama već je puno toga napisanoga tako da se tu nema više što dodati. Možda bi se moglo dodati da smo izabrali teži put Južnom skupinom koji nam je zadavao podosta problema, tu su se odbacivali ruksaci, štapovi, a pojedinci su pronalazili i prvenstvene smjerove iz kojih su izlazili malkice izgrebani. Uglavnom obišli smo Dvorac, Južni vrh, Amfiteatar, te Razbijeni vrh. Ukupno nam je za obilazak trebalo 8 sati, uključivo kraće i duže pauze.

Opremanje riješeno – krećemo u avanturu

Kontrolna točka MPP-a – Dvorac

Samarske stijene su strogi rezervat prirode, nalaze se u središnjem dijelu Velike Kapele u Primorsko-goranskoj i Karlovačkoj županiji. Rezervat je proglašen 24. siječnja 1985. godine na površini od 1175 ha.

Na Južnom vrhu Samarskih stijena

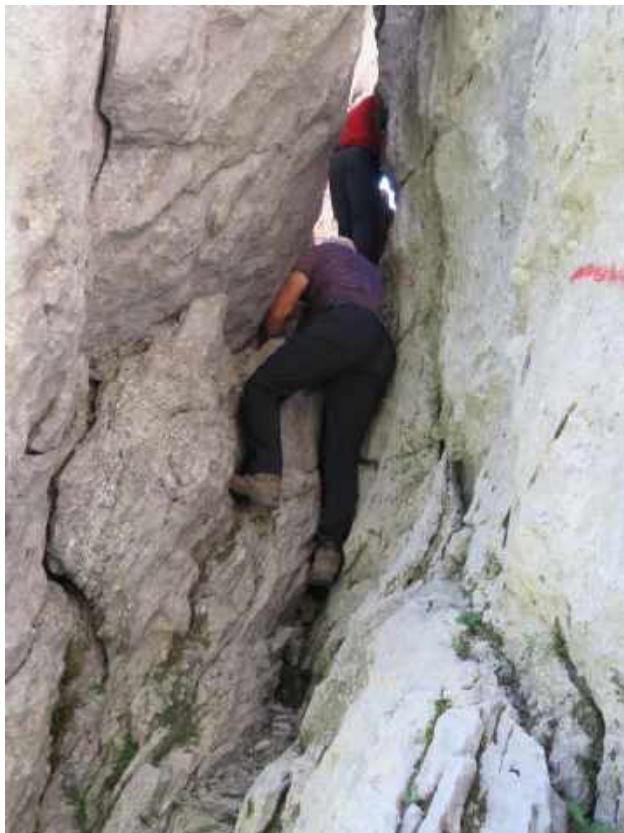
Amfiteatar.....

...ajmo mi to vidjeti izbliza

Runolist – stalni stanovnik Samarskih stijena, zaštićen od 1952. godine

Ili smo predebeli ili je stvarno pretjesno

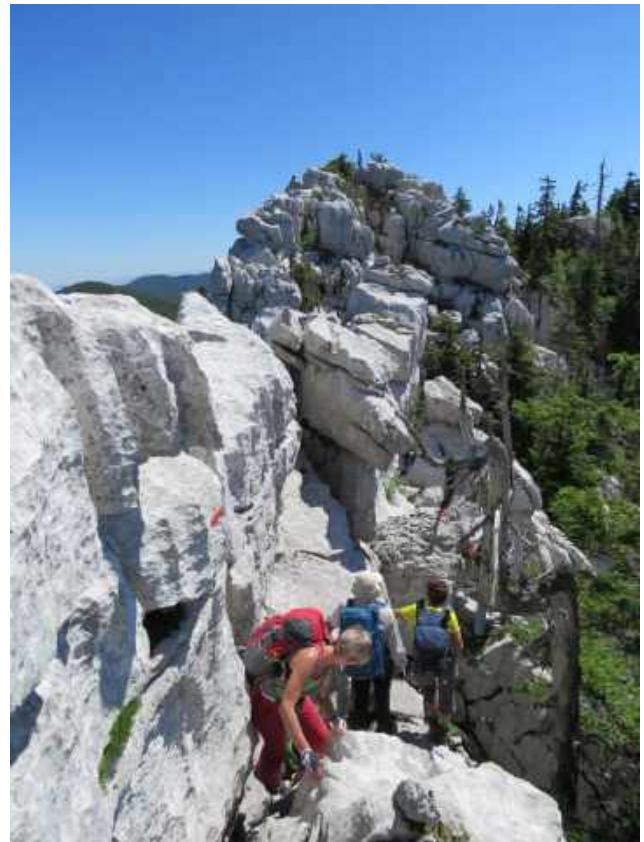

U Amfiteatru

Nastavak puta prema Razbijenom vrhu

Strogi rezervat je područje kopna i/ili mora s neizmijenjenom ili neznatno izmijenjenom sveukupnom prirodom, a namijenjen je isključivo očuvanju izvorne prirode. U strogom rezervatu zabranjene su gospodarske i druge djelatnosti, ali se može dopustiti posjećivanje, istraživanje i praćenje stanja prirode. Dva su stroga rezervata u Hrvatskoj : Bijele i Samarske stijene, te Hajdučki i Rožanski kukovi.

Uspon preko Južne barijere

Zaslужeni odmor na Razbijenom vrhu

Različiti stili svladavanja prepreka

Željka osvaja nagradu za najbolji umjetnički dojam

Bratanići slavodobitno završavaju turu

Povratak na "13-ti kilometar" uz par korisnih savjeta

PODRUČJE IZLETA
Julijske Alpe – Martuljški
slapovi

Izlet br.	23
Datum:	13.srpnja 2019. godine

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Đuranović Jasenka	4.	Posarić Vesna
2.	Aralica Gorana	5.	Veseli Maja
3.	Olić Romana	6.	Godec Zdenko
7.	Močiljanin Mirko	8.	Vrančić Marko

Krećemo iz Zagreba u 7 sati, stanka za kavu i u 10:00 stižemo u Gozd Martuljek. Iz Gozd Martuljka idemo na ferratu (Gorana, Zdenko i ja) u kanjonu rječice Hladnik, a ostali dio ekipe obilazi laganom šetnjom Kovca. Ferrata je duga 500 m, svladava 250 mm/v i vrlo je atraktivna. Nakon obilaska ferrate sastajemo se s ostatkom ekipe u hotelu u Gozd Martuljku oko 14 sati. Nakon toga počinjemo s obilaskom Martuljških slapova. Put nas vodi uz rječicu Martuljek, pored ugljenih peći gdje se može vidjeti kako se nekad proizvodio ugljen, do donjeg slapa, a potom i do gornjeg slapa. Gornji slap smješten je u amfiteatru, na 100 m okomitom zidu i, uz prekrasno vrijeme, predstavlja istinski užitak. Ljepota slapa je kompenzirala napor koji je trebalo uložiti (stijene, klinovi) da se dođe do podnožja.

Povratak je bio istim putom, s tim da smo kod donjeg slapa skrenuli prema "planšariji" Pri Ingotu gdje smo se okrijepili na odgovarajući način.

Oko 18 sati došli smo do kombija i otišli prema Rateču odnosno do jezera Zelenci gdje je izvor Save Dolinke. U povratku skrećemo u Kranjsku Goru na kavu (i još ponešto) i kremšnite. Obračun i odlazak prema Zagrebu gdje stižemo oko 23:30.

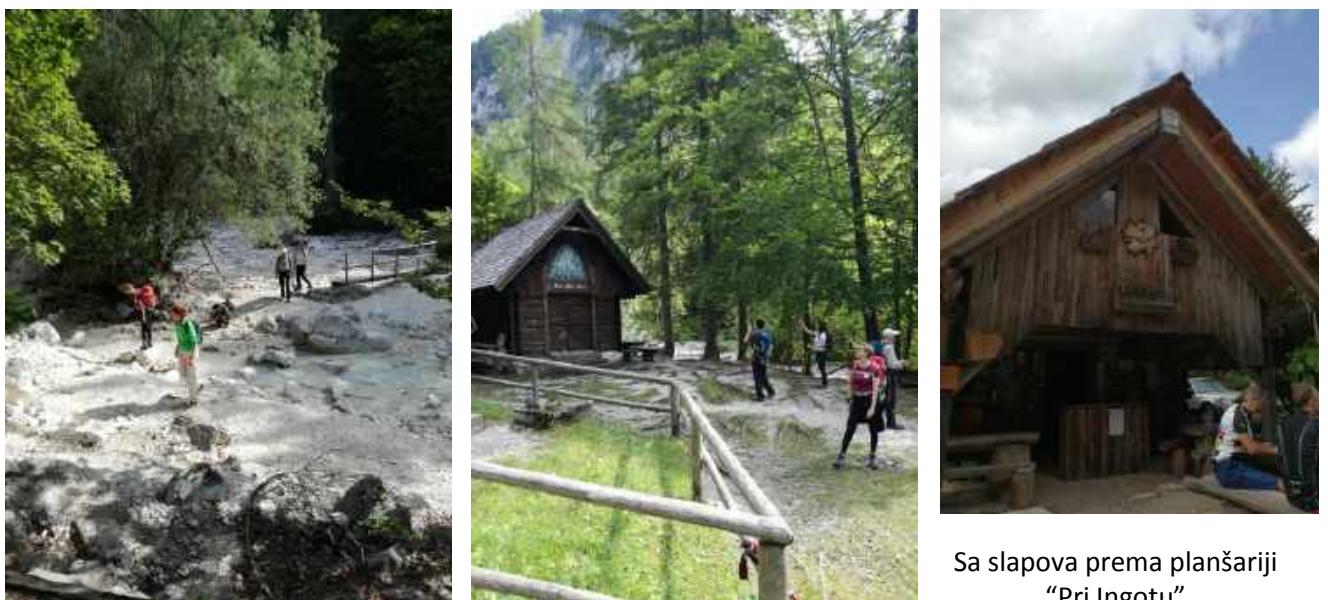

Na
Ferrati

Obilazak Martuljških slapova

Sa slapova prema planšariji
"Pri Ingotu"

Kranjska Gora

←Zelenci – izvor Save Dolinke

PODRUČJE IZLETA

Bosna i Hercegovina – Čvrsnica, Vran planina

Izlet br.	24
Datum:	19.-21.srpnja 2019.godine

Voda puta:	Sudionici:
1. Zovko Krunoslava	3. Pavkov Tea
2. Budimir Božana	4. Posarić Vesna

Krenuli smo u petak 19.srpnja u poslijepodnevnim satima. Vožnja je bila do Blidinjeg jezera gdje smo imali dogovorenog noćenje u planinarskom domu. Cijena noćenje je 50 kn/noć plus 10 kn za posteljinu.

20. srpnja (subota) – Čvrsnica (Pločno)

Polazak s oko 1190 m iz Masne luke..

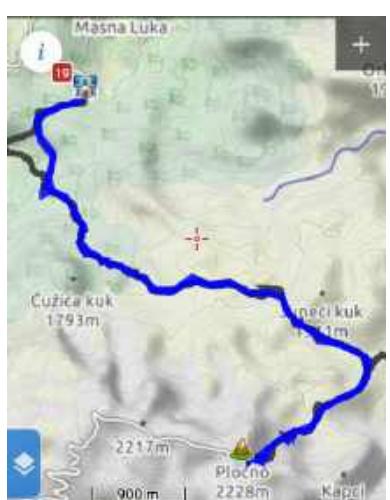
Pločno : 2210 m.

Sveukupno uspona: 1372 m

Sveukupno spusta: 1361 m

Ukupno smo hodale 19,2 km, a vremenski je čisti hod trajao 7:30.

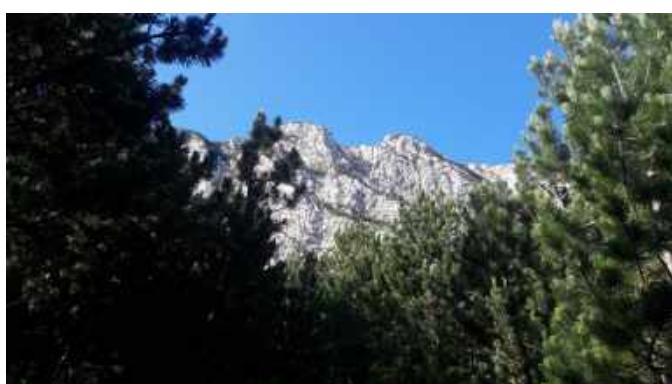
Vrijeme je bilo izuzetno vruće.

Trasa puta na Čvrsnicu

Početak hodnje u Masnoj luci kod crkve Sv. Ilije

Čvrsnica

Na putu prema Čvrsnici : pogled na Blidinje jezero i Vran planinu

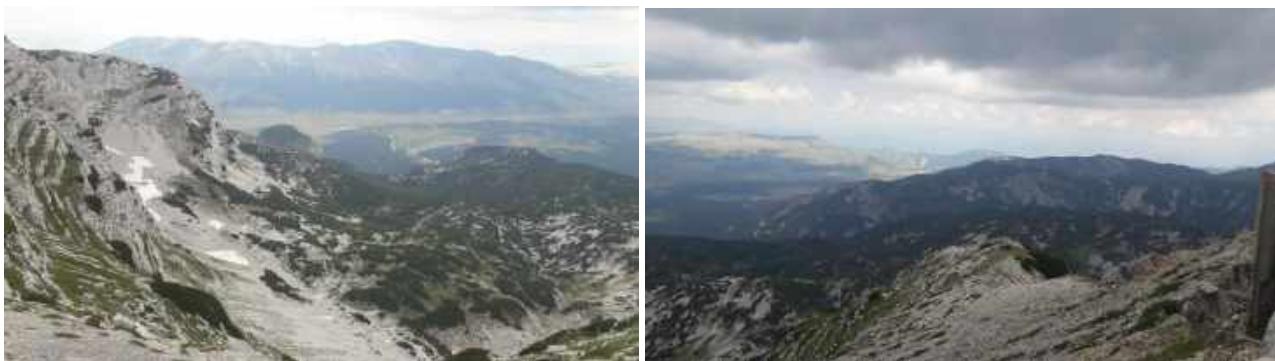
Pločno, vrh Čvrsnice

Upsilon na Pločno

Pločno (2210 m), vrh Čvrsnice

Pogled s vrha Čvrsnice (Pločno)

21. srpnja (nedjelja) – Veliki Vran

Polazak s oko 1277 m iz Keđare.

Veliki Vran : 2074 m.

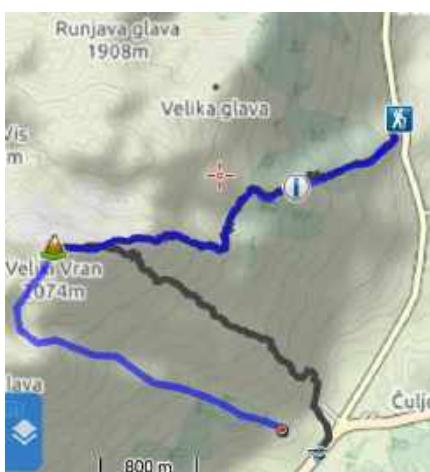
Polazak je bio iz Keđare preko Građenog bunara, a spust na Hajdučke vrleti.

Sveukupno uspona : 891 m.

Sveukupno spusta: 920 m.

Ukupno smo hodale 9 km, a vremenski je čisti hod trajao 4 sata.

Vrijeme je bilo izuzetno vruće, a otprilike na isti dan prije tri godine smo se smrzli u snijegu i nije bilo pogleda sa vrha.

Trasa puta na Veliki Vran

Iz Keđare na Veliki Vran

Još jedan pogled na Čvrsnicu

Prema Velikom Vranu uz važno upozorenje: "Lift u kvaru"

Veliki Vran (2074 m)

S Vrana pogled na Čvrsnicu↑ i Blidinje jezero↓

Silazak na Hajdučke vrleti

PODRUČJE IZLETA
Julisce Alpe - Bavški Grintavec,
Jalovec

Izlet br.	25
Datum:	14.-18.kolovoza 2019.god.

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Bratanić Mihovil	4.	Posarić Vesna
2.	Bratanić Marija	5.	Todorović Svetlana
3.	Guštin Denis	6.	Franić Oliver
7.	Godec Zdenko	8.	Pošta Damir
9.	Rotar Željko		

14. kolovoza (srijeda)

Polazak u 16:00 s parkirališta kompanije „Ericsson-Nikola Tesla“, Krapinska 45. Vozi nas kao i obično Janko Šimrak, ali ovaj put u novom kombiju (nismo morali oblačiti papuče!). Vožnja preko Ljubljane, a stanka za kavu i druge stvari u hotelu „Krek“, nadomak Lesca. Tu nam se, nakon malo lutanja, pridružio Željko Rotar u svom autu. U nastavku puta preko Kranjske Gore do Erjavčeve koče (1525 m). Po dolasku smještaj u dvije sobe, jedna s četiri kreveta za ženski i druga sa šest kreveta za muški dio ekspedicije. Puno prostora, vrlo uredno, sanitarni čvor i tuš nadomak. Večera, pivice (neki) i spavanje.

15. kolovoza (četvrtak)

Polazak u 7:00 , vožnja preko prijevoja Vršič (1611 m) do Trente i dalje do sela Soča (500 m), gdje nas već čeka Željko. Na vrh kreće i Janko. Pronalazimo početak puta, na ploči je optimističnih 5 sati hoda. Put se već na početku strmo uspinje kroz šumu do napuštene, djelomično održavane, planine Lemovje. Nakon toga dijelom travnjacima, dijelom šumom do mjesta gdje strmina lagano popušta. Priječimo strma južna pobočja pod Kolom i dolazimo do lovačke kuće na Planini nad Sočo (1400 m). Hodnje je bilo 2 sata i 10 minuta. Odmor, u visokoj travi skrivamo rezerve vode koja će nam dobro doći u povratku. Ova inačica uspona je inače poznata po velikim ljetnim vrućinama, a poslije će se pokazati da smo imali sreću jer je povremeno bilo oblaka, ali zbog toga nije bilo previše vidika, ni putom, ni s vrha. Opet kroz visoke trave i mimo porušenog drveća, povremeno kroz šumu, pa kroz klekadinu do male doline između Malog Grintavca (2282 m) i Kola. Ovdje ponovni odmor. Prolazeći slovenski planinar nam obećava "še urco pa pol", ali nakon njegove izjave da mu je do vrha trebalo 3 sata i 10 minuta "a nisem tekač (trkač)", nismo baš povjerovali. Stižemo do sipara podno Bavškog Grintavca, gdje put postaje vrlo strm i krušljiv. Dolazimo do omanjeg kuloara kroz koji dolazimo do novih sipara s kojih se već nazire vrh do kojeg ubrzo stižemo.

Strmina počinje već od prvog koraka

Prema Planini Lemovje

Planina nad Sočo (1400 m)

Strmina ne popušta ali ne popuštamo ni mi...

Polako, ali sigurno stižemo do stijene Bavškog Grintavca

Sad je strmo i krušljivo i još sipar

Došli smo pred zid – nema druge nego prema gore

Nakon kuloara opet strmi sipar

Konačno na grebenu

Po mjeračima smo na vrhu nakon 6 i pol sati od polaska. Slikanje svega i svačega, hranjenje i napajanje. Čeka nas još silazak, koji se pokazao skoro jednako zahtjevan kao i uspon. Odmori u dolinici i kod lovačke kuće. Pokazuju se prvi znakovi umora, nekog boli glava, drugog noge, trećeg... Napokon na cesti. Još samo treba pričekati one s najvećim oštećenjima. Najbrži su stigli između 4:15 i 4:40. Vožnja do doma, brzinska večera, tuširanje i spavanje.

Bavški Grintavec – vrh (2347 m)

Bavški Grintavec sa 2347 metara nadmorske visine nalazi se na kraju doline Zadnja Trenta, poznatija po izvoru rijeke Soč., Neopravdano je zapostavljen i izostavljen s planinarskih ruta, a pruža nezaboravne poglеде na velikane Julijskih Alpa s kojima je okružen.

Još „4 urce pa pou“ spuštanja i eto nas ponovno u Soči

16. kolovoza (petak)

Dan odmora. Polazak u 9:00. Oprostili smo se od Željka i Vesne, koja je odlučila otići s njim do Ljubljane i vratiti se u Zagreb. Lagana šetnja prema Slemenovoj špici (1911 m), prvo preko ceste do smjerokaza, zatim strmo uzbrdo do prijevoja Vratca (1807 m) do novog smjerokaza, a na križanju desno (lijevo Hanzova pot na Malu Mojstrovku). Nakon nekoliko minuta laganog spusta dolazim nad dolinu Tamar. Tu priječimo pobočja do priključka puta iz doline Tamar. Nastavljamo putom kojim se uspinjemo sve više i ubrzo stižemo do čuvenih jezera (u kojima nažalost nema vode), a nakon toga do vrha.

Današnji dan je kao iz priče, bez oblačka, a iza nas je visoki zid Mojstrovki i Travnika. U daljini Škrlatica i Špik, te divovi oko njih. Dolina Pišnice i dolina Tamar, a skakalište Planica je ispod nas. Ispred i dobrano iznad je veličanstveni Jalovec.. Nagadamo imena vrhova s Jalovčeve desne strane, a na nekima smo i bili. Povratak istim putom. Ukupno hoda niti 3 sata. Poslijepodne neki u krevetu, neki u šetnji s planovima za buduće izlete.

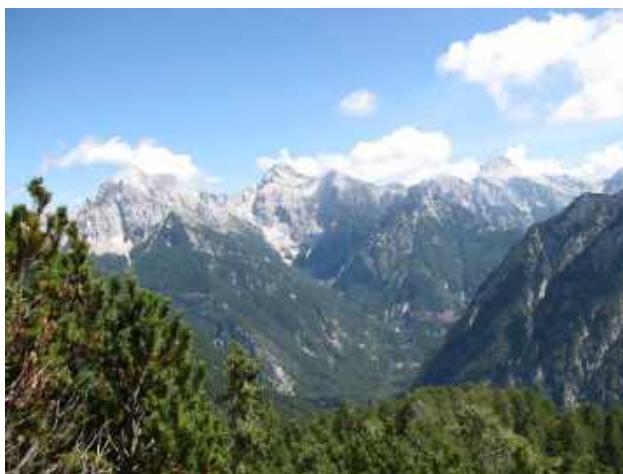

„Guštanje“ na Slemenovoj špici s pogledom na kralja – Jalovec

17. kolovoza (subota)

Polazak u 7:00, odlazak preko Vršiča nezahtjevnim putom ispočetka preko sipara, pa uz nekoliko osiguranih mjesta do šume gdje se počinjemo lagano spuštati. Usput povremeno vidimo u daljini Bavški Grintavec. Nakon nekih 2 sata dolazimo do prvog odvojka za Jalovec. Mi nastavljamo mimo nekoliko raskrižja, uvijek u smjeru „zavetišča“ pod Špičkom.

Nakon kraćeg uspona izlazimo iz šume na proplanke i vidimo naš prvi cilj. Strm je, ali mi uporno nastavljamo do Zavetišča pod Špičkom (2064 m).

Na putu sa Vršiča prema Zavetišču s pogledom na Bavški Grintavec i Pelce

Umjesto 3 sata, kako je pisalo na smjerokazu na Vršiču, mi smo hodali 4 sata (vrijeme iz većine vodiča). Budući da pisac ovih redaka nije provjerio mogućnost rezerviranja spavanja u skloništu (ranijih godina to nije bilo moguće), a ispostavilo se da je prepuno, većina je odlučila odustati od vrha i spustiti se do koče pri izviru Soče. Pronašao sam vozni red autobusa koji prometuje između Kranjske Gore i Bovca (staje u 18:10 na glavnoj cesti, oko 20 minuta hoda od doma).

Nakon dugačkog spusta u dolinu idemo još na izvor Soče

Dvoje hrabrih, Svjetlana i Damir, nisu se pokolebali i ubrzo su krenuli prema vrhu. Mi smo se malo naslikavali i krenuli nizbrdo. Vrlo strm, ali odlično izveden put, isprva preko proplanaka i kroz klekadinu, a zatim šumom i za kojih 3 sata dolazimo do Florija i dalje do doma. Na domu ostavljamo stvari i odlazimo do izvora Soče. Po povratku borba s pivom i po asfaltnoj cesti do autobusne stanice. Iskrcavanje ispred Erjavčeve koće, večera i iščekivanje vijesti od dvojca s Jalovca. Javlju se s Vršiča i oko 21:00 stižu u dom. Za uspon do vrha im je trebalo 2:20, a za silazak 2:00. Bravo! Kratka proslava i u krpe.

Najjači su se popeli i na Jalovec

Jalovec - vrh planinskog lanca Juliske Alpe iznad dolina Zadnje Trente, Bale, Koritnice i Planice, visok 2645 m. Građen je od trijaskih vapnenaca i dolomita. Njegovi strmi, stjenoviti obronci najdublje se spuštaju na zapad, a najstrmije na sjeveroistok. Imao karakterističan šiljat oblik, po kojem se ubraja među najsliskovitije vrhove u Julijskim Alpama. Planina Jalovec se nalazi u pisanim izvorima već između 1763.-87. kao Jellauz i Jelauz. Ime je izvedeno iz slovenskog pridjeva "jalov", što znači "neplodno", pozivajući se na gole obronke planine.

18. kolovoza (nedjelja)

Ujutro je svatko po svom nahođenju mogao provesti vrijeme do 14:00, kada smo odlučili krenuti kući. Svjetlana, Zdenko i Oliver su se otpustili nizbrdo do Tonkine koće (1380 m) i Ruske kapelice (1130 m). Denis, Maja i ja smo postali veliki „domoljubi“ i počeli kružiti po domovima. Prvo Poštarski, zatim Tičarjev, uz kratki uspon na vrh Vršič (1737 m) s kojeg su jako lijepi vidici. Ostatak vremena smo dangubili na Erjavčevoj koći. Povratak preko Kranjske Gore i Ljubljane (stanka za kavu, pivu i obračun u Grosupljju) do Zagreba.

Mihovil Bratanić

PODRUČJE IZLETA

Predalpsko područje – od Ermanovca do Blegoša

Izlet br.	26
Datum:	01.rujna 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>
1. Godec Zdenko	4. Kos Nevenka	7. Žnidarec Marijana
2. Aralica Gorana	5. Lepan Željka	8. Gold Hrvoje
3. Geček Josipa	6. Žigman Željka	

Polazak je bio u 7:00 s "ENT" parkirališta. Za otprilike 2 sata smo bili u Škofjoj Loki. Tu smo si priuštili pauzu od 20 minuta i zatim nastavili vožnju od približno 40 minuta do planinske koče Ermanovac. Planinarenje smo započeli u 10:30.

Plan je bio: od planinske koče na ERMANOVCU (968 m) preko Zavetišča GS na JELENCIH (1185 m) do koče na BLEGOŠU (1391 m), ukupno 3:30 hoda. Podulji odmor i ručak, te povratak od koče na Blegošu do Črnog Kala, gdje nas čeka kombi. 1:00 hoda po cesti, ili tko želi preko vrha Blegoš (1562 m) 20 minuta više. Sveukupno 4:30 do 5 ugodne šetnje.

Međutim, iznenađenje je bilo spuštanje s Ermanovca (968 m) na Kopačnicu (526 m) što nisam znao, jer nigdje nisam našao opis staze. Osim toga na prvoj četvrtini silaska su markacije bile pokrivenе lišćem, pa smo deset minuta izgubili na traženje nastavka staze koja vodi uz potok Podkovščica. Od Kopačnice do Leskovice se ide cestom. Tu smo napravili grešku jer smo preko vrlo strmog travnjaka htjeli priječiti zavoj ceste, što nije bilo pametno jer smo se jako umorili, a jedna planinarka je "pukla" (iscrpila se toliko da joj je bilo slabo). To nas je "koštalo" više od dva sata, te smo na Črni Kal stigli tek u 18:30. Jedna grupa se s planinske koče Blegoš uputila cestom, a druga preko vrha Blegoša.

Vrijeme je bilo sporno, a palo je i nekoliko kapi kiše, iako je prema prognozi trebao biti pljusak. Na kraju smo bili nagrađeni prekrasnim pogledima s vrha Blegoša.

Planinarska kuća na Ermanovcu

U daljini je naš cilj -Blegoš

Izlazak
na cestu
za Leskovicu
iz Kopačnice

Crkva u
Leskovici →

Zavetišče GS na Jelencih

Strmina koja nas je "ubila"

S Blegoša (vrha) pogled na planinsku koču na Blegošu

Triglav s Blegoša

Zdenko Godec

PODRUČJE IZLETA
Austrija – klisura
Bärenschützklamm

Izlet br.	27
Datum:	08.rujna 2019. godine

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	6.	Kos Nevenka
2.	Abramović Gordana	7.	Lepan Željka
3.	Đuranović Jasenka	8.	Posarić Vesna
4.	Hudetz Gita	9.	Veseli Maja
5.	Kalafatić Valdi	10.	Zovko Krunoslava
			11. Godec Zdenko
			12. Globočnik Juraj
			13. Gold Hrvoje
			14. Šimrak Janko
			15. Kalafatić Zoran - gost

Start je u 6 sati iz Zagreba. Vožnja do Mixnitza uz stajanje za kavu. U 9:10 krećemo s hodnjom. Do ulaza u klisuru hodamo 45 minuta. Ulaz uz planinarsku iskaznicu iznosi 3 eura po "glavi stanovnika".

Bärenschützklamm je jedna od najljepših stjenovitih klisura u Austriji, koja je 1978. proglašena prirodnim spomenikom zbog svojih jedinstvenih prirodnih resursa. Klisura je omeđena vapnenačkim zidovima visokim do 300 metara. Prelazimo preko 164 mosta i ljestvi s ukupno 2500 drvenih traka, za što nam je trebalo oko 2 sata. Staza kroz klisuru duga je 1,4 km i savladava se 350 mnm/v.

Po izlasku iz kanjona dolazimo do kolibe "Zum guten Hirte" gdje radimo pauzu za "iće i piće". Tu se vrijeme počinje kvariti, ali ne i naše raspoloženje. Dijelimo se u tri grupe. Oni najhrabriji odlaze na vrh (2:30), druga direktno na jezero Teichalmsee (1:15), a treća se vraća po kombije (1:45).

Nakon što smo se svi okupili na jezeru, utoplili se i najeli krećemo put Zagreba u koji stižemo nešto prije 20 sati. Unatoč „kupanju“, doma smo se vratili sretni i zadovoljni. Ponovilo se ☺.

Pred polazak

Prolaz kroz klisuru

Nakon
prolaza klisure
uživamo u
planinarskoj
kući
“Zum guten
hirten”

Marijana
Žnidarec

PODRUČJE IZLETA
Julisce Alpe – Montaž, ferrata
Centennario

Izlet br.	28
Datum:	13.-15.rujna 2019. godine

<u>Voda puta:</u>		<u>Sudionici:</u>
1. Oluić Veljko	4. Bratanić Mihovil	7. Pošta Damir
2. Đuranović Jasenka	5. Franić Oliver	
3. Guštin Denis	6. Godec Zdenko	

Šta reći o Montažu? Već prvi put kada sam ga vidjela 2010. g. (tada smo penjali Viš i feratu Ceria Merlone) ostavio je na mene duboki utisak i neku magičnu privlačnost zbog koje se uvijek rado vraćam. Ovo je bio treći put i gotovo sam se osjećala kao da sam došla doma. Onaj osjećaj prepoznavanja i dubokog mira.

Što reći o planini gdje i najlakši južni pristup zahtijeva dobru kondiciju i veliku dozu hrabrosti. Cilj nam je bio ferrata Leva ili punim nazivom ferrata Augustino ed Elenita Leva. Na nju se pristupa stazom od rif. Brazza i u početku ide policama Cime Terrarossa do sedla Forca del Palone gdje počinje ferata. Kao i kod Cerie Merlone na nekim mjestima se ide uskim policama pa iz daljine izgleda kao da nema nikakve staze. Ferrata završava na strmom siparu prijevoja Forca del Disteis gdje su dva izbora za sam vrh. Jedan je tzv. Via normale koja je dosta krušljiva pa ako se izabere bolje je njome ići za gore, a druga varijanta je preko Pipanovih ljestvi. Pipanove ljestve su 60 m dugačke i predstavljaju čistu vertikalnu koja vodi u nebo. Zbog krušljivog terena po kojem se gore kreću divokoze i planinari, stalno lete veći ili manji kamenčići pa nije poželjno puno podizati glavu. Osobno, meni su doletila dva kamenčića i da, hvala kacigi na zaštiti. Ako se izabere ovaj put, znači da će se ljestvama ići i za dolje što je "posebni užitak", osobito ako se trebate mimoći sa ostalim planinarima. No vrijeme je bilo predivno, vidici odlični pa smo svi na kraju dana, iako umorni bili presretni.

14. rujna (subota) – ferrata centennario

U petak smo noćili u domu Giacomo di Brazza (1160 m) ispod Montaža. Ujutro krećemo prema Sella Neveji i dalje do rječice Rio Bianco odnosno do početka staze 625 koja vodi prema ferrati Centennario.

Rifugio Giacomo di Brazza s pogledom na Kaninsku skupinu

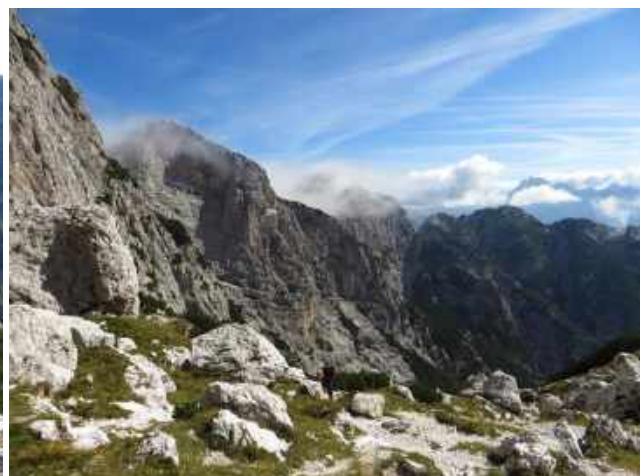
Početak staze 625 uz potok Rio Bianco ili Bijeli potok

Uz potok Rio Bianco

Planinarska kuća (rifugio) Brunner (1432 m)

Od rifugio Brunner prema bivku Gorizia

Bivak Gorizia (1950 m)

Strmi uspon do početka ferrate gdje su tuneli iz 1.svjetskog rata

Ferrata Centennario

Ferrata Centennario počinje na Forcelle del Vallone i sam ulaz su tuneli iz 1. svjetskog rata odnosno dijelovi Soške fronte koja se protezala od Rombona do ušća rijeke Soče u Tršćanskom zaljevu. Ferrata nije pretjerano zahtjevna, ali je potrebna odgovarajuća oprema. Traje oko 1:15 i završava na Forcella Alta dio Rio Bianco na 2150 m. Nastavak puta je prema bivku Gorizia odnosno planinarskoj kući Brunner.

15. rujna (nedjelja) – Jof di Montasio / Montaž

Rano jutarnji pogled na Kaninsku skupinu

Police Cima di Terrarosse

Prijevoj del Palone (2375 m); dolina Valbruna

Pomoć
pri
usponu

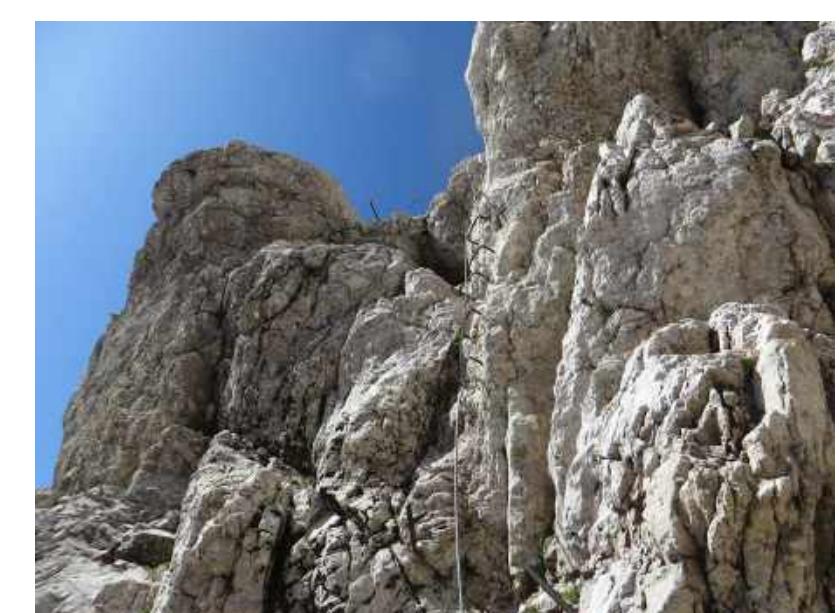
Zašto se
penju
ovi ljudi?

Pogled na Jof Fuart/Viš (lijevo) i Kaninski masiv s Altopiano di Montasio (desno)

Zapadni vrhovi Montaževe skupine

Pipanove ljestve – 60 m vertikale

←Sipar del Disteis

Još malo i stižemo na vrh

Jof di Montasio/ Montaž (2753 m), drugi najviši vrh u Julijskim Alpama

Pogled s Montaža

Silazimo uz pratnju i jednog znatiželnog promatrača

Denis Guštin

PODRUČJE IZLETA
Gorski kotar - izvor Kupice,
Veliki Drgomalj

Izlet br.	29
Datum:	22.rujna 2019.godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Rotar Željko	8.	Pušić Mara
2.	Aralica Gorana	9.	Zulim Ana
3.	Bratanić Marija	10.	Žigman Željka
4.	Hobar Sanja	11.	Žnidarec Marijana
5.	Lepan Željka	12.	Božić Krešimir
6.	Muštra Mirjana	13.	Bratanić Mihovil
7.	Posarić Vesna	14.	Ferin Stjepan
			15. Franić Oliver
			16. Godec Zdenko
			17. Hobar Duško
			18. Ivanović Zdravko
			19. Kuzmanić Damir
			20. Slovenc Marijan
			21. Šibl Bruno - gost

Nakon uobičajenih peripetija kod pripreme izleta, prijavljivanja , otkazivanja i pretumbacijia s prijevozom, skoro svi smo se okupili nešto prije 7:00 na parkiralištu kompanije "ENT". S malim zakašnjenjem, (uzrok kašnjenja je TAXI CAMMEO) krećemo s dva kombija i jednim autom prema Delnicama. Obišavši sve naplatne kućice na relaciji Zagreb – Delnice, u hotel "Risnjak" stižemo oko 8:30. Popili smo jutarnju kavu i nastavili put do 8 km udaljene Male Lešnice. Primjetio sam da nam treba sve više vremena za oblačenje i pripremu prije hodanja. Ima tu poprilično dodatne opreme tako da nekima trebaju asistenti za oblačenje raznoraznih medicinskih pomagala, pojaseva, proteza i tko zna čega sve tu još nema. Uglavnom, odšetali smo do izvora Kupice, obavili "fotkanje i žigosanje", te drugom stranom Kupice krenuli natrag prema Maloj Lešnici. Tu je već došlo do razdvajanja na A i B grupu. Za vodiča B grupe dobrovoljno se javio jedan od naših najiskusnijih članova gospodin Z.I.(63)...(zbog GDPR podaci su poznati samo redakciji).

Kavica u Delnicama

U Maloj Lešnici

A GRUPA

Iz Male Lešnice smo krenuli prema Velikoj Lešnici u šumu na stari kolski put koji nas vrlo elegantno vodi do šumske ceste kojom nastavljamo prema vrhu. Put nije strm, ali je pomalo dosadan, ima puno hodanja po cesti, na nekim dijelovima čak i po asfaltu. Zadnjih sat vremena hodamo pravom planinarskom stazom kroz šumu, dolazimo na lijepu livade i za ukupno 3 sata i 40 minuta hodanja (uz dvije pauze po 10-ak minuta) stižemo na vrh . Slijedi odmor i ručak u zavjetrini, a nakon obilnog obroka naša najdraža predsjednica nas je počastila čitanjem odlomaka iz "Šume Striborove" Ivane Brlić Mažuranić. Slijedi još sat i pol hoda do Delnica gdje nas čeka kompletna B grupa.

Izvor Kupice

Rijeka Kupica, pritoka rijeke Kupe, lipljanom i pastrvom najbogatija je goranska rijeka, duga 4 km. Od mjeseta Mala Lešnica do Broda na Kupi, gdje se ulijeva u Kupu, plijeni svojim virovima i brzacima. Kupica je jedna od rijetkih rijek u Hrvatskoj gdje možete uloviti kapitalnog lipljana, a oni od 35 - 45 cm su standardna veličina. Bogata je i potočnom pastrvom, a u virovima leži i poneka metarska mladica. Prva rijeka u Hrvatskoj gdje je uveden režim "Catch & release", (uhvati i pusti). Dopušten je ribolov jednim mušičarskim štapom i jednom umjetnom muhom. Obvezna je upotreba udica bez kontra kuke. Dozvoljen je ribolov svim mušičarskim tehnikama.

Razlika u koracima novog i starog vrhovništva

Purgeri se uvijek čude trupcima u šumi ☺

Završni uspon na Veliki Drgomalj

Vodič se pravi važan

Profesorice „štrajkaju“

Pozdrav s Velikog Drgomlja

Veliki Drgomalj (1154 m)

B GRUPA

Već nakon obilaska izvora Kupice , B grupa je misteriozno nestala. Kao vodič odgovoran za obje grupe nazvao sam vodiča B grupe koji se, strašno zadihan, javio s informacijom da je B grupa već krenula uzbrdo i da će nas čekati na nekoj visoravni. Petnaestak minuta kasnije vodič B grupe javlja da je zalutao, da je greškom krenuo prema "Skradinu" i da čitava grupa odustaje od uspona na Veliki Drgomalj. Grupa nastavlja uspon državnom cestom D203, te preko naselja Donje Tihovo, Gornje Tihovo, Raskriže Tihovo i Marija Trošt do Delnica. Grupa B ima nekoliko odmora na klupicama i odmorištima uz cestu, trošeći usput zalihe iz ruksaka koje opasno nestaju, pa nastaje panika da iste neće izdržati do Delnica. Usput slijedi silazak na vidikovac iznad Bakarčevog slapa koji dodatno umara i usporava čitavu grupu. Put ometaju motociklisti i kamioni, a prema izjavama nekih članova B grupe, dio puta moralo se hodati na prstima. Vodič B grupe, srećom, posjeduje izuzetnu planinarsku inteligenciju pa dolaskom na Delnički potok napušta cestu D203 i skreće na lokalnu cestu koja vodi do katedralne crkve i nadalje do prve "birtije". Nakon okrjepe kod "Katarinčinih", slijedi uspon do pizzerie "Škorpion" gdje se unosi dodatna količina energije, dio se ostavlja za sutradan. Slijedi dolazak na zborni mjesto gdje grupa B slijedećih nekoliko sati pokušava ugasiti žeđ čekajući daleko sporiju A grupu.

REZIME

Konačnim spajanjem dvije grupe nastala je neopisiva sreća oko šanka. Vodič B grupe izjavljuje kako je jako ponosan na svoju grupu koja je po sistemu "HABERLE,MAD MAX", hrabro svladala gotovo 10 km asfaltnog puta, prepunog opasnosti, pri tome savladavši visinsku razliku od gotovo 450 m. Čestitkama se pridružuje i daleko sporija A grupa, radimo obračun troškova, žene dolaze iz "ribarenja", te svi sretni i zadovoljni napuštamo Gorski kotar i odlazimo u glavni grad jedine nam domovine Hrvatske.

I na kraju velika hvala gospodinu Z.I. koji je uspješno, uz brojne opasne detalje na D203,a sve pod sloganom "poštujte naše znakove", doveo B grupu do cilja. Zbog uistinu velikih opasnosti, na putu B grupe nije snimljena niti jedna fotografija pa možemo samo zamisliti kroz koje muke je ista prolazila na svom križnom putu.

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA
Medvednica - od Petrićeve na
Puntijarke

Izlet br.	30
Datum:	29.rujna 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Rotar Željko	4.	Žnidarec Marijana
2.	Kuzmanić Ingegart	5.	Božić Krešimir
3.	Posarić Vesna	6.	Godec Zdenko
			7. Haberle Miljenko
			8. Kranjčević Krešimir
			9. Kuzmanić Damir

I ove godine pridružili smo se pohodu HPD "Zagreb-Matica" od Petrićeve do Puntijarke. Na upisno mjesto u središte grada stigli smo nešto prije 7:00, upisali naše članove, te preuzezeli bonove za grah. Pohod od pedesetak planinara kreće od spomenika Banu Jelačiću prema Gornjem gradu uz najpoznatiji odvjetnički ured u državi (preko puta Sabora !?). Spuštamo se na Dubravkin put i dolazimo na Cmrok gdje imamo kraću pauzu. Slijedi nastavak puta prema Šestinama gdje se pohodu pridružuje znatno veći broj ljudi. U Šestinama nas domaćini časte uvijek dobrim slancima, te nastavljamo po uvijek strmoj "hapedejki" do najvišeg vrha Medvednice. Na vrhu je sunčano, Zagreb i Zagorje su "v megli", pivica je fino rashlađena. Odlazimo na Puntijkarku gdje već vlada dobro raspoloženje uz glazbu i grah. Tu nam se pridružuju još neke naše članice i članovi, neki očekivano, neki neočekivano. Nakon dobre fešte i opjevane Marijane spuštamo se do Tunela i tramvajem odlazimo prema središtu grada.

Ranojutarnje pripreme u Petrićevoj

Hrvatsko planinarsko društvo "Zagreb- Matica" je dobrovoljna organizacija ljubitelja planina i planinske prirode, obnovljeno po završetku Drugog svjetskog rata 1948 god. kao prvo poslijeratno planinarsko društvo u Hrvatskoj. Danas ima oko dvije tisuće članova koji zajednički sudjeluju u najrazličitijim planinarskim aktivnostima i ostvaruju zapažene rezultate u svim planinarskim specijalnostima i disciplinama.

Preko puta Sabora

Put prema Cmroku

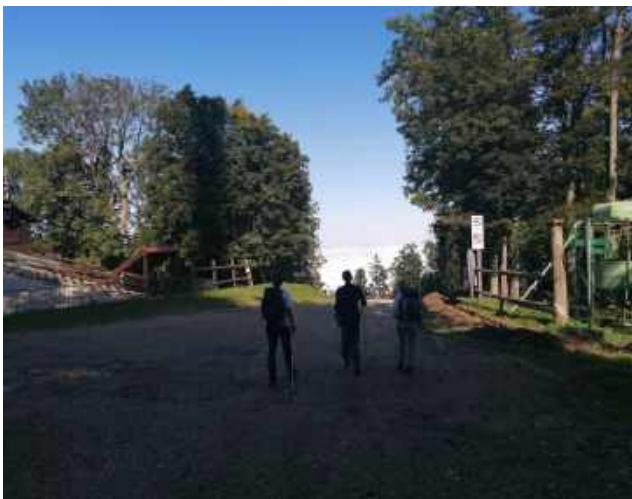
Vrhunski slanci u Šestinama

Od Šestinskog Lagvića na branu

Ima Medvednica pravih strmina

S vrha , pokraj Kapelice pa na veselu i razdraganu Puntijarku

Raspoloženje je na visokom nivou

Još jedna runda pa preko gradilišta do Tunela

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA
Medvednica - Sa tri gore ori se
jeka (prosvjed za šume)

Izlet br.	31
Datum:	05.listopada 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Žnidarec Marijana	4.	Zovko Krunoslava
2.	Bratanić Marija	5.	Bratanić Mihovil
3.	Đuranović Jasenka	6.	Ivanović Zdravko
7.	Kuzmanić Damir	8.	Pošta Damir
9.	Rotar Željko		

Hrvati, Srbi i Crnogorci ujedinili se u prosvjedu na Medvednici, Fruškoj Gori i Durmitoru, te u podne oglasili sirene za uzbunu: Moramo zaštiti šume! "Teslaši" su se odazvali i pridružili inicijativi u organizaciji "Zelenog odreda". Kako je prosvjed počinjao točno u podne iskoristili smo priliku prošetati Sljemenom. Nakon kave u Šestinama, nešto iza 9 sati smo se zaputili put Kraljičinog zdenca. Vrijeme za predah uz pivu, "iće i piće" iz super kineskog ruksaka. Put nas vodi prema "Grafičaru", ali zbog "cajtnota" idemo direktno na "Risnjak". Nažalost, i ovaj put inicijativa nije prepoznata. Bilo nas je možda dvadesetak (tužno, Zagreb je ipak milijunski grad). Nakon odmora, druženja i guštanja vrijeme je za poći doma. Neki kreću put Šestina, neki put Talana, a oni odvažni put Vrapča. Bilo kako bilo, jedan dobro proveden dan na Sljemenu. Hvala svima što su odvojili vrijeme i podigli svoj glas za spas šuma!!

Usputno naslikavanje ispred nadstrešnica

Na putu prema Kraljičinom zdencu

Kraljičin zdenac je zapravo snažan izvor pitke vode potoka Kraljevca, a ime je dobio prema legendarnoj nemiloj "Crnoj Kraljici" (pretpostavlja se da je to bila Barbara Celjska, druga žena kralja Sigismunda Luksemburškog). Na tom je mjestu u 19. stoljeću uređen izvor i okoliš dok je grof Kulmer prije drugog svjetskog rata napravio malo umjetno jezero odnosno ribogojilište s lugarnicom.

Na putu prema Risnjaku uz nezaobilazne nadstrešnice

Blago rečeno skroman odaziv na prosvjed....

....a šume ima sve manje....

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA

Hrvatska/ Srbija – Fruška gora

Izlet br.	32
Datum:	5.-8.listopada 2019.godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Franić Oliver	4.	Ferin Stjepan
2.	Posarić Vesna	5.	Godec Zdenko
3.	Zulim Ana	6.	Petković Ivan

Mjesto: Fruška gora, planina između Dunava i Save na jugoistočnom kraju Panonske nizine, većim dijelom u Vojvodini, a malim zapadnim obronkom u Hrvatskoj.

Najviši vrh: Crveni čot, 539 m, na hrvatskom dijelu Liska, 297 m.

5. listopada (subota) – Liska

Od ceste Ilok – Šid do vrha Liska, oko 3 do 3:30 u oba smjera.

Za uspon na Lisku trebali smo se prijaviti policijskoj postaji u Iloku. Upozorenji smo da ne prelazimo granicu, a ponudu dežurnog policajca koji nas je pitao želimo li da nas prati (nakon što se upravo vratio s jednom drugom skupinom planinara) smo otklonili.

Ekipa za Frušku goru
je spremna za
planinarenje, a prvo
"pada" Liska

Liska (297 m), najviši vrh
Vukovarsko-srijemske
županije

Pogled prema Ilok

Crkva Sv.Ivana Kapistrana

Ilok je najistočniji grad u Hrvatskoj, poznat i po nazivu "mali Dubrovnik". Ima oko 8.000 stanovnika i nalazi se u Vukovarsko-srijemskoj županiji. Područje Iloka poznato je po vinogradarstvu, a gospodarski značaj imaju drvna i tekstilna industrija.

Ilok se prvi puta spominje 1267. godine pod nazivom Ujlak odnosno Wylok. U 14. stoljeću postaje značajno središte, kraljeve povlastice dobiva u 15. stoljeću kada gradom upravlja Nikola Iločki. Tada je dograđena franjevačka crkva nazvana po Svetom Ivanu Kapistranu, znamenitom franjevcu i propovjedniku.

U vrijeme Domovinskog rata je okupiran, a tzv. "mirnom reintegracijom" vraćen je sastav RH. Ima status "grada junaka" Domovinskog rata.

Riblja čorba uz Dunav u hotelu "Dunav"

Za Frušku goru smo imali vodiča iz novosadskog planinarskog društva "Poštar": Magdalenu Seleši koja nas je vodila sva tri dana. Planinarenje po Fruškoj gori nije bilo kondicijski samo zahtjevno, iako smo u ponedjeljak hodali preko 17 km, a tehnički nimalo zahtjevno. Uglavnom su to ugodne šumske dobro označene staze.

6. listopada (nedjelja) – Crveni Čot

Trasa hodnje: Zmajevac – Brankovac – Pavlasov čot – Crveni čot i nazad istim putom, oko 13 km i oko 300 m nadmorske visine.

Zgrada gimnazije u Sremskim Karlovциma

Novosadska tvrđava i tuneli u njenom podzemlju

7. listopada (ponedjeljak) – Iriški venac

Trasa hodnje: Paragovo – Glavica – Stolovi – Norcev – Iriški venac – Kraljeva stolica – Orlovo bojište – Popovica – Paragovo, kružni put oko 17,5 km i 652 m nadmorske visine.

Fruška gora je planina u sjevernom Srijemu. Veći dio planine nalazi se u Srbiji (Vojvodina), dok se zapadni obronci planine nalaze u Hrvatskoj (Vukovarsko-srijemska županija). Naziv "Fruška" potjeće od staroslavenske riječi Frug, sinonim za Franke pa je značenje imena planine "planina Franaka".

Fruška gora se prostire dužinom od oko 75 km i širinom od 12 do 15 km i zahvaća površinu od 255 km². Sjeverno i istočno od Fruške gore nalazi se rijeka Dunav. Najviši vrh je Crveni Čot, 539 mm/v. Obronci Fruške gore poznati su po vinogradima. Od 1960. godine veći dio planine (25.525 ha) pretvoren je u nacionalni park "Fruška gora", prvi u Srbiji.

Spomenik "Sloboda"
na Iriškom vencu,
podignut u spomen
NOB-e 1951.godine,
autor Sreten Stojanović

8. listopada (utorak) – Hopovo

Trasa hodnje: Iriški venac – Novo Hopovo – Staro Hopovo – Greben – Iriški venac, kružni put oko 10 km i oko 300 m nadmorske visine.

“Markacije” iz prošlosti

Manastir Novo Hopovo iz 15. stoljeća, zaštićeni spomenik kulture

“Dunave, Dunave kraj tebe mi srce ostade...”, ali srce ipak nije ostalo, već prazni džepovi

Dunav je, nakon Volge, druga najduža i druga vodom najbogatija rijeka u Europi. Izvire u području Schwarzwalda na jugozapadu Njemačke, spajanjem rječica Brigacha i Brega, u mjestu Donaueschingenu. Dunav dalje teče prema istoku, kroz nekoliko glavnih gradova u središnjoj i istočnoj Europi (Beč, Bratislava, Budimpešta i Beograd), te nakon 2857 km, na obali Crnog mora, tvori deltu (4300 km²) u Rumunjskoj i Ukrajini, koja se nalazi na popisu svjetske baštine UNESCO-a. Međunarodni je plovni put, a na prostoru Dunava nastale su i neke od najstarijih civilizacija u Europi. Značajna je prisutnost i u kulturi, a najpoznatije glazbeno djelo je vječni bečki valcer “Na lijepom plavom Dunav” Johanna Straussa.

Oliver Franić

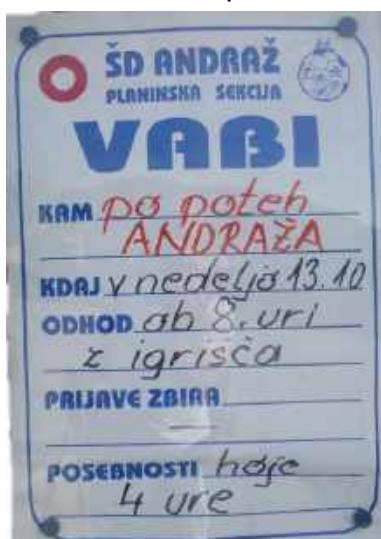

PODRUČJE IZLETA
Predalpsko područje – Andraški pohod

Izlet br.	33
Datum:	13.listopada 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Kuzmanić Damir	4.	Oluić Romana
2.	Aralica Gorana	5.	Godec Zdenko
3.	Lepan Željka	6.	Haberle Miljenko

Predviđeni dvodnevni izlet s obilaskom Dravskog Kozjaka nije ostvaren zbog premalog broja prijavljenih pa je organiziran jednodnevni izlet u Andraž. Odlazimo u 6 sati s parkinga u Krapinskoj prema Andražu, mjestu koje uvijek budi lijepo uspomene. Naše dugogodišnje prijateljstvo s Andražanimi ne slabi i redovito se posjećujemo, Andražani na Rusov pohod, mi na Andraški pohod.

Dolazimo u Andraž nešto poslije 8 sati i nakon obavljanja formalnosti oko upisa i jutarnje kave krećemo na 32. vođeni pohod po putovima Andraža. Vrijeme je veoma ugodno, temperature bliža ljetu, nego jeseni.

Prvo ozbiljnije zaustavljanje je kod "kmetije" Bajht gdje nas očekuje kava, čaj i domaća hrana u obliku sirnih namaza, masti, čvaraka i slično. Okrijepljeni nastavljamo put uživajući u prekrasnim pejzažima Andraža s posebnim naglaskom na veličanstvenu Goru Oljku. Iako, ovaj put ne idemo na Oljku, put je veoma zanimljiv jer odlazimo na Vimperk gdje se nalazi crkva Sv. Nikole ili Miklavža po slovenski, a u blizini je nekada bio i planinarski dom. Uskoro slijedi iznenadenje: Simon nas je "presreo" s odgovarajućim napitcima ☺ potrebnim "iscrpljenim" planinarima. Nastavljamo do skoro 120 godina stare "kmetije" Dobrič kojom zajedno upravljaju stanovnici Andraža. Još jedna pauza s odgovarajućom ponudom (jabuke su bile super!).

Nakon oko 5 i pol sati "boravka na terenu" stižemo na početnu točku: sportsko igralište u Andražu. Tu nas, po dobrom, starom običaju, čekaju pečeni kesteni i razna pića, a Miljenko dobiva posebno priznanje za 30. sudjelovanje na pohodu !!!

Oko 14:30 krećemo prema Zagrebu gdje stižemo oko 17 sati.

Susret sa starim prijateljem Simonom

Vili pozdravlja prisutne

Od napuštene "kmetije" napravljen objekt za goste

U "kmetiji" Bajht

Laganom hodnjom stižemo u Dobrič

Povratak u Andraž

Miljenko
dobiva
priznanje
za 30.
pohod

Damir Kuzmanić

PODRUČJE IZLETA

Gorski kotar - Klek

Izlet br.	34
Datum:	19.listopada 2019. godine

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	6.	Rotar Željko
2.	Posarić Vesna	7.	Tilić Zvonimir
3.	Godec Zdenko	8.	Veber Zvonimir
4.	Ivanović Zdravko	9.	Buljubašić Meri - gošća
5.	Kuzmanić Damir	10.	Habus Jasna - gošća
			11. Krnić Dubravka - gošća
			12. Ledić Nada - gošća
			13. Majačić Renata - gošća
			14. Pavičić Ljubica - gošća

Klek i jesen se vole ❤

Zagreb Glavni kolodvor – Ogulin – Klek – Ogulin - Zagreb Glavni kolodvor

Krenuli prije svitanja...osvojili Klek...pomaknuli granice...smijali se...gunđali...padali...uživali...stvorili nove uspomene...

Krenuli vlakom, u Ogulin došli busom !???

Dolaskom u Vučić selo počinje uspon na Klek

Osvrt na izlet nekih od gošća :

Duda: „Klek, što reći o Kleku i našem putovanju do vrha?

Znam samo da je vrijedilo nadljudskog napora , svake boli, svakog mišića na mom tijelu kojeg nikad nisam imala, a koje sam otkrila na putu do gore, a još ih i sada bolno osjećam, Danas ni najmanje ne žalim što sam se upustila u tu avanturu, ali taj dan... ponavljam, fizički mi je samo rađanje djece bilo teže! Najteži trenuci su mi bili kad sam se nadala da će biti najlakše, pri spustu... obzirom da smo posljednjih sat i pol hodali po mrklom mraku, a to mi je bila, doslovno, noćna mora... tama i šuma. Ali zato smo imali zvijezde vodilje, našeg Damira i Zvonimira, svaka čast momcima, da nije njih, ne bih ja ni vrha vidjela. Ekipa je za 10 i nadam se da ćete nas se sjetiti kad ćete planirati (puno) manje zahtjevne izlete.“

Iz Vučić sela prema Kneji

Na velikom odmoru igra se košarka

Nastavak puta od Kneje prema Kleku

Jedan od ljepših pogleda na Klek

Odmor nakon strmine

I dok se jedni muče....

....drugi to nose kao od šale

Do samog vrha se treba malo i pomučiti

Meri: „Hrabra ženo, izlet prelijep, osjećaj fantastičan, mislim da je stvarno nešto što se pamti cijeli život. Za početnike (ovakve kao ja), možda kraća ruta, npr. iz Bjelskog (ako se dobro sjećam imena) ili rasporediti kao dvodnevni, prvi dan gore, a onda drugi dan lagano spuštanje. Mi smo zapravo jurili dolje, radi vremena i mraka, a mislim da bi bilo lijepo isto kao i kad smo išli gore, malo zastati, čak ne radi odmora, već više radi uživanja u prirodi, slijeganja lijepih i pozitivnih emocija. Hvala Ti puno još jednom, što si imala vjere u nas i neke granice nam pomaknula”.

Na vrhu Kleka (1182 m)

Curice i Rotar s jednom od "zvijezda vodilja"

Jasna: „ Ja sam jako ponosna na sebe odnosno na nas tri. Obzirom da mi je ovo prvi put da planinarim za ozbiljno oko 1100 m stvarno je pothvat, priroda prekrasna, svježi zrak (čišćenje mojih pušačkih pluća hahaha). Staza zahtjevna, ali opet uz sve tegobe i napore imam osjećaj zadovoljstva, sreće, ponosaIma i mala zamjerka, mislim da si trebala biti skroz s nama pošto si nas ti uvela u sve to. Smatram da smo nas tri bile stvarno poslušne i uporne i da nismo previše zanovijetale, pa stoga kad smo ostale u mraku, bez obzira što kažeš da smo ostale u dobrim rukama, i ti si trebala biti s nama. Ali sve u svemu bilo je super i ja ću ići opet. Hvala ti za još jednu meni novu avanturu.“

Duda sa svojom “zvijezdom vodiljom”

Pauza prije noćnog spuštanja

Povratak prema Kneji

Uhvatio nas mrak

Znakovi ovog puta nisu pomogli

Na željezničkoj stanici u Ogulinu čeka se – autobus!

Super je čuti pohvale, ali i kritike (čine nas boljima). Hvala svima što su bili dio ove avanture.

KLEK - nijedna se hrvatska planina nije usjekla u narodne legende i priče duboko i čvrsto kao Klek. Strma planina nadomak grada Ogulina privlači pogled izdaleka i svojom pojavom zasjenjuje sve što se nalazi u široj okolini. S koje god mu strane prilazili, Klek pokazuje drugo obliće, ali pogled odasvud privlači njegova strma stijena visoka 200 metara, te Klečice, manje stijene osovljene uvij sjeverno od glavnog vrha. Gledan s istoka i juga doimlje se kao usnuli div, kojemu su stijene Klečice noge, a vršna stijena glava. Prema narodnoj predaji vrh Klek je sijelo vještica, koje su svojevrstan simbol Kleka i grada Ogulina. Zbog iznimne krajobrazne i biološke vrijednosti područje površine oko 850 ha zaštićeno je 1971. godine kao značajni krajobraz, a dio je pod zaštitom kao geomorfološki i botanički rezervat.

Klek ima oblik hrpta dugog oko 4 kilometra, a pruža se u smjeru sjeverozapad-jugoistok kao istaknuti greben na istočnim okrajcima Velike Kapele. Svojim se padinama postupno spušta prema ogulinskom polju i dolini Dobre. Od podnožja pa do bila pokriven je šumskim plaštem, dok se oko podnožja planine prostiru široke livade prepune raznobojnoga cvijeća.

Vrhovi Kleka su impozantni, strmi i stjenoviti. Najznačajniji su vrhovi Klečice ili Mali Klek (1058 m,) te Veliki Klek, visok 1182 m. Glavni vrh Kleka je kamena glavica promjera desetak metara, povrh stjenovitih okomica. Budući da pri vrhovima nema šume, oni omogućavaju lijepo vidike prema Bjelolasici, Risnjaku, Ogulinu i jezeru Sabljaci, a za bistrih dana znatiželjni će pogled odlutati sve do Julijskih i Kamniških Alpa u Sloveniji. Klekova vršna stijena bila je prva škola hrvatskih alpinista i u njoj je izведен velik broj prvenstvenih penjačkih uspona, zbog čega se Klek popularno naziva „kolijevkom“ hrvatskog planinarstva. Klek je i prije prvih penjačkih podviga zasluzio važno mjesto u povijesti hrvatskog planinarstva. Poznato je da se na Klek 1838. popeo saski kralj i pasionirani botaničar Friedrich August II., pri čemu mu je društvo pravio pukovnik Josip Jelačić, kasnije hrvatski ban. Nekoliko desetljeća kasnije, ushićen usponom na Klek 1874. godine sveučilišni profesor iz Graza dr. Johannes Frischauf potaknuo je osnivanje Hrvatskog planinarskog društva.

Ogulinski Klek svojom zagonetnom i mističnom pojavom nadahnjuje legende još od najstarijih vremena. Slovenski povjesničar i znanstvenik Johann Weichard Valvasor zabilježio je u 17. stoljeću narodno vjerovanje da se za vrijeme olujnih noći na samom vrhu Kleka, u ponoć, skupljaju vještice, vile i vilenjaci iz cijelog svijeta, a njihovo kolo i vrisak dopiru do samoga grada Ogulina.

Najkraći i najčešći pješački uspon do vrha Kleka počinje u Bjelskom, zaselku Musulinskog Potoka na zapadnom podnožju planine. Za uspon do planinarskog doma pod Klekovom stijenom treba sat vremena, a za dalnjih pola sata stiže se na vrh Kleka. Osim iz Bjelskoga, prema Kleku vode i planinarske staze iz Ogulina i Hreljina. Uspon na Klek nije težak ni naporan, ali se svaki posjet tom moćnom usnulom divu na rubu Velike Kapele, kolijevci hrvatskog planinarstva i carstvu vještica iznad Ogulina, dugo pamti.

Marijana Žnidarec

PODRUČJE IZLETA
Riječko zaleđe – Vela Pliš,
Mlični vrh, Kamenjak, Snježnik,
Guslica, Mirnjak, Planina

Izlet br.	35
Datum:	26.- 27.listopada 2019. g.

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Rotar Željko	6.	Podlipec Biserka
2.	Bratanić Marija	7.	Posarić Vesna
3.	Kos Nevenka	8.	Sardelić Sašenka
4.	Lepan Željka	9.	Žnidarec Marijana
5.	Muštra Mirjana	10.	Bratanić Mihovil
			11. Godec Zdenko
			12. Kuzmanić Damir
			13. Močiljanin Mirko
			14. Grubor Mirjana - gost
			15. Sardelić Marija - gost

26.listopada (subota) – Vela Pliš, Mlični vrh, Kamenjak

Polazak iz Zagreba u 7:00. Vožnja cestom A6 do Delnice, ispijanje kave, dopuna zaliha i nastavak cestom D3 do predjela Škrebutnjak. Krećemo prema Veloj Pliši, te odabiremo Mlični vrh kao nagradno brdo. Sve su to manje posjećeni vrhovi što je šteta jer s njih "pucaju" stvarno prelijepi vidici. Vrijeme je gotovo ljetno pa je izležavanje na travnatim vrhovima potrajalo duže nego obično. S Mličnog vrha se spuštamo na cestu D3 kod raskršća za Kamenjak. Većina se odlučuje na lagani uspon, te se spuštanjem do "birtije" pridružujemo "nemoćnima" i vozačima. Poslije kraće okrjepe vozimo se na Platak u "Mali dom" gdje nas čeka fina večera i spavanje.

Vrijeme hodanja:

Škrebutnjak (730 m) – Vela Pliš (1141 m) 1:30
Vela Pliš – Mlični vrh (1234 m) 1:00
Mlični vrh – raskršće Kamenjak (636 m) 1:30
Kamenjak (837 m) i natrag do "birtije" 1:30
UKUPNO.....5:30

Polazak sa Škrebutnjaka

Na putu prema Veloj Pliši (u pozadini vrh Glog)

Za sat i 30 minuta smo na vrhu

Vela Pliš (1141 m)

Strmi silazak sa Vele Pliši pa uspon na Mlični vrh

Čisti hedonizam na 1234 m (Mlični vrh)

Sve što je lijepo kratko traje – i opet opaki spust s vrha

A onda smo se još uspentrali i na Kamenjak (837 m)

Gladne nahrani, žedne napoji

Zalazak sunca iza Učke – vrijeme za počinak

27.listopada (nedjelja) – Snježnik, Guslica, Mirnjak, Planina

U 7:00 stižemo na dogovoren, fini, obilni i jeftini (20,00 kn) doručak – kava na šanku je uključena u cijenu !? Siti, napiti i manje više u dobrom raspoloženju krećemo prema našem prvom vrhu – Snježnik (1505 m). Vrijeme savršeno, idemo grebenskim putom, pogledi prema moru na jugu i prema Sloveniji na sjeveru. Naziru se čak i Kamniške Alpe. Spuštamo se 50-ak metara do doma koji uvijek izaziva tugu, žalost, razočaranje, nevjericu. Ovo je planinarski izvještaj pa nećemo dalje ništa komentirati.

Ispred "Malog doma" na Platku

Na vrhu Snježnika (1505 m)

"Planinarski dom" na Snježniku

Naš slijedeći cilj – Mirnjak

Uglavnom nastavili smo spust prema Srebrnim vratima, tu su vodiča već počeli dostizati svakakvi "komplimenti" što nije ni čudo, obzirom da je staza jako strma, skliska, poluprohodna zbog klekovine i k tome još loše markirana. Nismo se dali smesti, te smo se hrabro spustili na željeno mjesto i odmah nastavili prema Mirnjaku iliti Lazačkoj glavici. Put se penje kroz šumu, a zadnji dio prije vrha je tipični "velebitski" kamenjar. Nagrada slijedi na vrhu u obliku prekrasnih pogleda prema Risnjaku, Snježniku, Guslici i prema čabarškom kraju.

Ekipa nije baš s veseljem prihvatile ovo spuštanje

A onda kreće "njuranje" zbog uspona

Još malo do vrha

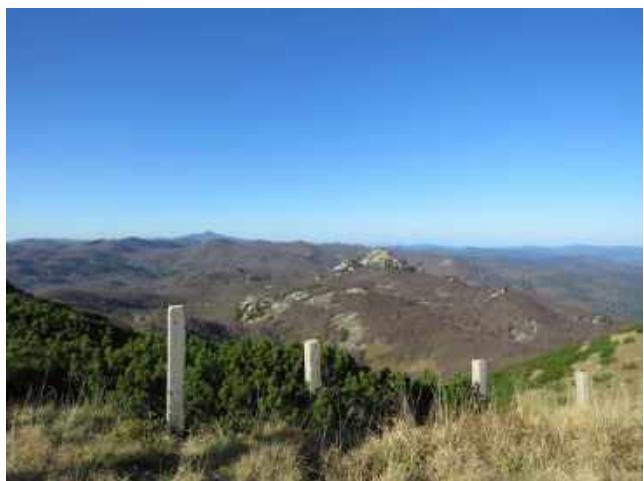

Mirnjak (1425 m) - na vrhu su opet svi dobre volje

Sve što je lijepo kratko traje pa ubrzo nastavljamo prema Guslici gdje nas čeka ugodno iznenađenje. Obnavlja se objekt na vrhu, doduše za potrebe policije i mobilnih operatera, ali bolje išta nego ništa. Već je i prije dolaska na Guslicu došlo do lagane "pobune" među članovima ekspedicije, te se za vrijeme pauze vodila rasprava tko ide do kraja u avanturu, a tko se vraća na Platak.

Put prema Guslici

Izležavanje s puno rasprave na Guslici (1490 m)

Vrh broj 4 u daljini - Planina

Još jedan malo lošije prihvaćen spust niz klekadinu

Nakon više različitih mišljenja, pogotovo od strane ženskog dijela zaključak je slijedeći – idemo svi na Planinu. Već nakon 15-ak minuta hoda mnogi su zažalili na odluci, ali je već bilo prekasno. Naime, spust sa Guslice prema Planini je, rekli bi Bosanci, pravo strm i klizav, srećom ili nesrećom je tu klekovina za koju se možemo hvatati. Nakon pola sata klizanja, borbe s klekovinom i psovjanja vodiča svi sretno “prizemljujemo” na normalniju planinarsku stazu. Slijedi lijepi put kroz šumu do samog podnožja Planine. Većina se odlučuje za uspon od 20-ak minuta do još jednog predivnog vrha. Tu se zadržavamo vrlo kratko i odlazimo kroz šumu do ceste koja od Platka vodi prema Jelencu. Govor tijela mnogih članica i članova je vrlo opasan za vodiča, po grupicama kruže glasine o nekim “drogicama” koje je isti uzeo prije izrade plana izleta, ali kao mnogo puta do sada stvar spašava Janko koji nam je dolaskom blizu mjesta spuštanja skratio put za dobrih pola sata. Spas u zadnji čas. Dolaskom na Platak slijedi munjevito ispitanje piva i kombi za “peglanje” u najkraćem mogućem roku odlazi za Zagreb. Kombi za druženje ostaje na još jednoj rundi, iako i tu već ima više različitih mišljenja. Izlet s prekrasnim vrhovima, s puno pravog planinarenja i s vrlo neobičnom atmosferom tipa “ma sve je to dobro, ali mislim ono.....”.

Vrijeme hodanja:

Platak (1127 m) – Snježnik (1505 m).....	1:30
Snježnik – Mirnjak (1425 m).....	1:30
Mirnjak – Guslica (1490 m).....	1:15
Guslica – Planina (1425 m).....	1:30
Planina – cesta za Platak.....	1:00
UKUPNO.....	6:45

Ajmo reć' da su i na Planini (1425 m) svi opet sretni

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA
Samoborsko gorje -
Japetić,Oštrc,Stari grad Lipovec

Izlet br.	36
Datum:	09.studenog 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>	<u>Sudionici:</u>	
1. Rotar Željko	3. Žnidarec Marijana	5. Kuzmanić Damir
2. Posarić Vesna	4. Godec Zdenko	

Punih pet sati hodali smo na relaciji Šoićeva kuća – planinarski dom “Žitnica” na Japetiću – planinarski dom “Željezničar” na Oštrcu – Stari grad Lipovec – Šoićeva kuća.

Ako je zmazan auto ne mora biti i šofer

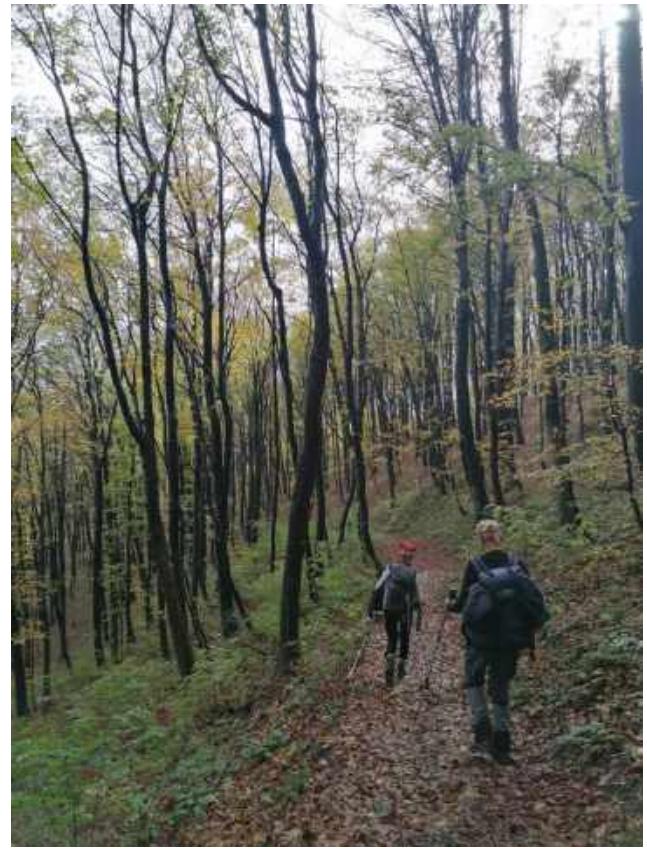
Od “Šojke” kroz mističnu šumu prema Japetiću

Na Japetiću sunce, dva biciklista i pivo

Mala, ali odabrana ekipa kod doma na Japetiću

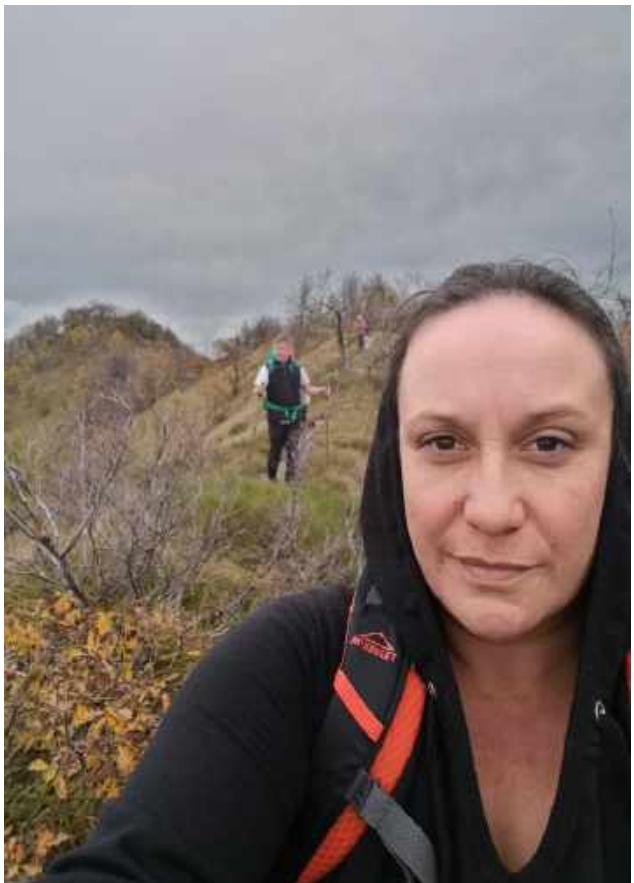

Silazak prema Velikim vratima

Put prema Stražniku pa grebenom
do Oštrca

Nastavljamo drugim grebenom prema Starom gradu.

Žig uvijek dobro dođe

Kaj bum gore, idemo doma...

Stari grad Lipovec nalazi se na vrhu čunjastog brijege, zapadno od Samobora. Godine 1251. Ivan, sin Jaroslava Okićkog, dobiva od kralja Bele IV dozvolu za gradnju kastruma Lipovca. Poslije mijenja nekoliko gospodara, burg je vjerojatno napušten tijekom XVII stoljeća.

Željko Rotar

PODRUČJE IZLETA
Gorski kotar - Špičasti vrh,
Okrugljak

Izlet br.	37
Datum:	24.studenog 2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Božić Krešimir	4.	Posarić Vesna
2.	Guštin Denis	5.	Godec Zdenko
3.	Lepan Željka	6.	Slovenc Marijan
		7.	Šimrak Janko
		8.	Strilić Tomislav - gost
		9.	Tovrlaža Đorđe - gost

Na planinarenje smo krenuli u 7:00. Pauzu za kavu imali smo u Vrbovskom, a potom smo preko Brod Moravica došli do Moravičkih sela. Uz veliku crkvu (koja je otvorena dva puta godišnje) i jednog domoroca mogli smo se uvjeriti u demografsku obnovu Hrvatske. Do Špičastog vrha se dođe za 40 minuta laganog hoda, a na vrhu smo se zadržali taman toliko da polupamo žigove za HPO i GPP.

Kroz maglu do vidikovca na Špičastom vrhu

Špičasti vrh je vrlo atraktivni vrh i vidikovac nad dolinom Kupe koji je ime dobio po svojim strmim stranama. Nalazi se na grebenu koji ga povezuje s Levešnjim vrhom, a odlikuje se neobično lijepim vidicima na dolinu Kupe. U njoj je niz naselja, od kojih su neka na hrvatskoj, a neka na slovenskoj strani. Vrh je malena livada s klupom za odmor.

Obzirom da smo imali dovoljno vremena vratili smo se u Brod Moravice i produžili do Malih Draga odakle smo krenuli na Okrugljak. Do vrha ima oko sat i pol hodanja, isto toliko u povratku. Staza nije naporna. Kako su nas stalno pratili magla i oblaci (bez kiše), na "brzaka" smo obavili lapanje žiga i vratili se u Male Drage. Na povratku smo prezalogajili u Rimu, te se vratili u Zagreb oko 18:00.

Na Špičastom vrhu (702 m)

Okrugljak (886 m)

Krešimir Božić

PODRUČJE IZLETA

Zasavlj – Grmada nad Celjem

Izlet br.	38
Datum:	01.prosinca 2019. godine

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	4.	Zovko Krunoslava
2.	Đuranović Jasenka	5.	Franić Oliver
3.	Posarić Vesna	6.	Godec Zdenko
			7. Kuzmanić Damir
			8. Rotar Željko
			9. Šimrak Janko

Nedjelja, 7 sati, pokret s parkirališta iz Krapinske put drage nam "dežele". Jutarnja kava u Laškom. Janko "okreće rundu". Vozimo se do Zagrada gdje ostavljamo kombi. Oboružani dobrom voljom, krećemo put Zvodnog do ulaza u Hudičev graben. Avantura može započeti. Vode ima, sajle i klanfe cijelu hodnju čine zanimljivijom, osmijesi se ne skidaju s lica, a pada i pokoja fotka. Neki odmah izlaze na FB stranici društva. Red se mora znati. Nažalost, „feratasti“ dio puta ne traje dugo, ali zato smo nagrađeni dobrim komadom uspona pa poneki "dišu na škrge", a neki i "padaju". Čisto da nije dosadno. Petnaest minuta prije vrha stajemo na okrjepu duše i tijela u Pečovniškovoj koći. Veselo je. Još veseliji je zadnji uspon na sami vrh. A na vrhu "tulum" uz zvuke zvona želja. Neki bi rekli, malo smo "makli s pameti". Zadržavamo se ne predugo, ali dovoljno za žigosanje, foto sesiju i zvonariju. Ono što je Šmarca Gora za Ljubljantu, to je za Celje Grmada. Pogled puca na Posavsko "hribovje", Stari dvorac Celje i dio doline Savinje. Na povratku neki zastaju kod koče na još jednu rundu, a oni gladni nastavljaju put Celjske koče. U nekom trenutku svi smo na hrpi. Jede se, pije, puši. Oko tri Janko kaže bilo je dosta, mora se doma! I krenusmo. Put za dolje i nije nešto atraktivn, ali nas brzo dovodi do kombija. Još stajemo na obračun, pa via Croatia uz srce drapatske pjesme s Jankovog cd-a. Kratki rezime: ukupno hodnje oko 4 sata. Svi sretni i zadovoljni. Ma život je lijep!

Prema Hudičevom grabenu

Početak Hudičevog grabena

U Hudičevom
grabenu;
rekreacija po
sajlama i
klinovima

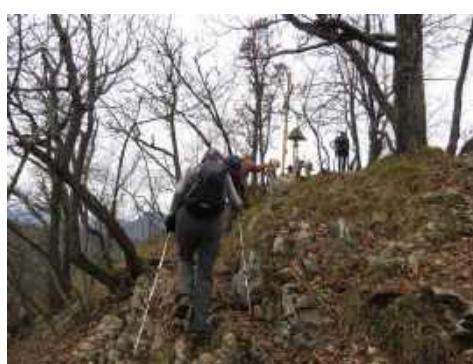
Atraktivnost "grabena" nije upitna

Još malo preko mostića, uz potok i "graben" je obavljen

Pečovniška koča (610 m) i bivak Bavč kod koče

Uz pogled na Celje stižemo na Grmadu

Grmada (718 m)

Celje i Posavsko hribovje s Grmade

← Celjska koča, danas
hotel (651 m)

Grmada s Celjske koče→

Stari grad Celje nekadašnji je dvorac i sjedište grofova Celjskih. Leži na padini uz jugoistočni rub Celja, gdje rijeka Savinja zavija u Lašku dolinu. Najraniji spomen dvorca je 1322. godine, iako neki zapisi o dvorcu datiraju još iz 12. stoljeća. Vjerovatni graditelj je pogranični grof Gunter. Najznačajnije razdoblje dvorca bilo je u 16. stoljeću kada je imao važan strateški položaj i površina mu je iznosila 5.500 m². Izgubivši strateški značaj, vremenom postaje ruševina, a ponovni značaj dobiva u novije vrijeme kada postaje turistička atrakcija i mjesto događanja raznih zabavnih i kulturnih manifestacija.

PODRUČJE IZLETA

Medvednica – iz Stubaka na
Sljeme

Izlet br.	39
Datum:	07.prosinca 2019. godine

<u>Vođa puta:</u>		<u>Sudionici:</u>	
1.	Kuzmanić Damir	8.	Božić Krešimir
2.	Balog Brigita	9.	Bratanić Mihovil
3.	Bratanić Marija	11.	Franić Oliver
4.	Podlipiec Biserka	11.	Gamilec Goran
5.	Posarić Vesna	12.	Godec Zdenko
6.	Žigman Željka	13.	Močiljanin Mirko
7.	Žnidarec Marijana	14.	Oluić Veljko
			15. Pošta Damir
			16. Rotar Željko
			17. Slovenc Marijan
			18. Buljubašić Meri - gost
			19. Krnić Dubravka - gost
			20. Marjanović Sonja - gost
			21. Vukadinović Milenko-gost

Početkom prosinca svake godine održavamo spomen izlet na Medvednicu. Spomen se odnosi na našu dugogodišnju članicu Rujanu koja je dugi niz godina vodila ovaj izlet. Rujana je preminula 2016. godine, ali smo tradiciju tog društvenog izleta zadržali, a koji je povezan sa sjećanjem na nju.

Vrijeme je bilo, reklo bi se najednostavnije, ugodno zimsko. Nema snijega, temperatura oko nule, u početku malo magle, kasnije ugodan sunčani, zimski dan. Vlakom krećemo u 7:33 iz Zagreba prema Stubičkim toplicama. Nakon gotovo sat i pol (!) vožnje stižemo u Stubake. Jutarnja kava je u kavani "Maksimilian" odakle nešto prije 10 sati krećemo prema Medvednici. Ubrzo stižemo na Kapelščak, mjesto posljednje bitke Matije Gupca i njegovih puntara, gdje minutom šutnje odajemo počast našoj Rujani.

Nastavak puta je prema mjestu Pila, gdje na mjestu početka Rusovog pohoda, imamo dužu pauzu uz "iće i piće" iz ruksaka. Hmm, bilo je tu svakojakih domaćih delicija i pića. Dalje idemo stazom odnosno trasom pohoda prema nadstrešnici kod Sv.Križa. Uspon je priličan koji, zahvaljujući lijepom vremenu i dobroj ekipi, svladavamo bez većih problema. Uz nadstrešnicu je kraći odmor pa odlazimo na Srnec odakle Horvatovim stubama nastavljamo uspon prema Hunjki. Nakon prolaska "500 stuba" slijedi još malo strmine koja se lakše svladava uz lijepi pogled na zagorske planine. Iz Stubaka do Hunjke nam je trebalo 3:15 čistog hoda. U planinarskoj kući na Hunjki završava službeni dio izleta, ali zbog lijepog vremena odlučujemo se pješice spustiti na Bliznec. Ne treba niti posebno isticati da je na Hunjki bio duži odmor i malo veća okrjepa.

Oko 16:30 tj. nakon 2 i pol sata, stižemo na Bliznec u vrijeme završetka kratkog zimskog dana.

U vlaku svatko "krati" vrijeme na svoj način, a ima stimulansa za "jačanje"

Dvije "senzacionalne" slike : Svi na okupu!!!

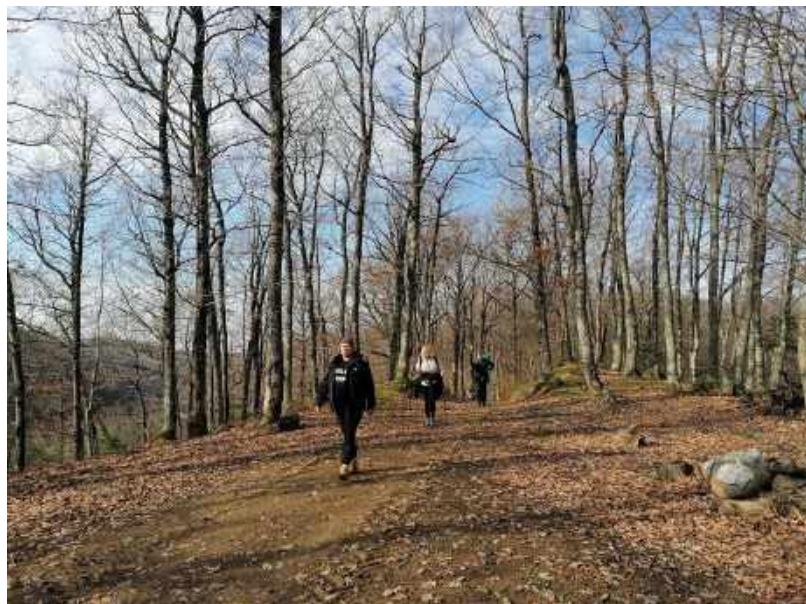
Na
Kapelščaku;
mjestu
posljednje
bitke Matije
Gupca

U Pilama se tradicionalno koriste domaće delicije

Rea prati kako Duda prelazi mostić

Prema Sv. Križu

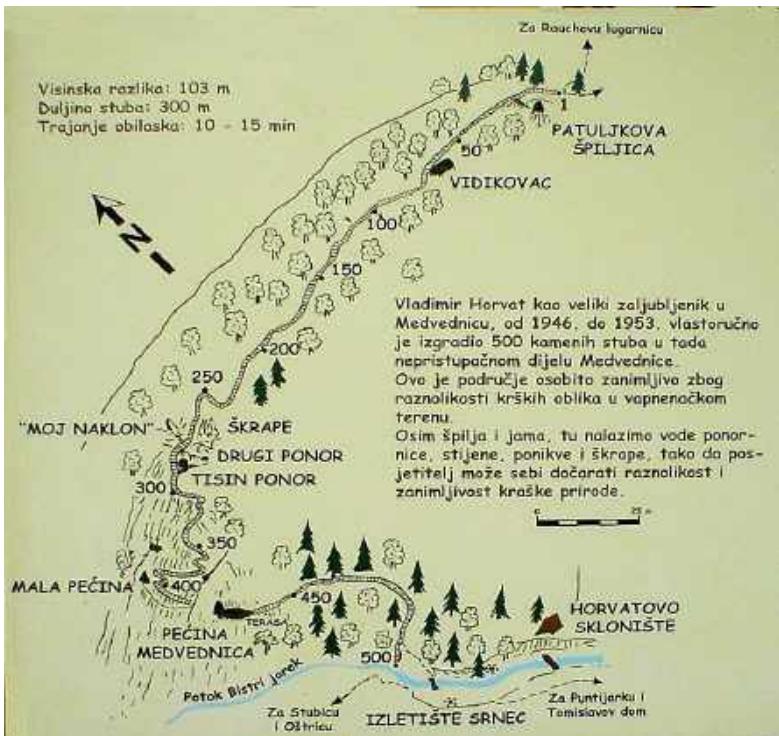
Kod Sv. Križa

Srnec i početak Horvatovih "500 stuba"

Vladimir Horvat (1891.-1962.) je bio planinar, novinar, publicist, fotograf i veliki zaljubljenik u Medvednicu. U razdoblju od 1946.-53. godine vlastoručno je izgradio 500 kamenih stuba na, tada nepristupačnom, kraškom dijelu Medvednice. Horvatove stube su bez sumnje najljepši izletnički objekt na Medvednici izrađen ljudskom rukom, od prirodnog materijala. Za posjet je uredio i špilju Medvednicu, otkrio je još pećinu i nekoliko ponora, a na kraju stuba uredio je izletište s klupama za izletnike i nadstrešnicom za zaštitu u slučaju nevremena i nazao ga Srnec.

Kod spomen ploča Vladimiru Horvatu i njegovom nasljedniku Tomislavu Jutroviću

Kod špilje Medvednica

Na stubama

Izlazak sa stuba

←Majstorsko djelo V.Horvata

Jesu svi prošli Horvatove stube?

Prema Hunjki

U Hunjki

Uvijek nezaboravna vožnja tramvajem

Damir Kuzmanić

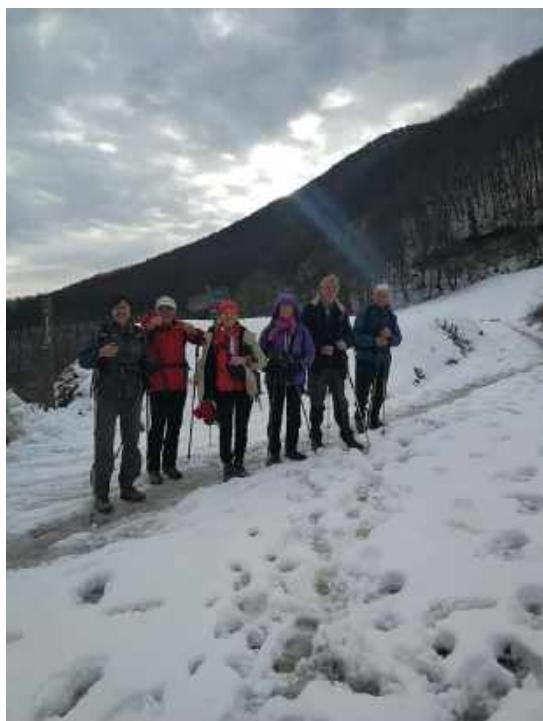
PODRUČJE IZLETA

Hrvatsko zagorje - Ivanščica

Izlet br.	40
Datum:	15.prosinca 2019. godine

Voda puta:	Sudionici:
1. Đuranović Jasenka	4. Zovko Krunoslava
2. Balog Brigita	5. Božić Krešimir
3. Posarić Vesna	6. Godec Zdenko
7. Močiljanin Mirko	

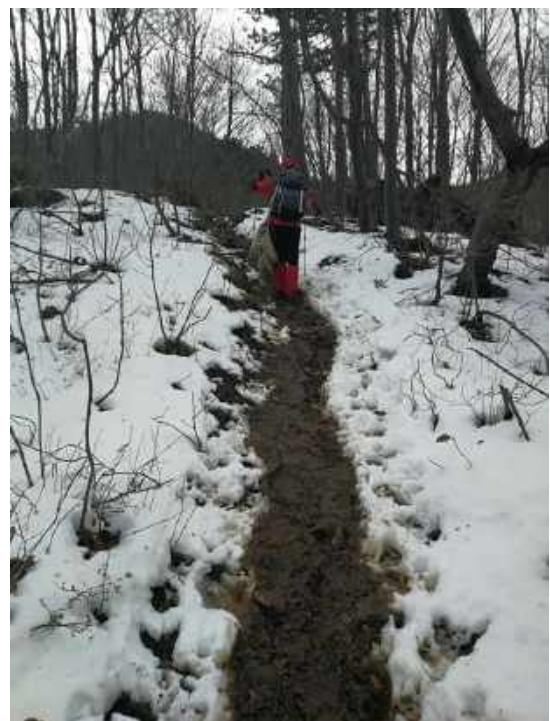
Krenuli smo iz Zagreba u 8 sati. Pauza za kavu bila je u Ivancu, a potom smo otišli u Prigorec gdje je početna točka planiranog uspona na Ivanščicu. Hodnja počinje u 10 sati po stazi "Pionir" koja je prilično strma i velikim dijelom je grebenska. Blata na stazi ima "do koljena", ali to lakše podnosimo od vrlo jakog vjetra koji usporava uspon. Nakon svladavanja strmine stižemo do blažeg dijela staze gdje nas "dočekuje" snijeg i sunce. Do vrha Ivanščice odnosno planinarskog doma stižemo oko 12 sati. U Pasarićevom domu je duži odmor uz ručak pa povratak počinje oko 13:20. Silazak je nešto blaži i do kombija stižemo nešto poslije 17 sati.

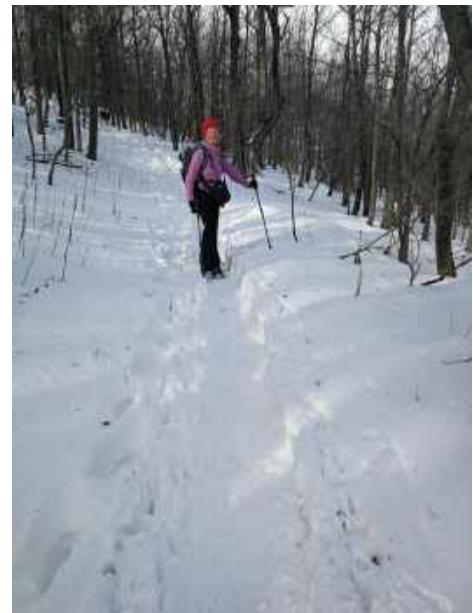
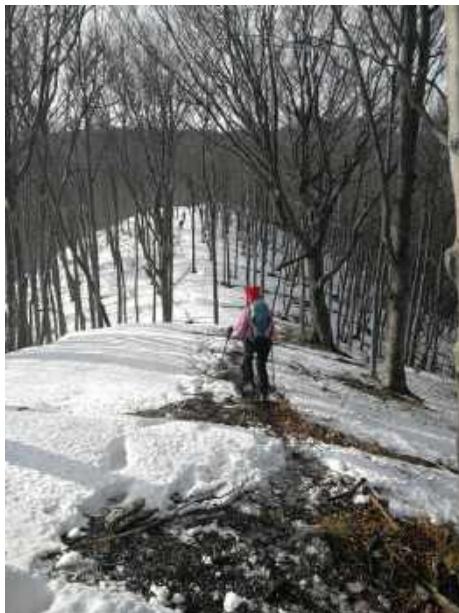

Nema nas
puno, ali
smo hrabri

Blata ima
u izobilju

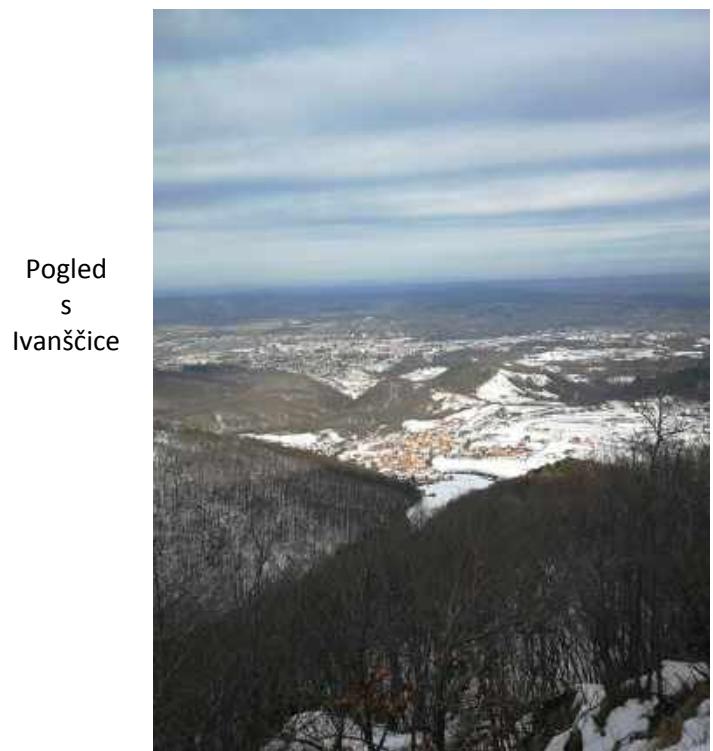

Ima i Božićnog ugođaja

Planinarski dom Pasarićeva kuća (1054 m) sagrađen je 1929. godine, a nazvan je po tadašnjem predsjedniku HPD-a Josipu Pasariću koji je imao velike zasluge za gradnju doma. Za vrijeme 2.svjetskog rata je potpuno devastiran, obnovljen je 1951. godine. Nakon izgradnje ceste do vrha Ivanščice, dom se proširuje i u sadašnjem obliku je uređen 1983. godine. Godine 2003. renoviran je sanitarni čvor i uređeno stalno otvoreno planinarsko sklonište. Dom je potpuno opskrbljen i nalazi se 50 metara od vrha Ivanščice

Pogled
s
Ivanščice

Vraćamo se u Prigorec

Jasenka Đuranović

PODRUČJE IZLETA
Medvednica – Polnočka na
Sljemenu

Izlet br.	41
Datum:	24.prosinca 2019.godine

Voda puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	4.	Haberle Miljenko
2.	Đuranović Jasenka	5.	Pošta Damir
3.	Žigman Željka	6.	Maravić Željka -gost
		7.	Plašić Branka-gost
		8.	Stiblik Višnja-gost
		9.	Šepić Slađana-gost

U 20:15 krećemo po "Bikči" put "Runolista". Noć kao stvorena za hodanje. Na Njivicama su ljudi gladni i žedni... Stajanka poduža... Svi su veseli... Iz mraka nailazi Priša i sin mu... Ipak kreću dalje nakon kraće stanke. A i nama je vrijeme za poć jer nas Stari već čeka u župnom dvoru... Uspon, dva, tri i eto nas na stazi 16 kojom ubrzo stižemo na "Runolist". Noć je zvjezdana, a pogled na Zagreb "razvaljuje"... Dom ne radi pa hitamo k jaslicama na fotografiranje... Red je red... Ove godine Isusek je u tišini.. Krećemo prema crkvi... U ponoć počinje polnočka i uz pjesmu slavimo rođenje Isuseka... Vjetar je nemilosrdan, ali mi prkosimo... Hitamo u župni dvor na grijanje, a i glad čini svoje... Na stolu ko' na Božić ujutro.

U 2:15 krećemo po Leustekovoj dolje... Vjerujem da će svi biti do 5 u krevetu i carstvu snova...

Sretan Božić!!!

Ho ho hoooo...

Na početku Bikčevičeve staze

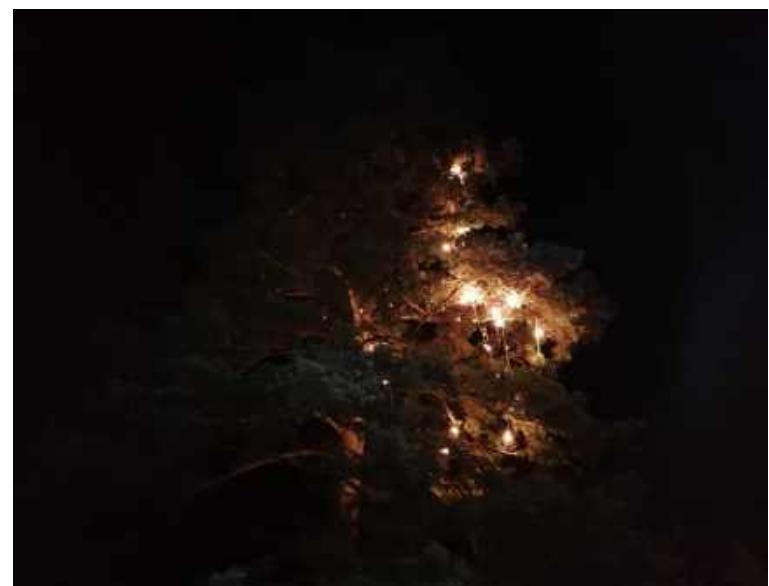
Poveli smo i Djeda Mraza

Na Njivicama je zavladala "strašna" glad

S lampama je korak lagan i siguran

Sljeme je puno lijepih Božićnih detalja

Polnoćka ili Misa polnoćka katoličko je misno slavlje kojim započinje Božić. To je jedna od najsvečanijih misa u godini i slavi se u pola noći 24. na 25. prosinca u čast rođenja Isusa Krista. Prije Polnoćke obično se izvodi prigodan božićni program, a za čitanje Evanđelja, od starine se izabire Lukin izvještaj o rođenju Isusa u Betlehemu za vrijeme cara Augusta. Tijekom Polnoćke pjevaju se božićne pjesme kao primjerice "Radujte se narodi" ili "Tiha noć".

Slikanje kod Sljemenskih jaslica je skoro obvezno na Polnoćki

Polnoćka je u Kapelici Majke Božje Sljemenske

Nakon Polnoćke uživamo u toplini Župnog dvora

Moj Zagreb, tak imam te rad

Sa ničim na svijetu te mjenjal ja nebi,
moj Zagreb, tak imam te rad.
Svoj dom i veselje sam našel vu tebi,
za mene najljepši si grad.
Vse vugle ti poznam, vse vulice znam,
vu tebi sam sretan i nikad sam.
Pa gdi god bum u svijetu, ja popeval
bum rad,tu malu popevku poslušaj sad.

Vu mojemu srcu najljepši si grad,
moj Zagreb, tak imam te rad

Marijana Žnidarec

PODRUČJE IZLETA
Pohorje – Rogla (Pot med krošnjami)

Izlet br.	42
Datum:	29.prosinca.2019. godine

Vođa puta:		Sudionici:	
1.	Žnidarec Marijana	9.	Zovko Krunoslava
2.	Aralica Gorana	10.	Žigman Željka
3.	Bratanić Marija	11.	Bratanić Mihovil
4.	Đuranović Jasenka	12.	Franić Oliver
5.	Guštin Denis	13.	Globočnik Jura
6.	Lepan Željka	14.	Godec Zdenko
7.	Muštra Mirjana	15.	Pošta Damir
8.	Posarić Vesna	16.	Rotar Željko
			17. Soljačić Marko
			18. Šimrak Janko
			19. Marjanović Sonja-gošća
			20. Plašić Branka – gošća
			21. Vidović Ružica – gošća
			22. Kordić Krešo – gost
			23. Miličević Ante – gost
			24. Perkov Damir - gost

Na put prema Sloveniji krenuli smo u 7:00 s parkinga u Krapinskoj 45. Janko je odabrao put preko Huma na Sutli što se pokazalo dobrom rješenjem jer na granici nije bilo nikoga, osim institucija MUP-a i carine. Na Roglu smo stigli nakon dva i pol sata vožnje. Gore nas je dočekala masa skijaša, 20-ak cm snijega i jak vjetar pa smo se smrzli gotovo isti čas. Brzo smo krenuli hodati prema Lovrenškim jezerima i nakon 15-ak minuta oštrog hodanja došli smo na snježnu, sunčanu livadu, te se ubrzo ugrijali. Vrijeme je sunčano i pogledi prema Alpama su savršeni. Nakon sat i pol hodanja stižemo na Lovrenška jezera. Sva jezerca su smrznuta, malo se pravimo hrabri pa hodamo po ledu, malo se fotkamo i žurimo prema domu na Pesku. Do tamo nam treba slijedećih sat i pol. U domu imamo pauzu od sat vremena koju koristimo za obnavljanje energije. Nakon okrjepe krećemo natrag prema Rogli gdje nas čeka "Pot med krošnjami". Put je izuzetno atraktivni, hodamo drvenom stazom koja je izvedena na visini od oko 20 metara od tla, a završava na razglednom tornju visine 37 metara s kojeg puca pogled na sve strane. Put smo maksimalno ubrzali jer se ekipa već dobrano smrzla. Brzo se ukrcavamo u vozila i vraćamo se prema Zagrebu. Stanku za piće i obračun troškova napravili smo u Rogaškoj Slatini, a u metropoli smo stigli u 19:00.

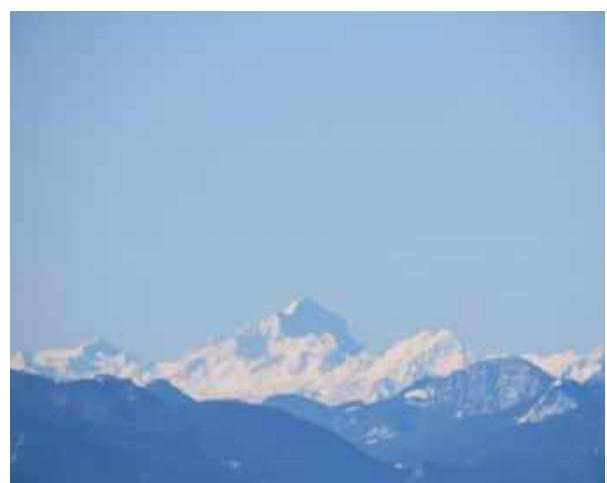
Stigli smo na Roglu

Na putu prema Lovrenškim jezerima

Pauza za rakiju

Uživamo u pogledu na Alpe

Lovrenška jezera smrznuta među klekovicom

Ženska ljubav

Ljubav u braku

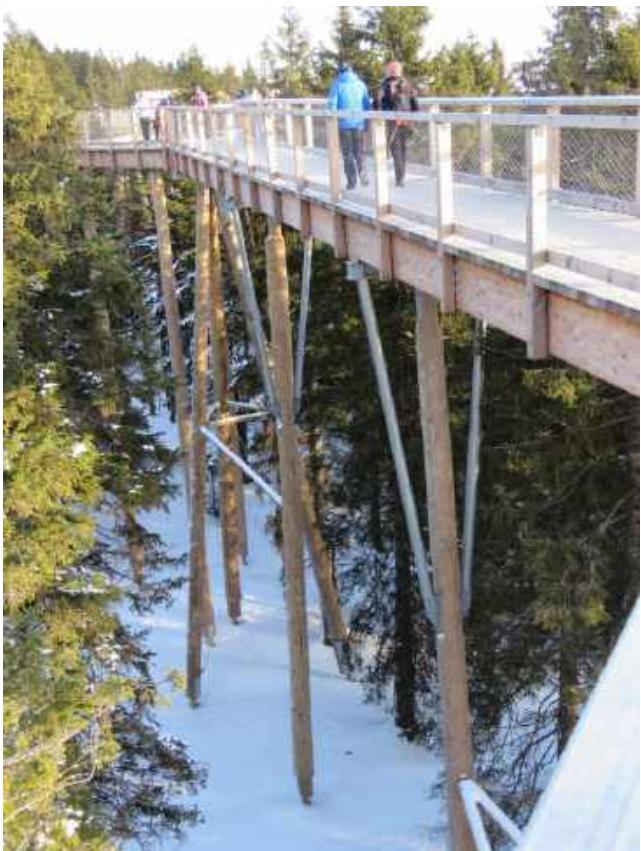
Preko potočića do doma na Pesku...

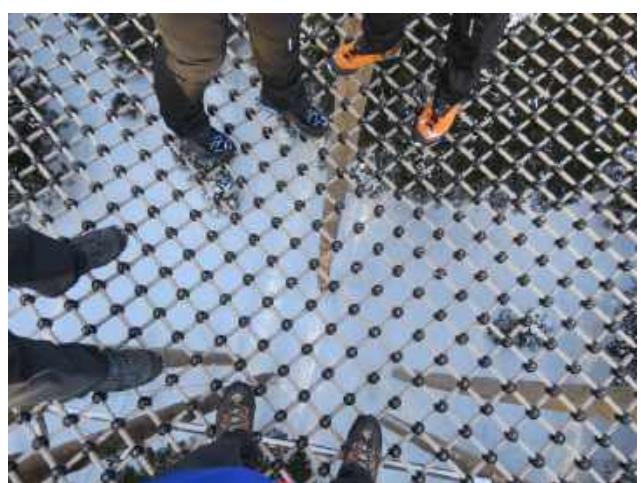
....i povratak na Roglu

Idemo "med krošnje"

Ima tu i ponešto adrenalina

Na vrhu razglednog tornja

Marijana Žnidarec

X. ANALIZA DRUŠTVENIH IZLETA

I ČLANOVI DRUŠTVA PREMA BROJU SUDJELOVANJA NA IZLETIMA

Redni broj	Ime i prezime	Broj izleta
1.	Zdenko Godec	35
2.	Vesna Posarić	34
3.	Marijana Žnidarec	22
4.	Jasenka Đuranović	20
5.	Mihovil Bratanić	19
6.	Željko Rotar	19
7.	Marija Bratanić	18
8.	Damir Kuzmanić	17
9.	Oliver Franić	15
10.	Gorana Aralica	14
	Janko Šimrak	14
12.	Krešimir Božić	14
13.	Stjepan Ferin	10
	Veljko Oluić	10
15.	Krunoslava Zovko	10
16.	Damir Pošta	9
17.	Zdravko Ivanović	9
18.	Željka Lepan	9
19.	Mirjana Muštra	8
	Biserka Podlipec	8
21.	Brigita Balog	8
	Željka Žigman	8
23.	Svetlana Todorović	7
24.	Sašenka Sardelić	7
25.	Marijan Slovenc	7
26.	Miljenko Haberle	7
27.	Mario Podhraški	6
28.	Mirko Močiljanin	6
29.	Ana Zulim	5
30.	Maja Veseli	5
31.	Denis Guštin	4
32.	Mara Pušić	4
33.	Zvonimir Veber	4
	Zvonimir Tilić	4
35.	Ivan Petković	3
36.	Zrinka Marija Salkić	3
	Nevenka Kos	3
38.	Dubravka Fabbri	3
	Josipa Geček	3
	Romana Oluić	3
	Krešimir Kranjčević	3
	Hrvoje Gold	3
43.	Valdi Kalafatić	2
	Verica Nevolić	2
	Karmela Psarić	2
	Bojana Sever	2

47.	Gordana Abramović	2
	Josipa Geček	2
	Sanja Hobar	2
	Nedeljka Hrnčić	2
	Gita Hudetz	2
	Višnjica Janković	2
	Luca Ledić	2
	Marina Topić	2
	Juraj Globočnik	2
	Duško Hobar	2
	Bogomir Hrnčić	2
	Željko Jurman	2
	Ronald Schreiner	1
60.	Božana Budimir	1
	Tea Pavkov	1
62.	Ana Ljubičić	1
63.	Josipa Dvoraček	1
	Željka Fajdetić	1
	Marija Fleiss	1
	Nevenka Gračan	1
	Ingegart Kuzmanić	1
	Dubravka Lepan	1
	Emilija Novak	1
	Slavko Adam	1
	Božidar Bradač	1
	Goran Gamilec	1
	Nikola Grubišić	1
	Arsen Lans	1
	Artur Lans	1
	Boris Lepan	1
	René Lisičar	1
	Marko Soljačić	1
	Josip Užarević	1
	Marko Vrančić	1
81.	Živko Zelenbrz	1

Popis završava s rednim brojem 81. što znači da je toliko naših članova sudjelovalo na društvenim izletima odnosno **73** posto od ukupnog članstva. Na nijednom društvenom izletu nije sudjelovalo 30 članova odnosno 27 posto.

II SUDIONICI IZLETA KOJI NISU ČLANOVI DRUŠTVA

Na **4 izleta** sudjelovala je: Marija Sardelić;

Na **3 izleta** sudjelovala je : Ružica Vidović;

Na **2 izleta** sudjelovali su : Meri Buljubašić, Mirjana Grubor, Zoran Kalafatić, Dubravka Krnić, Višnja Kuzmanović, Borka Livada, Sonja Marjanović, Branka Plašić, Tomislav Strilić;

Na **1 izletu** sudjelovali su: Goran, Badža, Maja Đapić, Jasna Habus, Dejan Janković, Krešo Kordić, Iva Kranjčević, Štefica Krizmanić, Darko Latin, Nada Ledić, Antun Lukinac, Renata Majačić, Željka Maravić, Ante Milicević, Ljubica Pavičić, Damir Perkov, Petar Petković, Branka Pintar, Mirjam Rac, Višnja Stiblik, Slađana Šepić, Bruno Šibl, Đorđe Tovrloža, Milenko Vukadinović, Dragica Vuković, Štefica Zajec.

Na društvenim izletima ukupno je sudjelovalo **36** osoba koje nisu članovi Društva.

Na izletima je ukupno sudjelovalo **526** osoba odnosno prosječno sudjelovanje po izletu je **12,5** osoba (526/42) što je za **7,8 posto više** od ostvarenja u 2018. godini.

III SUDIONICI PO IZLETU

Red. broj	Područje izleta	Vodstvo i organizacije	Broj studio- nika	Broj dana
1.	Podravina -novogodišnji pohod po Ludbreškoj obilaznici	Marijana Žnidarec	16	1
2.	Medvednica -Horvatov pohod na Lipu	Vesna Posarić	7	1
3.	Gorski kotar -zimski uspon na Viševicu	Željko Rotar	14	1
4.	Dolenjska-Cvičkov pohod	Brigita Balog	9	1
5.	Hrvatsko zagorje -Stazama Gupčevih puntara	Damir Kuzmanić	18	1
6.	Lika -Plitvička jezera, Oštari i Tupi Medvjedak	Jasenka Đuranović	20	1
7.	Goriško, Notranjsko i Snežniško hribovje -Krim	Marijana Žnidarec	9	1
8.	Samoborsko gorje i druženje članstva na Poljanicama	Marijana Žnidarec	27	1
9.	Istra -Veliki Planik, Šikovac, Sisol	Željko Rotar	14	2
10.	Slavonija -Papuk	Marijana Žnidarec	9	2
11.	Gorski kotar -Lukovdol, Lovnik, Orlove stijene, Zeleni vir	Krešimir Božić	15	1
12.	Gorski kotar -Bjelolasica	Zdenko Godec	3	1
13.	Lika/Dalmacija -Zir, Trtar	Damir Kuzmanić	18	2
14.	Medvednica -27. Rusov pohod	PD „ENT“	41	1
15.	Gorski kotar -Burni Bitoraj	Oliver Franić	14	1
16.	Gorski kotar -Zagradski vrh	Jasenka Đuranović	18	1
17.	Samoborsko gorje -pohod HPD „Japetić“	Biserka Podlipec	4	1
18.	Velebit -Bojinac, Vidakov kuk	Zdravko Ivanović	17	2
19.	Gorski kotar -Kapelski planinarski put	Mihovil Bratanić	8	2
20.	Karavanke -Košuta	Mihovil Bratanić	9	2
21.	Hrvatsko primorje -otok Krk	Damir Pošta	8	1
22.	Gorski kotar -Samarske stijene	Željko Rotar	10	1

23.	Julisce Alpe-Martuljški slapovi	Jasenka Đuranović	8	1
24.	Bosna i Hercegovina-Čvrsnica,Vran	Krunoslava Zovko	4	3
25.	Julisce Alpe-Bavški Grintavec, Jalovec	Mihovil Bratanić	9	5
26.	Predalpsko područje-od Ermanovca do Blegoša	Zdenko Godec	8	1
27.	Austrija-klisura Bärenschützklamm	Marijana Žnidarec	15	1
28.	Julisce Alpe-Montaž, ferrata Centennario	Veljko Olujić	7	3
29.	Gorski kotar-izvor Kupice, Veliki Drgomalj	Željko Rotar	21	1
30.	Medvednica-od Petrićeve na Puntijarku	Željko Rotar	9	1
31.	Medvednica-Sa tri gore ori se jeka	Marijana Žnidarec	9	1
32.	Hrvatska/Srbija-Fruška gora	Oliver Franić	8	4
33.	Predalpsko područje-Andraški pohod	Damir Kuzmanić	7	1
34.	Gorski kotar-Klek	Marijana Žnidarec	14	1
35.	Riječko zaleđe-Vela Pliš, Mlični vrh, Kamenjak, Snježnik, Guslica, Mirnjak, Planina	Željko Rotar	15	2
36.	Samoborsko gorje-Japetić, Oštrc, Lipovec	Željko Rotar	5	1
37.	Gorski kotar-Spičasti vrh, Okrugljak	Krešimir Božić	9	1
38.	Zasavlje-Grmada nad Celjem	Marijana Žnidarec	9	1
39.	Medvednica-iz Stubaka na Sljeme	Damir Kuzmanić	21	1
40.	Hrvatsko zagorje-Ivanščica	Jasenka Đuranović	7	1
41.	Medvednica-Polnočka na Sljemenu	Marijana Žnidarec	9	1
42.	Pohorje-Rogla (Pot med krošnjami)	Marijana Žnidarec	24	1

H R V A T S K A.....29 izleta, 35 dana ;

S L O V E N I J A.....9 izleta, 14 dana ;

I T A L I J A.....1 izlet, 3 dana;

A U S T R I J A,1 izlet, 1 dan;

B O S N A I H E R C E G O V I N A.....1 izlet, 3 dana;

S R B I J A.....1 izlet, 4 dana.

U K U P N O.....42 izleta, 60 dana.

IV IZLETI PO PODRUČJIMA (dani)

HRVATSKA

Medvednica	6
Podravina	1
Gorski kotar	11
Samoborsko gorje	3
Dalmacija	1
Hrvatsko zagorje	2
Hrvatsko primorje	1
Velebit	2
Istra	2
Lika	2
Riječko zaleđe	2
Slavonija	2
UKUPNO	35

SLOVENIJA

Dolenjska	1
Zasavlje	1
Predalpsko područje	2
Goriško,Notranjsko,Snežniško	1
Julisce Alpe	6
Karavanke	2
Pohorje	1
UKUPNO	14

ITALIJA

Julisce Alpe	3
--------------	---

BOSNA I HERCEGOVINA

Čvrsnica, Vran	3
----------------	---

AUSTRIJA

Bärenschützklamm	1
------------------	---

SRBIJA

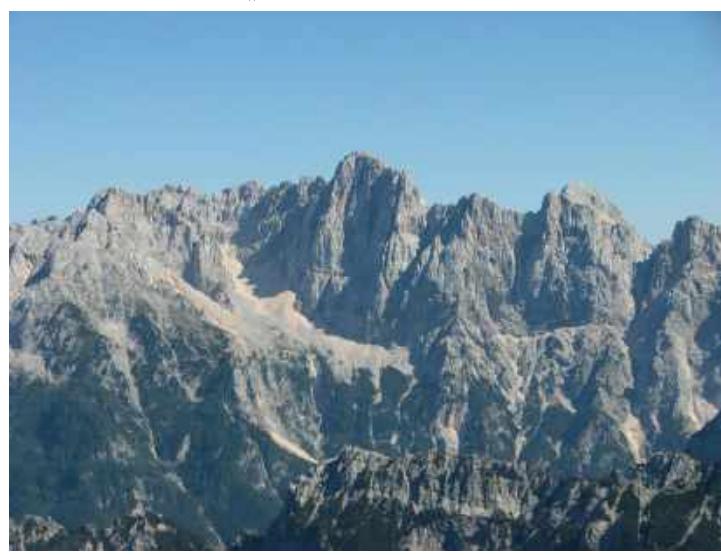
Fruška gora	4
-------------	---

Na izletima smo ukupno bili **60 dana** (2018. godine 69 dana) odnosno 1,4 dana po izletu što je za 6,7 posto manje od ostvarenja u 2018. godini.

V VODIČI

Redni broj	Vodič	Broj izleta	Broj dana	Broj sudionika
1.	Marijana Žnidarec	10	11	141
2.	Željko Rotar	7	9	88
3.	Damir Kuzmanić	4	5	64
4.	Jasenka Đuranović	4	4	53
5.	Mihovil Bratanić	3	9	26
6.	Oliver Franić	2	5	22
7.	Krešimir Božić	2	2	24
8.	Zdenko Godec	2	2	11
9.	Veljko Oluić	1	3	7
10.	Krunoslava Zovko	1	3	4
11.	Zdravko Ivanović	1	2	17
12.	Brigita Balog	1	1	9
13.	Damir Pošta	1	1	8
14.	Vesna Posarić	1	1	7
15.	Biserka Podlipac	1	1	4
16.	PD „ENT“ *	1	1	41
UKUPNO		42	60	526

*Rusov pohod - evidentirani su samo članovi PD „ENT“.

U 2019. godini imali smo 15 vodiča i organizatora. Oni su organizirali i vodili izlete:

Brigitte

Krešo

Frenki

Jasenka

Oliver

Zdenko

Zdravimir

Damir

Oluja

Biba

Vesna

Damir

Željac

Kruna

Fina

Hvala im na trudu i strpljenju!!!

XI. MARKACISTIČKA SEKCIJA

U našem Društvu djeluje markacistička sekcija, a članovi su: **Mihovil Bratanić, Miljenko Haberle, Zdravko Ivanović, Damir Kuzmanić, Željko Rotar, Ronald Schreiner, Krunoslava Zovko i Marijana Žnidarec.**

Planinarski putovi u Hrvatskoj označeni su crveno-bijelim markacijama, te planinarskim putokazima i oznakama. Uređivanje i održavanje planinarskih putova obavljaju markacisti organizirani u markacijstičkim sekcijama ili komisijama planinarskih društava. Njihov rad usklađuje Komisija za planinarske putove HPS-a, a pojedina društva su zadužena za neke putove ili dionice putova.

Markacistička aktivnost našeg Društva obuhvaća putove 41 i 42 na Medvednici koji pokrivaju dio Medvednice od Gornje Bistre prema planinarskom domu "Grafičar" i Činovničkoj livadi, te na srednjem Velebitu put na Budakovo brdo. Također, od otvaranja planinarske obilaznice "Najviši vrhovi hrvatski županija" 2006. godine obvezni smo održavati putove koje smo tada označili, osim puta na Lisku na Fruškoj gori čije održavanje je 2016. godine preuzele PD "Cibalija" iz Vinkovaca. U obvezi su ostali putovi na : "bezimeni vrh" na Žumberku, Čavić brdo na Zrinskoj gori (Banovina) i na vrh Ravne gore u Hrvatskom zagorju. Također, prema potrebi, izrađujemo i postavljamo žigove (metalne) kao zamjena za oštećene ili otuđene žigove na nekim županijskim vrhovima.

Aktivnost u 2019. godini

Tijekom godine organizirali smo četiri markacističke akcije. Uređivali smo putove i obnavljali markacije na Velebitu, Žumberku, Hrvatskom zagorju i Medvednici.

1."bezimeni vrh" na Žumberku, 9. lipnja

Cilj akcije bio je postavljanje novog žiga na "bezimenom vrhu" (postojeći je "zagonetno" nestao) i obnova markacija odnosno čišćenje staze od visoravn Kaštanica preko vrha do spoja sa stazom Karlovačke obilaznice. U akciji su sudjelovali : Zdravko Ivanović, Damir Kuzmanić i Željko Rotar.

Putokazi na Maličevom krču

Postavljanje žiga na "bezimenom vrhu"

Žig je postavljen

Na spoju s Karlovačkom obilaznicom

2. Ravna gora u Hrvatskom zagorju, 6. srpnja

Cilj akcije je bila obnova markacija i čišćenje kružne staze od prijevoja Vraca preko vrha Ravne gore (novo ime je Carski kamen) i šumarske kuće "Korenska voda" ponovno do prijevoja Vraca. Na vrhu je promijenjena natpisana ploča i učvršćen metalni žig. U akciji su sudjelovali : Vesna Posarić, Zdravko Ivanović i Damir Kuzmanić.

Imamo sve što nam treba

Vrijedni markacisti

Učvršćivanje žiga→

Postavljanje natpisne ploče↓

Vrh je "sređen"

3. Velebit – Budakovo brdo, 9. do 11. kolovoza

Cilj akcije bio je postavljanje putokaza na putu od Premužičeve staze prema Budakovom brdu i na Budakovom brdu, te obnova markacija i staze. Također su obnovljene markacije i uređena staza koja ide od Premužičeve staze na Solilo i preko Ripinovca do podnožja Visibabe.

Cijeli program financiran je sredstvima fondova Europske unije uz koordinaciju s HGSS Gospić. U akciji su sudjelovali : Marijana Žnidarec, Zdravko Ivanović, Krešimir Kranjčević, Damir Kuzmanić, Željko Rotar, Marko Soljačić i Janko Šimrak.

Smještaj je bio u planinarskoj kući „Vila Velebita“
u Baškim Oštarijama

Priprema za akciju

Prvi putokaz je postavljen

Markiranje od Premužićeve staze prema Solilu

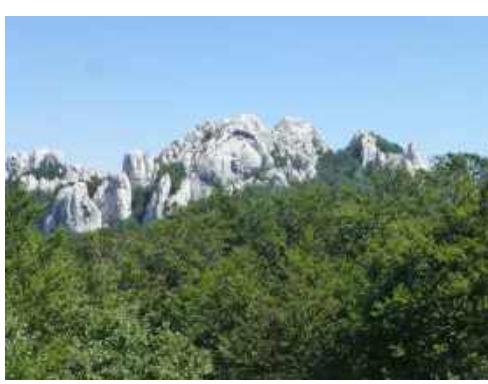

Ukopan je putokaz na Solilu

Budakovo
←brdo

Ukopan
je putokaz na
Budakovom
brdu→

←Bačić kuk

Markiranje od Ripinovca do podnožja Visibabe

Zasluženi roštaj u „Vili Velebita“

4. Medvednica, staza 41, 20. rujna

Cilj akcije bila je obnova markacija i čišćenje staze 41 na potezu od lugarnice Oštrica do Bistranskog sedla ispod planinarskog doma „Grafičar“. U akciji su sudjelovali : Mihovil Bratanić, Zdravko Ivanović i Damir Kuzmanić.

Dobra priprema je važna

Novi putokaz na početku staze kod Oštrice

Čišćenje staze

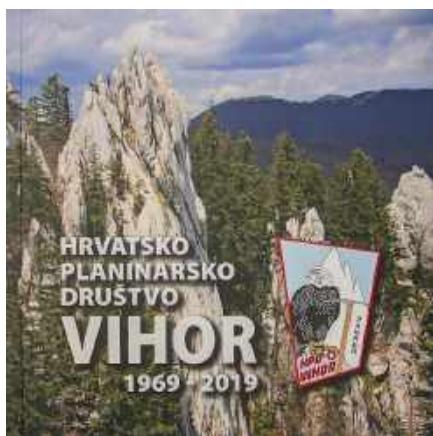
Kod donje
stanice
skijaške
Žičare

Završetak
akcije kod
„Grafičara“

XII. AKTIVNOSTI ČLANOVA

XII.-1. PROSLAVA 50. GODIŠNICE OSNIVANJA I RADA HPD „VIHOR“ IZ ZAGREBA

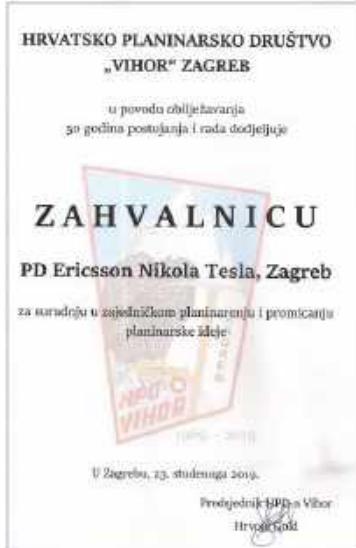

U subotu 23. studenog 2019. godine Planinarsko društvo „Vihor“ iz Zagreba proslavilo je 50 godina osnivanja i aktivnog doprinosa planinarstvu u Hrvatskoj. Mnogi članovi „Vihora“ su bili aktivni u planinarskoj organizaciji, istaknuti, vodiči, markacisti, alpinisti... jednostavnije rečeno svih ovih godina u svakom području planinarstva važno mjesto i ulogu imali su „vihoraši“. Poseban značaj imalo je Društvo u istraživanju i označavanju Bijelih i Samarskih stijena gdje su i nastali poznati planinarski putovi : „Vihoraški“ i „Kapelski planinarski put“ o kojima i danas vode brigu.

Svečanost je održana u Znanstveno-učilišnom kampusu na Borongaju pred više od 200 članova i gostiju iz drugih planinarskih društava.. Pozdravne riječi i prezentacija rada „Vihora“ predstavio je predsjednik Društva Hrvoje Gold. Podijeljena su brojna priznanja, posebno članovima koji su bili osnivači Društva, davne 1969. godine, a prezentirana je i prigodna jubilarna knjiga o Društvu. Uz pojedinačna priznanja podijeljena su i priznanja odnosno zahvalnice planinarskim društvima za „suradnju u zajedničkom planinarenju i promicanju planinarske ideje“. Među 5 planinarskih društava koja su dobila zahvalnice je i naše Društvo, a zahvalnicu je u ime Društva preuzeo Damir Kuzmanić.

Cjelokupnu svečanost i zajedničko druženje uveličao je Pjevački zbor HPD „Vihor“ koji je izveo nekoliko poznatih i popularnih planinarskih pjesama.

Svečanost je završila prigodnom, više nego obilnom zakuskom. Naše Društvo predstavljali su: Željka Lepan, Ronald Schreiner i Damir Kuzmanić.

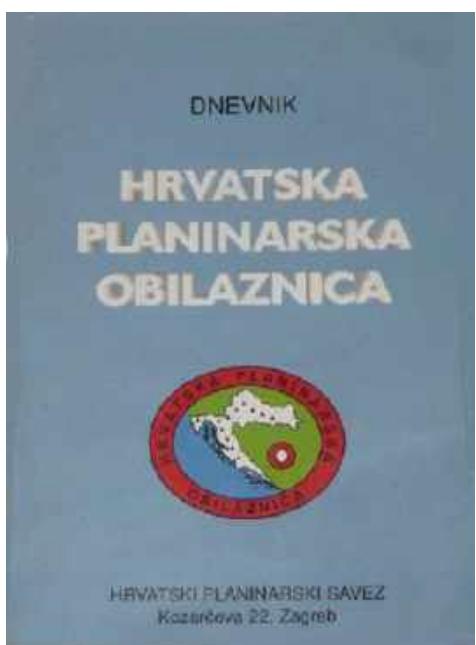
Pjevački zbor „Vihora“ i podjela priznanja i zahvalnica

Kao što je to uobičajeno na planinarskim „feštama“, završetak je uz pjesmu i obilnu ponudu raznih delicija ☺.

XII.-2. HRVATSKA PLANINARSKA OBILAZNICA I VELEBITSKI PLANINARSKI PUT

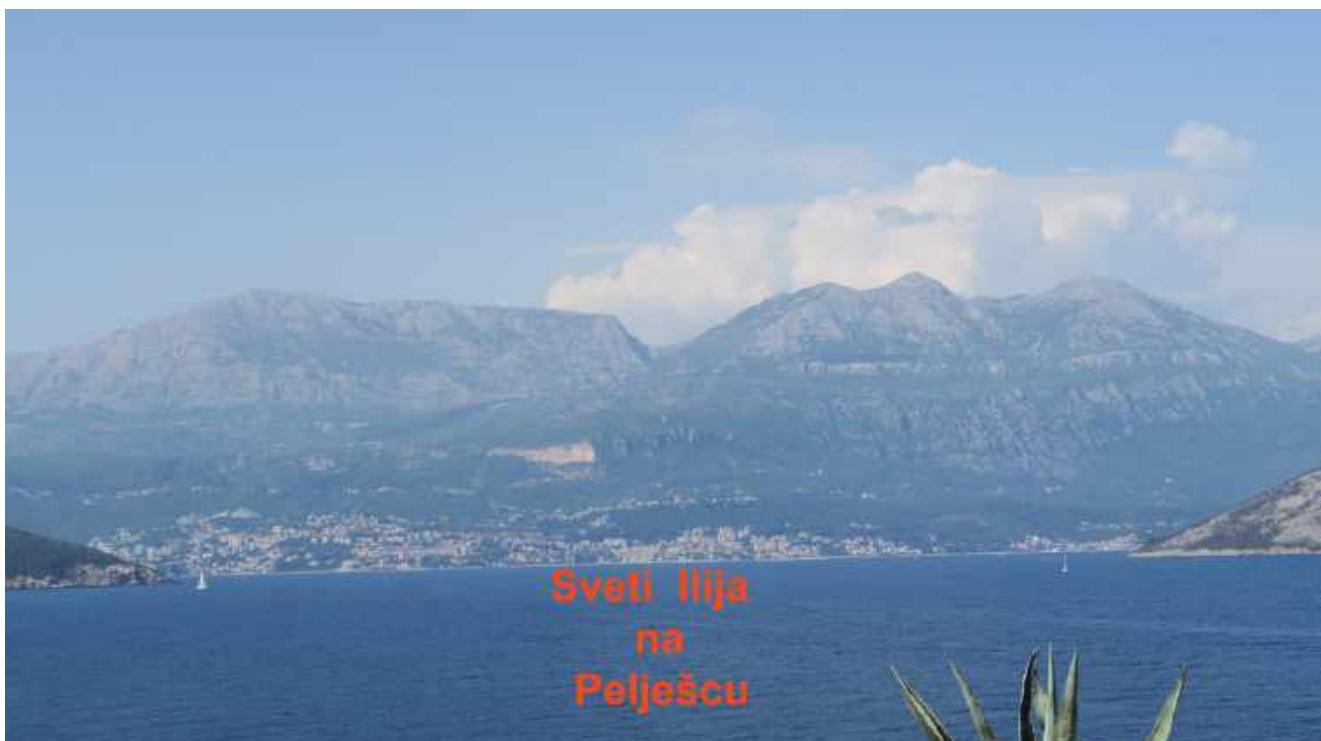

Najznačajnija planinarska obilaznica je **Hrvatska planinarska obilaznica** koja obuhvaća skoro sve planinske dijelove naše Domovine. Obilaženje planinarskih obilaznica je duga tradicija našeg Društva i uvijek u svakoj generaciji naših članova bilo je planinara kojima su obilaznice bile način djelovanja u planinarstvu. Mnoga odredišta ne bismo, možda posjećivali, da nije bilo naših «transverzalaca» koji su zbog ljubavi prema žigovima i značkama predlagali mnoga planinarska odredišta koja inače, vjerojatno ne bi posjetili iz razloga što za njih ne bi niti znali.

Hrvatska planinarska obilaznica ima posebnu težinu u planinarskim krugovima čak i za one planinare kojima obilaznice nisu najvažnije u planinarstvu. Gotovo da nema značajnijeg planinarskog odredišta kojeg ne obuhvaća popularni «HPO». Kao nastavak nekadašnje obilaznice «Po planinama SR Hrvatske» obnovljena je 2000. godine i kroz četiri izdanja dopunjavana

planinskim vrhovima. U prva dva izdanja bilo je 135 kontrolnih točaka, u trećem izdanju (ožujak 2005. godine) dodano je 13 kontrolnih točaka, a u četvrtom izdanju (travanj 2007. godine) dodane su još tri točke. Danas HPO ima 154 kontrolne točke kojima su obuhvaćeni gotovo svi značajniji planinarski ciljevi u Hrvatskoj.

Priznanja za obilazak podijeljena su na 6 stupnjeva : brončana, srebrna i zlatna značka, te posebno priznanje za obiđenih 100 točaka, visoko priznanje za obiđenih 125 točaka i najviše priznanje za obiđenih 150 točaka. Dakle, za najviše priznanje mogu se ispustiti četiri vrha odnosno točke !

U prvom dijelu programa dodijeljene su posthumno zahvalnice dugodišnjim pročelnicima Komisije Jasni Kosović i Tomislavu Pavlinu, te predsjedniku HPS-a Darku Berljaku i dopredsjednici Jadranki Čoklici. O radu i djelu Jasne i Tomislava govorio je naš član i njihov dugogodišnji suradnik **Ronald Schreiner**.

O radu Komisije i, općenito, o markacistima i održavanju putova govorio je član Komisije **Boris Bjedov** s posebnim naglaskom na volonterski i samozatajni rad markacista.

Informaciju s pregledom statističkih podataka o obilaznicima HPO u 2019. godini prezentirala je **Marijana Žnidarec**, članica Komisije i administratorica obilaznice, članica i predsjednica našeg Društva. Uz pljesak i čestitke svakom dobitniku uručeno je 45 posebnih, 34 visoka i 18 najviših priznanja. Uz priznanja, ove godine dodijeljeno je i 288 značaka. Budući da se radi o najznačajnijoj hrvatskoj planinarskoj obilaznici, za naše Društvo posebno je značajno da je administratorica Marijana Žnidarec koja je ove godine za svoj rad dobila priznanje kao najbolja dužnosnica u HPS-u. Priznanje i pohvale njenom radu, ujedno su i priznanje našem Društvu.

Podjela priznanja za 2019. godinu (posebno, visoko i najviše) održana je 21. prosinca u Amfiteatru Fakulteta prometnih znanosti na Borongaju uz prigodni program i zajedničko druženje. Organizator je bio Hrvatski planinarski savez odnosno Komisija za planinarske putove.

Svečanost je počela nastupom pjevačkog zbora HPD "Vihor", a potom su se dobitnicima i prisutnim sudionicima obratili pročelnica Komisije **Bernarda Huzjak** i predsjednik Izvršnog odbora HPS-a **Darko Grundler**.

Sudionici svečanosti

Podjela priznanja

Ove godine od naših članova nije nitko dobio jedno od tri najviša priznanja HPO, a značke je dobila Marijana Žnidarec (brončanu, srebrnu i zlatnu).

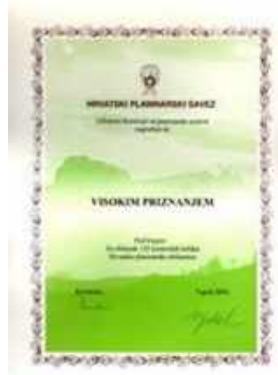
Na kraju 2019. godine naše Društvo ima **60** priznanja Hrvatske planinarske obilaznice različitog stupnja, i to:

Najviše priznanje (6)

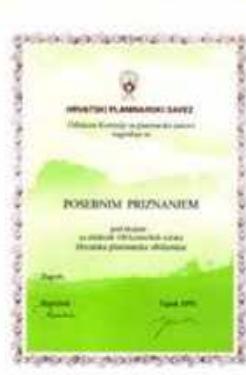
Damir Kuzmanić
Zdenko Godec
Željka Lepan
Miljenko Haberle
Zdravko Ivanović
Željko Rotar

Visoko priznanje (8)

Miljenko Haberle
Željka Lepan
Damir Kuzmanić
Zdenko Godec
Zdravko Ivanović
Željko Rotar
Mirjana Atanasov
Mirjana Muštra

Posebno priznanje (9)

Miljenko Haberle
Jolanda Matica
Željka Lepan
Damir Kuzmanić
Zdenko Godec
Zdravko Ivanović
Željko Rotar
Mirjana Muštra
Mirjana Atanasov

Zlatna značka (10) -

Miljenko Haberle, Jolanda Matica, Željka Lepan, Damir Kuzmanić, Zdenko Godec, Zdravko Ivanović, Željko Rotar, Mirjana Muštra, Mirjana Atanasov, Marijana Žnidarec.

Srebrna značka (12) -

Miljenko Haberle, Jolanda Matica, Željka Lepan, Damir Kuzmanić, Nevenka Gračan, Damir Bezuh, Zdenko Godec, Željko Rotar, Mirjana Atanasov, Zdravko Ivanović, Mirjana Muštra, Marijana Žnidarec.

Brončana značka (15) –

Ivan Ivančić, Antun Željko Matišin, Miljenko Haberle, Mirjana Kanjuh, Jolanda Matica, Damir Bezuh, Zdenko Godec, Željka Lepan, Damir Kuzmanić, Nevenka Gračan, Mirjana Atanasov, Željko Rotar, Zdravko Ivanović, Mirjana Muštra, Marijana Žnidarec.

Velebitskog planinarskog puta (VPP) i pri tome su dodijeljene zahvalnice HPS-a planinarskim društvima i pojedincima koji su dali značajan doprinos nastanku i održavanju najvažnije planinarske obilaznice na Velebitu. Zahvalnice povodom obljetnice VPP-a dijeljene su u srpnju ove godine na Alanu, a na ovu svečanost pozvani su oni koji nisu bili na srpanjskoj svečanosti.

O povijesti Velebitskog planinarskog puta govorio je naš član **Ronald Schreiner** koji je vodio, uz potrebna objašnjenja, podjelu zahvalnica, a koje su uručivali **Jadranka Čoklica, Darko Grundler i Marijana Žnidarec.**

Velebitski planinarski put uspostavljen je 4. srpnja 1969. godine nakon dvogodišnjeg pripremnog razdoblja. Idejni začetnik i organizator aktivnosti pri uspostavi puta bio je Željko Poljak. Svečano otvorenje upriličeno je ispred planinarskog doma na Zavižanu koji je i sam tada otvoren nakon obnove. Svečanosti je nazočilo oko 400 planinara.

VPP je uzdužna planinarska staza Velebitom koja je od ishodišta na Zavižanu do cilja u Paklenici duga stotinjak kilometara i povezuje najljepše predjele Velebita. Prvo izdanje dnevnika obilaznice sadržavalo je 17 kontrolnih točaka. Tijekom Domovinskog rata prolaz VPP-om nije bio moguć, a poslije rata je prvobitna trasa dijelom promijenjena. Obnovljena trasa Puta otvorena je 17. lipnja 2000. godine na Zavižanu u sklopu obilježavanja 125. obljetnice organiziranog hrvatskog planinarstva uz poticaj i pripremu Tomislava Pavlina i suradnika. Posljednje izdanje dnevnika otisnuto 2012. godine ima 21 kontrolnu točku. O popularnosti i značenju Velebitskog planinarskog puta najviše govori podatak o posjećenosti. Od osnutka do danas prošlo ga je preko 2300 obilaznika.

Za izuzetne zasluge pri organizaciji sveukupnih markacijskih aktivnosti na Velebitskom planinarskom putu, uz tridesetak planinarskih društava, zahvalnicu je dobilo i naše društvo

– „**Ericsson-Nikola Tesla**“. Na obilježavanju i održavanju VPP-a i prilaznih putova zahvalnice su pojedinačno dobili naši sadašnji i bivši članovi: **Miljenko Haberle, Jolanda Matica i Franjo Ričković.**

Spomen na
50. godišnjicu
Velebitskog
planinarskog
puta

Današnja
knjižica Velebitskog
planinarskog puta

Zahvalnicu za Društvo primila je predsjednica Marijana, naša "Fina"

Naši zaslužni "farbači" VPP-a : Miljenko Haberle i Franjo Ričković-Sivko

Četiri "zvijezde" svečanosti

Ima razloga za zadovoljstvo

Na kraju "slavljenički" razgovori

Ronald Schreiner
Damir Kuzmanić

XII.-3 IZLETI NAŠIH ČLANOVA

XII.-3.1. AZORI (PORTUGAL)

Od 02. do 12. siječnja 2019. godine na Azorima (Portugal) su boravili naši članovi : Verica Nevolić, Oliver Franić i Zdenko Godec. Organizator putovanja bilo je Hrvatsko planinarsko društvo "Zagreb-Matica".

Azori/ Azorski otoci su portugalsko otočje i istoimena autonomna regija u sjevernom Atlantiku površine 2346 km², s 243 000 stanovnika. Otoči su vulkanskog porijekla i uzdižu se s atlantskog hrpta formirajući niz u dužini od otprilike 600 km. Istoču se tri grupe, a glavni otoci su: Flores i Corvo na sjeverozapadu, Faial, Pico, São Jorge, Graciosa i Terciera u središtu, São Miguel i Santa Maria na jugoistoku. Za Azore su znali i posjećivali ih Kartazani u starom vijeku, Arapi i Normani u srednjem vijeku, a u prvoj polovici 14. st. i denoveški pomorci. Ponovno

su ih otkrili 1427. god. portugalski pomorci. Tijekom cijelog novog vijeka Azori su bili su postaja za prekoceanske brodove. U vrijeme oba svjetska rata služili su kao pomorska i zračna baza Saveznika.

Vinogradi koji su pod zaštitom UNESCO-a

Pico (2351 m), najviši vrh Portugala na koji zboga jakog vjetra nismo mogi ići (ne daju renderi)

Na otoku Pico

Glavni grad Azora – Ponta Delgada

Obilazak Zelenog i Plavog jezera, najvažnijih slatkovodnih resursa

↔↑ Na otoku São Miguel

Obilazak Lisabona, glavnog grada Portugala ↑→

Zastava Azora

Zdenko Godec

XII.-3.2. DOLOMITI DI BRENTA (Italija)

Od 20. do 27. srpnja 2019. godine u Dolomitima su boravili naši članovi : Gorana Aralica, Ingegart Kuzmanić, Mirjana Muštra, Biserka Podlipec, Sašenka Sardelić, Oliver Franić, Zdenko Godec, Zdravko Ivanović, Željko Rotar, te članovi PD "Vihor" koji su istovremeno i naši članovi: Marija Bratanić, Nevenka Kos, Mihovil Bratanić i Hrvoje Gold. Organizator putovanja bilo je Planinarsko društvo "Vihor" iz Zagreba.

Na ferrati Gustavo Vidi

Na ferrati Dei Fiori

←Passo Presena→

S ferrate Migotti

Kaskade Nardis

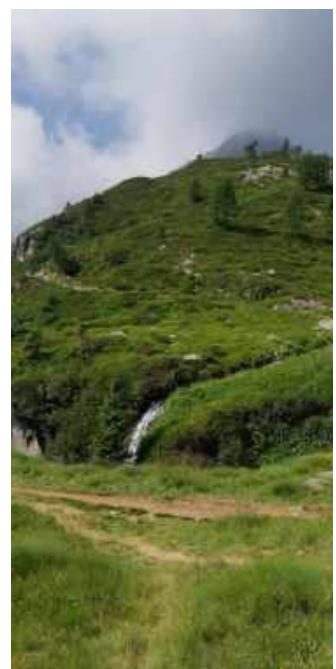

Putokazi na " 5 jezera "

Jezero Ritorto (2055 m)

Jezero Lambin (2324 m)

Oko
Pejo
Quota
3000 m

←Na ferrati Bozetto

Monte Vioz (3645 m)

Ferrata Alfredo Benini→

Ingegart Kuzmanić, Zdenko Godec, Željko Rotar

XII.-3.3. KIRGISTAN (trekking) – kanjon Skaska, Jeti Oguz, Telery, Alakul, Tash Rabat

Od 16. do 31. srpnja 2019. godine u Kirgistanu su boravili naši članovi : **Damir Kuzmanić** i **Veljko Oluić**. Organizator putovanja bila je slovenska agencija “Trek-trek” iz Ljubljane.

Kirgistan je kontinentalna država u srednjoj Aziji. Graniči s Kazahstanom, Kinom, Tadžikistanom i Uzbekistanom. Površina zemlje je 198.500 km² i ima 5,2 milijuna stanovnika. Preko 70% stanovništva su Kirgizi, ostali su Uzbeci i Rusi. Reljef je brdovit (najveći dio unutar planinskog lanca Tjen Shan) i preko 80% površine je iznad 1500 mm/v. Na sjeveru zemlje je veliko slano jezero Isyk-Kul, drugo najveće planinsko jezero na svijetu (poslije jezera Titicaca). Od 1918. godine Kirgistan je dio Sovjetskog saveza, a poslije njegovog raspada 1991. godine Kirgistan prvi puta u svojoj povijesti postaje samostalna država. Nakon raspada Sovjetskog saveza propada veći dio industrije tako da danas glavninu gospodarstva čini poljoprivreda i nomadsko stočarstvo.

Minaret Burana iz 9. stoljeća

Skaska – veliki kanjon Kirgistana

Kroz dolinu Tsvetov uz rijeku Jeti Oguz

←↑Prijelaz Telery na 3801 m

Prema jezeru Ala-Kul

Jezero Ala-kul na 3560 m

S jezera Ala-Kul na prijelaz Ala-Kul 3890 m

Jezero Issyk-Kul

Tash Rabat (3260 m), postaja Svilenog puta

Jahanje do 3400 m uz odgovarajući odmor

Damir Kuzmanić

XII.-3.4. VISOKI ATLAS (MAROKO)

Od 15. do 26. lipnja 2019. godine u Maroku su boravili su naši članovi : **Verica Nevolić, Oliver Franić i Zdenko Godec**. Organizator putovanja bilo je Hrvatsko planinarsko društvo "Zagreb-Matica".

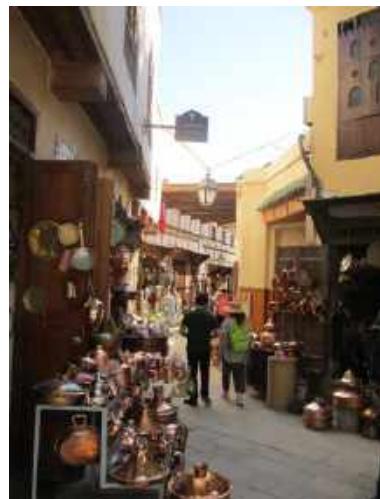
Maroko je parlamentarna monrahija u sjeverozapadnpoj Africi. Izlazi na Sredozemno more i Atlantski ocean, a od Europe ga odvaja Gibraltarski tjesnac. Površina zemlje 458.730 km² i ima 33 milijuna stanovnika. Glavni grad je Rabat s oko 600.000 stanovnika. U Maroku se govori arapskim i berberskim jezikom koji prevladava u planinskim dijelovima zemlje. Ime zemlje potječe od bivše prijestolnice Marakeš što znači "Božja zemlja" na berberskom jeziku.

Prvi stanovnici bili su Berberi još u drugom tisućljeću pr.n.e. Tijekom 7.stoljeća dolaze arapski osvajači koji su utemeljili dinastiju Alavita koja i danas vlada Marokom. Od 1912. godine Maroko je francuski protektorat do 1956. godine kada postaje samostalna država.

Kroz Maroko, Alžir i Tunis u dužini od 2300 km prolazi planinski lanac Atlas, njegov najviši vrh Jbel Toubkal (4167 m) je u Maroku.

Fes, kraljevski grad, „Meka zapada”, osnovan 789. godine

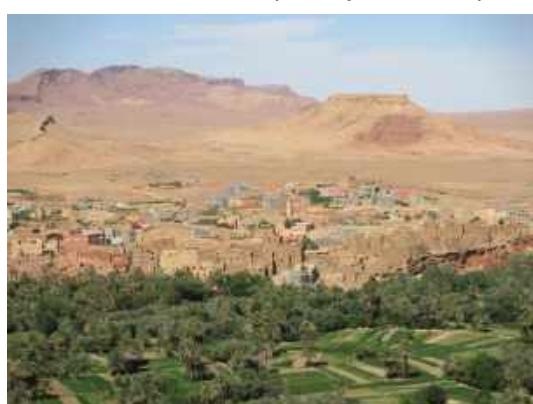

Moulay Idris, jedini okrugli minaret u Maroku

U pustinjskom kampu Erg Chebbi

Grad Tinerhir (1280 m)

Tvrđava Ait Ben Haddou Ksar poznata kao mjesto snimanju mnogih filmova
Prijevod Tizi n'Tichka na 2260 m→

Prema Toubkalu

Planinarska kuća Neltner na 3270 m

Uspon prema vrhu→

Jbel Toubkal (4167 m), najviši vrh Atласа i sjeverne Afrike

Zdenko Godec

XIII. ČLANSTVO

Redni broj	Prezime i ime	Član od :
1.	ABRAMOVIĆ GORDANA	2019.
2.	ADAM SLAVKO	1992.
3.	ARALICA MARTINoviĆ GORANA	2014.
4.	ATANASOV MIRJANA	2007.
5.	BAČIĆ ANA	2002.
6.	BAČIĆ MARIJA	1980.
7.	BALOG GROZDEK BRIGITA	2004.
8.	BEZUH DAMIR	1988.
9.	BIONDIĆ ANĐELA	2019.
10.	BIONDIĆ SLAVKO	2019.
11.	BIONDIĆ TOMA	2019.
12.	BOŽIĆ KREŠIMIR	2005.
13.	BRADAČ BOŽIDAR	2012.
14.	BRATANIĆ MARIJA	2013.
15.	BRATANIĆ MIHOVIL	2012.
16.	BUDIMIR BOŽANA	2012.
17.	ČANADI NIKOLA	2019.
18.	DVORAČEK JOSIPA	2000.
19.	ĐURANOVIĆ JASENKA	2014.
20.	FABBRI DUBRAVKA	2007.
21.	FAJDETIĆ ŽELJKA	2005.
22.	FERIN STJEPAN	1988.
23.	FILIPČIĆ DAŠA	2004.
24.	FLEISS MARICA	2019.
25.	FRANIĆ OLIVER	2013.
26.	GAMILEC GORAN	2016.
27.	GEČEK BRIGITA	2019.
28.	GEČEK HRUPAČKI JOSIPA	2019.
29.	GEČEK JOSIP	2019.
30.	GLOBOČNIK JURAJ	2016.
31.	GODEC ZDENKO	2004.
32.	GOLD HRVOJE	2010.
33.	GRAČAN NEVENKA	2001.
34.	GRUBIŠIĆ BRANKA	1980.
35.	GRUBIŠIĆ NIKOLA	1980.
36.	GUŠTIN DENIS	2009.
37.	HABERLE MILJENKO	1988.
38.	HOBAR DUŠKO	2017.
39.	HOBAR SANJA	2017.
40.	HRNČIĆ BOGOMIR	1999.
41.	HRNČIĆ NEDELJKA	1999.
42.	HUDETZ GITA	2019.
43.	IVANOVIĆ ZDRAVKO	2003.
44.	JANKOVIĆ LEA	2019.
45.	JANKOVIĆ VIŠNJICA	2019.
46.	JURMAN ŽELJKO	2015.
47.	KALAFATIĆ VALDI	2017.
48.	KOS NEVENKA	2010.

49.	KRANJČEVIĆ KREŠIMIR	2010.
50.	KUZMANIĆ ANA	1989.
51.	KUZMANIĆ DAMIR	1989.
52.	KUZMANIĆ INGEGART	1992.
53.	KUZMANIĆ OLUIĆ ROMANA	1993.
54.	LANZ ARSEN	2009.
55.	LANZ ARTUR	2015.
56.	LEDIĆ LUCA	2016.
57.	LEPAN BORIS	2011.
58.	LEPAN DUBRAVKA	2006.
59.	LEPAN ŽELJKA	1993.
60.	LISIČAR RENÉ	2016.
61.	LJUBIČIĆ ANA	2016.
62.	MOČILJANIN KATICA	2010.
63.	MOČILJANIN MIRKO	2009.
64.	MUŠTRA MIRJANA	2004.
65.	NEVOLIĆ VERICA	1987.
66.	NOVAK EMILJA	2001.
67.	OLUIĆ VELJKO	1994.
68.	PARAGIS IGOR	2016.
69.	PAVKOV-KELLER TEA	2019.
70.	PEJAR TEA	2016.
71.	PERLETA FRANO	2016.
72.	PETKOVIĆ IVAN	2016.
73.	PETKOVIĆ VIŠNJA	1987.
74.	PODHRAŠKI MARIO	2014.
75.	PODLIPEC BISERKA	2001.
76.	POSARIĆ JURIŠIĆ VESNA	2015.
77.	POŠTA DAMIR	2014.
78.	PSARIĆ KARMELA	2004.
79.	PULJIZ IVAN	2019.
80.	PULJIZ RENATA	2019.
81.	PUŠIĆ MARA	2004.
82.	RADOVANOVIC VANJA	2004.
83.	RADOVANOVIC VEDRAN	2005.
84.	RADOVANOVIC ZRINKA	2008.
85.	RAMLJAK EDUARD	1989.
86.	ROTAR ŽELJKO	2007.
87.	RUČEVIĆ TANJA	2018.
88.	SALKIĆ MARIJA	2007.
89.	SARDELIĆ SAŠENKA	2003.
90.	SCHREINER RONALD	2002.
91.	SEVER BOJANA	2010.
92.	SLOVENC MARIJAN	1982.
93.	SOLJAČIĆ MARIN	2017.
94.	SOLJAČIĆ MARKO	2017.
95.	ŠIMRAK JANKO	1998.
96.	TILIĆ ZVONIMIR	2009.
97.	TIŠLJAR KRUNOSLAV	2005.
98.	TIŠLJAR RUŽICA	2013.
99.	TODOROVIĆ SVJETLANA	2017.
100.	TOPIĆ MARINA	2011.

101.	UZELAC BOŽICA	2016.
102.	UZELAC MILAN	2016.
103.	UŽAREVIĆ JOSIP	2019.
104.	VEBER ZVONIMIR	1973.
105.	VESELI MAJA	2019.
106.	VRANČIĆ MARKO	2019.
107.	ZELENBRZ ŽIVKO	2015.
108.	ZOVKO KRUNOSLAVA	2008.
109.	ZULIM AMIDŽIĆ ANA	2018.
110.	ŽIGMAN ŽELJKA	2015.
111.	ŽNIDAREC MARIJANA	2016.

Zanimljivosti o članstvu

U Društvu je 60 žena i 51 muškarac.

Prosječna starost članstva je 53,9 godina.

U odnosu na prošlu godinu mlađi smo za 3 godine odnosno za 5,3 posto.

U 2019. godini smo primili 18 novih članova, ali 14 prijašnjih članova nije

produžilo članstvo za tekuću godinu pa se time za 4 povećao broj članova.

Prosječna dužina trajanja članstva je 12,3 godina.

Od osnutka Društva 1973. godine član je : Zvonimir Veber.

XIV. PLAN IZLETA ZA 2020. GODINU

R.B	MJESEC	DATUM	PODRUČJE IZLETA	VODSTVO /ORGANIZAC/ TELEFON
1.	<i>Siječanj</i>	05. 12. 19. 26.	Samoborsko gorje Slavonija: 22. zimski uspon Novskim brdom Gorski kotar : zimski uspon na Viševicu Dolenjska : 25. Cvičkov pohod	Vesna Jurišić Posarić 091/5177-926 Marijana Žnidarec 091/520-0002 Brigita Balog Grozdek 091/6266-952 Brigita Balog Grozdek
5.	<i>Veljača</i>	02. 09. 15. 23. 29.	Hrvatsko zagorje: Toplički pješački prsten + kupanje Krapinske toplice Banovina: Hrastovička gora Škofjeloško pogorje: Lubnik Zasavsko hribovje: Hom, Mrzlica, Šmohor Druženje PD "ENT"	Janko Šimrak 091/415-3652 Oliver Franić 091/151-4023 Željko Rotar 098/371-255 Vesna Jurišić Posarić Marijana Žnidarec
10.	<i>Ožujak</i>	07. 15. 22. 29.	Gorski kotar: Hahlići ,Fratar, Čunina glava, Dnič Gorenjsko, Notranjsko i Snežniško hribovje: Čaven ,Mali Golak Gorenjska: Kropa, Jamnik Dolenjska : Pohod po Viridinovoј poti	Zdenko Godec 091/224-6074 Željko Rotar Marijana Žnidarec Damir Kuzmanić 091/529-2075
14.	<i>Travanj</i>	04. 13.	Lika: Kremen Hrvatsko Primorje: Staza kamenih stupi	Krešo Božić 091/618-4346 Marijana Žnidarec
15.		18.	Medvednica : 28. Rusov pohod	PD "ENT"
16.		25. - 26.	Velebit: Kiza, Ljubičko brdo	Željka Lepan
18.	<i>Svibanj</i>	01. 02. 03. 09. - 10. 17. 23. - 24. 30. - 31. 28. - 31. Alt.	Dalmacija: Biokovo Sjeverni Velebit: Zavižan, Krajačev kuk, Veliki Kozjak, Korenski vrh Gorski kotar: Tuhobić, vrh Preradović Velebit: Šatorina, Veliki Golić Gorski kotar: izvor Kupe, Loška stijena Dalmacija: otok Vis	Marijana Žnidarec Zdravko Ivanović 098/178-6256 Željko Rotar Marijana Žnidarec Željko Rotar Krešo Božić
24.	<i>Lipanj</i>	06. 14. 20. - 22. 27. - 28.	Gorski kotar: Kobiljak Dolina Soče BiH: Visočica, Treskavica Heiligenblut: po okolici Grossglocknera (Sharek, Hochtor, glecher)	Vesna Jurišić Posarić Jasenka Đuranović 099/1964-691 Mihovil Bratanić 098/561-678 Janko Šimrak
28.	<i>Srpanj</i>	04. - 05. 11. - 12. 17. - 19. 25. - 26.	Julijiske Alpe: Razor Kamniške Alpe : U spomen na Andreja Rajha Julijiske Alpe: Peč, Špik Kamniške Alpe: Kočne i Babe	Jasenka Đuranović Veljko Oluić 091/377-0365 Damir Kuzmanić Mihovil Bratanić
32.	<i>Kolovoz</i>	01. - 02. 08. - 09. 15. - 16. 24. - 31.	Kamniške Alpe: Kaiški greben, Grintavec Izlet po dogovoru Nema izleta Godišnji izlet : Tatre	Mihovil Bratanić Marijana Žnidarec
36.	<i>Rujan</i>	05. - 06. 12. - 13. 19. - 20. 26. - 27. 27. alt.	Pohorje: Pohod PD "Planika" Julijiske Alpe: Kanin Julijiske Alpe: Vogel, Črna Prst Dalmacija: ferrata Fortica, Omiška Dinara i još ponešto Medvednica: od Petrićeve na Puntijarku	Marijana Žnidarec Jasenka Đuranović Željko Rotar Jasenka Đuranović Miljenko Haberle 098/982-9860
41.	<i>Listopad</i>	03. - 04. 10. - 11. 18. 24.	Sjeverni Velebit: od Alana do Siće Sjeveroistočna Slovenija: Dravski Kozjak i Andraški pohod Austrija: Ojstrc (Hochobir) Dolenjska: Kamen vrh, Mala gora	Maja Bratanić Damir Kuzmanić Mihovil Bratanić Jasenka Đuranović
45.	<i>Studeni</i>	01. 07. 15. 21. 29.	Lika: Poštak i Ozeblin Sjeveroistočna Slovenija: Donačka gora Žumberak: Sv. Ilija (sv. Gera) Zasavsko hribovje: Resevna, Tolsti vrh Polhograjska planinarska pot	Krešo Božić Marijana Žnidarec Mihovil Bratanić Oliver Franić Zdenko Godec
50.	<i>Prosinac</i>	06. 12. 19. 24. 27.	Hrvatsko zagorje: Čevo, Lubenjak Medvednica: iz Stubaka na Sljeme Samoborsko gorje: nočni pohod na Japetić Medvednica : Polnočka na Sljemenu Izlet iznenađenja	Zdravko Ivanović Damir Kuzmanić Jasenka Đuranović Miljenko Haberle Marijana Žnidarec

Oznake izleta : Hrvatska Slovenia Italija Austria Srbija Bosna i Hercegovina Rusov pohod

